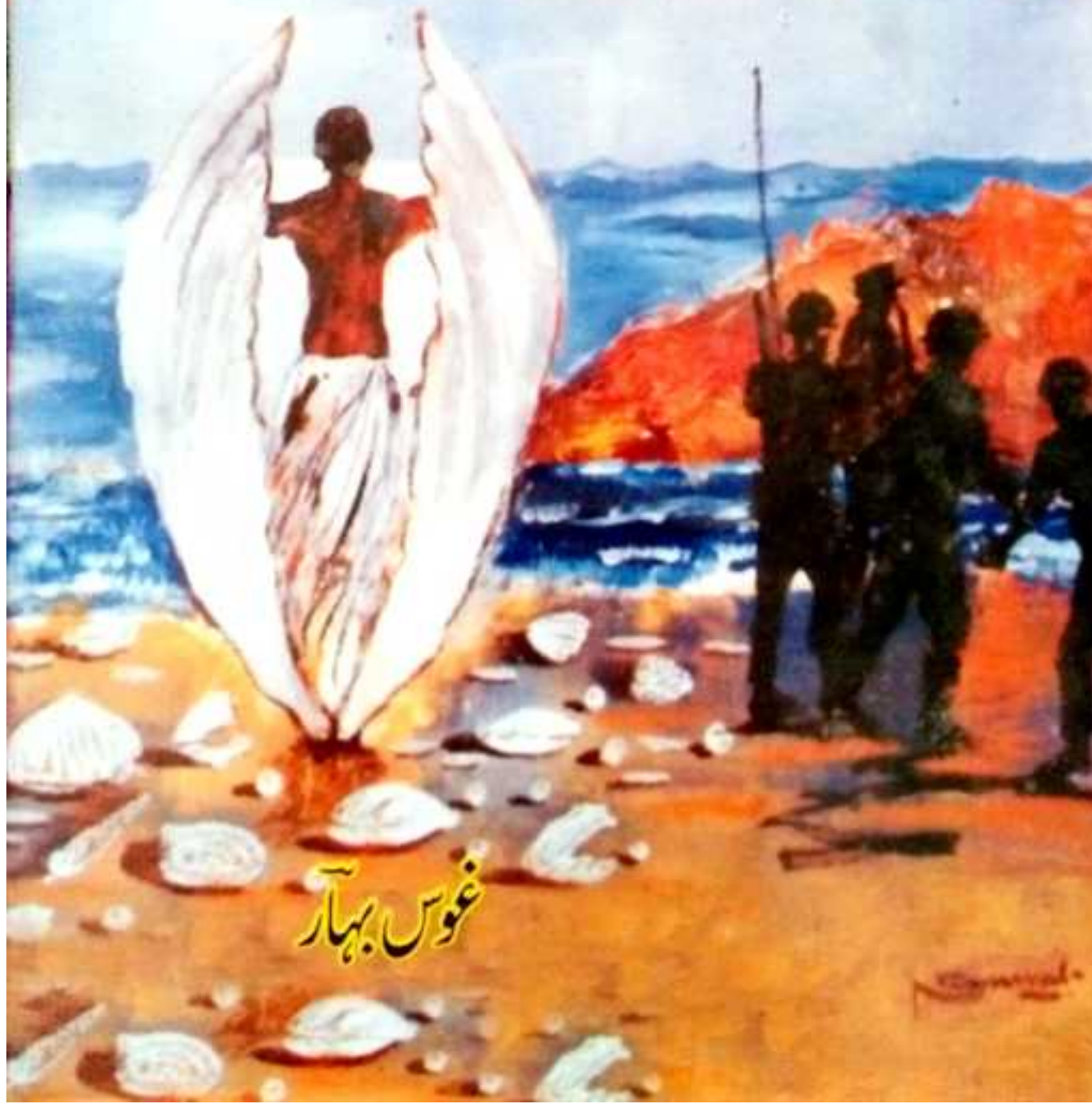

کرکینک

غفوس بہار

Copyrighted

کرکینک

نورس پستار

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

ب

© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کتاب و نام: کرکنک

نوشتہ کار: غوس بہار

شنگ کار: بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

چاپ جاہ: نیوٹاء پرنٹرز سعید احمد روڈ کوئٹہ

کمپیوٹر کمپوزر: شے الیاس

ٹائٹل: نصرت رضا منگی

اولی چاپ: 2003

دانگ: 500

بہا:

لڑ

- 5 اور ماڑہ 2030ء -1
- 14 بڑوے کا بچہ -2
- 22 بوہانٹو -3
- 26 چکاس -4
- 31 دیمشت -5
- 43 گنجبل -6
- 49 بے گناہی ء گناہ -7
- 54 ہر مال ہشت آنہ -8
- 64 اُمیت -9
- 69 کرکینک -10
-

- 78 11- کٹو
- 84 12- ماہگر
- 90 13- مچ مچ ء گندايت
- 96 16- پنڈوک
- 103 17- پشتي دريگ ء روغ آ
- 111 18- سيٹ ء پتي
- 119 19- سهر چيل ء راج
- 130 20- زرداري
- 138 21- زبان بندي
- 149 22- گو دوالے
- 155 23- هيات ء ايمبولنس

نامدات

هماوانوکانی نامء که آزمانکء
اگدهء سرپدانت۔

غوس بهار

غوث بہار ء کائنات

غوث بہار بلوچستان ء لہز انک ء خاص کن بلوچی زبان ء تحقیقی ء تخلیقی پڈ ء شہرتی جتائیں فکر، لہجہ ء بن گپانی شہگانی ء یک مزین بستار ء اہمیت ء وابندز انگ بیت۔ آئی مطالعہ ء مشاہدہ ہمکنس برز بلندانت کہ اودا بازیں مردم یکا پیروگ ء سر بوگ ء فکر کرت و کنت بلنے سر بوت نہ کنت۔

غوث بہار ء یک بنیادی نمیں صفتے ایش ہم ہست انت کہ آگوں یک خاصیں وابستگی ء لہز انک ء پڑ ء کارکنگ انت۔ کساں کسانیں ذاتی پائیدگ ء نف ء پیروگ بندی کنگ آئی مراد ء مقصد نہ انت آ اجتماعی پائیدگ ء منوگر انت پریشکا زندگی ء پنم ء لہز انک ہم غوث بہار ء مسلہ جوڑ بوتگ ء ہمے خاطر ء آتی تخلیق ء تحقیقاں دیما آ رنگ انت۔

بلوچی لہز انک ء افسانہ ء صنف کجام ہد ء سمیراں آہتگ ء رستگ۔ ایشی تہا از م ء بن گپ ء حوالہ ء کجام بدلی ء سدلی دیما آہتگ انت۔ اسلوب ء حوالہ ء چونیں تجربات بوتگ انت ایشانی باروا اے و ہدی من گپ نہ جن آں بلکن گوں غوث بہار ء وتی ذاتی تعلق ء آئی وتی خاصیں انداز فکر ء حوالہ ء یک طالب علمے ء جہت ء چیزے گپ جنگ لوٹ آں۔

غوث بہار ء تحقیقی دلچسپی ء را ”دریاب“ ء تھا گندان ء من اے ہبر
 مارتگ کہ درتہ ا پیش آ یک پٹ ء پل کنوک ء یک شرگدارے۔ بلوچہ
 شاعری ء بحور ء اوزان ء حوالہ ء آئی ء کتاب اولی کوشش زاننگ بیت کہ
 ایسی تھا غوث بہار ء شعری اوزاں دیما آ ورتگ انت ء بلوچی زبان ء
 گوں جوانیس وڑے ء شہ عربی ء فارسی زبان ء شعری رنگاں جتا کنگ ء
 کوشش کرتگ۔ خاص کن گیدی لبر انک ء مطالعہ ء شعری حوالہاں اے
 ہبر ء اندازگ جنگ بیت کہ غوث بہار اور ماڑہ ء تیاب دپ ء آئی مہلبیں
 کوش ء لرتاں گران ء بلوچی ”فوک“ ء اثر ء نمیرا نیں آ ہنگ آن دیما
 آرنگ ء ہنراں چینکس زانتکار انت خاص کن مشرقی ء مغربی بولیانی
 سواری ء رختانی بولی ء شعرانی سرا آئی زانتکاری وتی مٹ وت انت ء
 ہمے ہبر ء آرا بلوچستان ء لبر انک ء یک جتا نیں اہمیت ء مقامے داتگ۔
 شاعری ء تھا غوث بہار ء بن گپ، شعری حُسن ء خوبصورتی ء
 ابیددیمروی پسندیس فکر ء مارشتاں دیما کار انت۔ آئی کر ء لبرانی ہج کمی
 گندگ ء نیت۔ ہمے خاتر ء آئی شعرانی تھا شعری حُسن ء روانی یک
 جوانیس رنگے ء دیما کا انت۔ اگاں بنکپ پلن ء گواڑگ انت، وش بو ء
 سمین انت یا ظلم ء نا انصافی یا چا گرد ء نابروبری غوث بہار وتی بنکپ ء

گوں شیواری ء دیماکارایت۔

چوش کہ آیک سیاسی کارکنے ء اے حوالہ ء آئی مزنیسی سیاسی
چست ء ایرهم دیستگ انت پریشکا آئی تخلیقانی تھا بلوچستان گوں باپوریں
رنگے ء گندنگ ء کنیت۔

”کرکینک“ غوث بہار ء آزمانکانی دومی دپتر انت کہ اے
وہدی منی دیما انت۔ غوث بہار ء بلوچی آزمانکاری تھا ”بولڈ موضوعات“
گوں شیواریں وڑے ء دیماکا انت خاص کن آئی اے آزمانک چکاس،
گنجل، مچ مچ ء گندایت ء پشتی دریگ ء رو ء آ غوث بہار انسان ء فطری
واہگ ء تماہاں گوں مے چاگرد ء لوٹ ء گزراں ہمگر نچ کنان ء ہما
مسلبانی نیمگامے دلگوش ء گور کنائین ایت کہ آہانی باروامے چاگرد ء تھا
گپ جنگ ہم عیب زانگ بیت۔ بلے غوث بہار ء ہمے اشتوکیں آپ ء
تھا ”ارتعاش“ ودی کننگ ء کامیابیں جہدے کرتگ۔

غوث بہار، بلوچ دودر بیدگ ء درائیں تک ء پہناتاں سئی ء سر
پدانت۔ ہمے خاتر ء آئی کردارانی تھا دودر بیدگ، بولی ایندگہ حوالہ آئی
زانتکاری ء پیش دار انت۔

آئی آزمائک ”اور ماڑہ 2030 ء“ مارا باندا ب ء حوالہ ء یک مزنیں
فکرے ء نیم گاد لگوش گور کنائین ایت۔

منی نر ء غوث بہار یک جوانیں آزما نکار ء جوانیں تخلیق کارے
مرچی نہ باندا ت آ یک مزنیں تخلیق کارے ء جہت ء پچارگ ء ساڑا ہگ
بیت۔

20-11-03

افضل مراد

کوئٹہ بلوچستان

اور ماڑہ 2030 ء

تیر ماہی روج، دیہہ ء بلا ہانی ماہ ء راہست ات سے شنبہ ء دیگر ء وھد
 ات۔ اور ماڑہ جمبر چکیں بزیں نوداں وتی بزیں بریکانی ساھگ ء مانپوشنگ
 ات۔ نود نرم نرم ء لہم لہم ء شنزنگا ات کوش وش وش ء کشنگا ات۔ بہشت
 اگاں مرے امروز ء جاھے ء نام انت تہ ہمیش انت۔ چہ اے وڈیں
 سارت ء ہونکیں جاگہ ء گے کوش ء گے نوداں شرتریں جاگہ پرے نزدیک
 ء گوز ء بوت کنت؟۔ کسی دل ء گواہی ندا تگ ات۔ تیر ماہی بریگاہ ء کجام
 کافر تب انت کہ چہ وتی لوگ ء درنیت ء یک چرے پہ سنیل ء سواد ء

بہشت دروشمیں تیا ب ءدپ ءمنیت۔ اے موسم ء اور ماڑہ ء کندی ءمولم
 ء ایں دل دراہ کرتگ ات۔

ناکوبالاج سک پیرات آئی امر اے و ہدی ہشتاد سال ءنزیک ء
 گور ء ات۔ مرے پیری ءنزوری ء ہم آئی آدت ات کہ ہمک بیگاہ ء
 اور ماڑہ ء کندی ء پھنیل ء اتلگ ات۔ آیک شریں وتن دوستے ءراج
 دوستے ات۔ وتن ءراج دوستیں سیاسی گلے ءکارکنے ات چریشی ابید آئی چہ
 وتی شازی ء ہم وتی مہلونکات ءراوتن ءراج دوستی ءسبک داتگ ات۔

اے و ہدی ہم آگوں وتی سبزارنگیں بالاد ء نذر ء چشمک چم ء
 ات یے ء تیا ب ءدپ ءدگ ء روکی نیمگ ء ڈکی ءسرا یوک ء نشنگ
 ات..... آئی ہم امرتنے و ہدی چرے دنیا ء نشنگ ات انت یا چہ اور ماڑہ ء
 ڈن جاہ مند بوتگ ات انت ہیل روت آدت نہ روت ہما روچاں کہ
 تیا ب ءدپ ءدگ نیست ات۔ سہر چکیں نر میں ریک ات انت ناکو
 بالاج ہم ہمک بیگاہ ء ماں اداں کدی ایوکا اتلگ ء ہے ریکانی سرانشنگ
 چیزے نہ چیزے نبشت کرتگ ات ء کدی کدی گوں وتی ایندگہ بیل ء
 ہمبلاں اتلگ ات ہما و ہدان گڈاں تیا ب کندگ ء ٹھکاں وتی باہوٹ
 کرتگ ات۔ آوت سیاسی مردے ات پریشکا آئی واہگ ہم سیاسی ات

آنت۔ آئی ہماوہدان اداں وتی ہمبل ءیلان ءگوشنگ ات کہ آجوتی ء
 پدوہدے بلوچ نان ءمادن ءملکت بلوچ مہلوزکا۔ ءبنت تہ آ اور ماژرہ
 کندی ءچے ڈولاچو بانور ءسمہین ایت... نوں آئی امر ءجاب داتگ
 ات آئی ایتانی بام ءجورکاں داتگ ات آئی واہگ اشکند بوتگ ات انت
 بلئے آئی اے گوشتن الماپیلہ بوتگ ات کہ اور ماژرہ ءکندی ءچو بانور ءسمہین
 ایت نوں اے کندی چو بانور ءات..... ہزاراں دلانی واہگ ات بلئے مرے
 واہگداراں بلوچ ورنانیست ات اگاں ہست ات ہم واد آرت ءبرو برء۔

اے وہدی سداں بچک جنک، پیریں، ورنائیں مرد ءجن دشتار
 ءنامکیت، ہیل ءہمبل آژنا ءآزیز دوست ءسنگت مرے تیاب دپ ء
 س نیل ءگردش ءات انت کہے شرٹ ءپتلون ات کہے اسکرٹ، کہے
 ساڑی، کہے گون کہے ءایو کا گنجی پراک ءچڈی ءتہات بازینے ءوتی زہگ
 گون ات انت۔ بازینے ءوتی وتی نیلی ءدوپہ دیوئی ءچہ مچی ءجتادست ماں
 دست ات انت بازینے گورمبازی ءسنیل ءات انت ءبازینے ہمکوگی ء
 بازینے وت ءماں وت ءصلوت کنان ات بازینے ٹہک دیان ات۔

دور یک کلہ مندے (RESTORANT) ات کہ سداں
 مردم ہموداں ہنچو چورات چوش کہ پیش ءوہداں ماں تیاب ءچڑیل

پیرانی، ملیر، کروغ دگہ دریائی مرگ وتی گیم ء سراج بوتگ ات۔ نوں نہ ہما
 پیرانی ء ملیرانی وتی گیم ء سراج بوتگ بہست نہ کہ ہما داب کہ چوشاہیں
 ء تہمردیں گیم گشی یے کنت۔ پدا ہم اے تیاب دپ یک پیلبہیں زندے
 ء ندرگ ء پیش دارنگات۔ گل ء وش، غم ء گڈتی، چکند ء شہک، ہڈیک ء
 نرونڈنگ، منت ء لیلہ، ہکل ء بہار۔

ناکو بالاج ء گوں وتی چمشک ء کہ نوں آئی شیشگ دیدوکانی بدل ات انت
 اے دل بُریں ندرگ ہمروچ دیستگ ات۔ کدی کدی چرائی دل ء پاہارے
 ء سرکشگ ات آیوک انت آراپر اداں کسے نیست۔ یک ہنچیں مردے ہم
 درنیاتلگ ات کہ ناکو ء رادپی سلا مے داتین یے، دپی جستے بکرتیں یے ء گوں
 ناکو ء ماتی زبان ء چارگپ بختین یے۔ اداں سداں مردم سنیل ء ات انت
 بلے ہرکس ماں اردو ء پنجابی ء، پشتو ء دگہ دگہ زبانان گپا ات انت۔

ڈیڈی.....!! کراچی کی کلپٹن بھی اتنی ہی خوبصورت رہی

ہوگی..... انا گہانا کو ء گوشاں جنکلی توارے کپت اے و ہدی ناکو چیزے
 نبشت کنزگات۔ سرچست کرت چارات یے گندایت داں یک اژدہ
 سالی بارگ بندیں جنکے گوں وتی نیم اسر ء جان ء پرین چکیس پت ء کہ
 انوں ہم دریائی لشکری پوشاک ء ات گپ جنان ء پیدا ک ات۔

نہیں بیٹا.....!! وہ تو مصنوعی خوبصوری حکومت نے بنائی تھی

اور یہ نیچرل ہے۔

ڈیڈی.....!! اس شہر کا پرانا نام کیا تھا..... جنک و پداچہ وتی پت و پول کت
ناکو بالاج و وتی گوشاں و ٹا پرینت انت کہ باریں جنک و چے پسہ رس
ایت۔ ناکو و راچمان چشمک و واستیگ کرتگ ات۔ تاگت و اساء و از
مند بلئے ناکو و گوشان و شاباش ات کہ گوں ناکو و برابری و ہمراہداری
کنزگات انت۔

خُورمڑہ.....!! بیٹا اس شہر کا پرانا نام خُورمڑہ شاہد مکرانی زبان کا
کوئی لفظ تھا اور جب پہلی بار آج سے 37، 38 سال پہلے ہمارا ہیڈ کوارٹر
کراچی سے یہاں منتقل ہونے کے لئے بیس (Base) اور جیٹی (Jaty)
بنائی جا رہی تھی تو اس وقت کے سندھی وزیراعظم نے اس بیس کا نام جو پہلے
اسی شہر کی مناسبت سے خُورمڑہ نیول بیس تھا تبدیل کر کے جناح نیول بیس
رکھ دیا۔ اور پھر آہستہ آہستہ اس شہر کا نام تبدیل ہو کر جناح پور ہو گیا.....“

پت وتی جنک و راراجد پتری کسہاں گوشنگا لگت تنے وہدی
ناکو بالاج گوں ہمے پت و چک و گیاں گلاییش ات کہ نزیک و دگہ جنکی
توار جست بوت.....

اباجان.....!! پہلے اس شہر میں بلوچی رہتے تھے نا.....؟ جنک چہ وتی پت
 ءاپل کنگ ءات۔

ہاں ہاں..... بیٹا.....! پہلے یہ شہر بلوچیوں اور مکرانیوں کا تھا
 اب بھی کچھ کچھ بلوچی اور مکرانی رہتے ہیں مگر.....

گوشے زانا نا کو بالاچ ءرا پشتی نیمگا کسے ءہنجرے جک
 دات.... آئی چک جت وتی پشتا آوکیں توار ءرا چارت۔ داں دریائی
 لشکری پوشاک ءدگہ یک نیم امر ءدر اجین ءبارگ بندیں مردے گوں
 وتی دو کسانیں بچ ءیک مسترکیں جنکے ءپیدا ک ات.... مرد ءرا وتی بوٹ
 دستان ات انت ءجنک ءوتی سینڈل دل ءسرا داشتگ ات انت ءدوئیں
 گونڈ و لکڑی لوگان ءلگت جنان ءپت ءگہار ءپشتا پیدا ک ات
 انت۔

افوہ.... من زانت ہنچش بیت..... نا کو بالاچ یک مزنیں گینسار
 تے کشت ءنرونڈنگا لگت۔ یک انا گہا جنک ءچم نا کو بالاچ ءکپت انت
 کہ تنے و ہدی ہمے پت ءچک ءچارنگا ات....
 وہ دیکھو اباجان.....! یہ بلوچی ہمیں کیسے دیکھ رہا ہے....
 گوشے زانا چہ نا کو ءچارنگ ءجنک لپرز گوں بوت ءوتی پت ءہمباز ءنرنگرت۔

کوئی بات نہیں بیٹا.....!! وہ اپنے بیٹے دنوں کو یاد کر رہا ہوگا..... پتہ ءوتی
جنبک ءر اتسلادات ءر گپ کنان ءر دیماشت انت۔

ناکو ءوتی ورنائی یات اتک مروچی ہما جا ورات انت کہ ناکو ءوتی
ورنائی ء ماں سیاسی مجلس ءر جلسہاں ءوتی گشتانک ءر تہا گوشک ات
انت۔ آئی زاتنگ ات کہ اے بیس (Base) کہ جوڑ پیرنگا انت اے
دیمشت ءر گہود ءر نہ انت بلکن ہندی مہلونک ءر آبادی ءر گار ءر بیگواہ کننگ
ءر بندات ات۔ بلئے ناکو ءر آوہدی نیس گپان ءر ہر کس ءر اے گوش ءر
اشکت ءر آگوش ءر درکت انت ءر ناکو ءر ادر دیمشت ءر گہود ءر دشمن زانت اش
ءر ناکو ءر برخلاف ءر ہروڈ نیس پلینڈی کرت اش۔ ناکو یکے ات ءر پلینڈ باز۔
من زانت ہنجوش بیت..... من زانت کہ پراداں نہ بلوچ سر
کنیت ءر نیکہ بلوچی زبان پشت کپ ایت۔

ایش انت مروچی سداں مردم گوں اور ماڑہ ءر نیلبو میں زر ءر گورگیس
گوز ماں گوازی انت... کنڈی ءر نرم ءر ہونکس پڈ ءر اے آدیم ءر رو ءر آء
انت..... بلئے چریشاں یکے نیست کہ بلوچی ءر دولہز بزانت..... آروچی
اگاں دھے مردم ماہیگ ءر لیلام ءر اداں اتنگ ات بلئے دھیس بلوچ ات
انت... ماہیگ لیلام بوتگ ات ماں بلوچی شہدیس زبان ءر بوتگ.....

چار سد ۽ پنجاه ۽ پنج کیے، چار سد پنجاه ۽ پنج دو..... چار.....

ناکو بالاچ وت سرانرو نڈنگا ات..... گو نڈ گو نڈس زھگاں اداں کارگ
گپنگ ات..... جان در، نیم جان در، شپاد، سردرا، سبزار رنگیں، سیاہ چکیں
زھگ بلے کل وتیگ ات انت..... مروچی منی کئے انت..... اور ماڑہ ۽
گلزمین ۽ کئے انت..... بلوچ کئے انت..... اے دراه و بلوچان ۽
بلوچی ۽ مکرانی گوش انت ۽ اور ماڑہ ۽ وڑیں زگریں بلوچی لبز ۽ نام ۽ سل
کن انت ۽ جو رمرہ گوش انت..... ناکو بالاچ نوں پہک نبشت یل کرت
۽ نروڈنگا ات۔

WHAT IS IN IT ?..... I LOVE YOU

یک کساں سالی جنکے ۽ وتی دو میں دستان ۽ وتی ہمراہ ۽ گور ۽
دور دات انت ۽ گوں یک اجہیں دا بے ۽ گوشت ناکو ۽ ہیال شنگ ۽
شانگ بوت انت آئی وتی چشمکی میں چماں ۽ مرے بچک ۽ جنک ۽
نیمگا شانک دات انت.....

کئے ۽ اے گت ہم گپنگ ات کہ اداں نکلینگ ہم بانگ دئے انت..... ۽
مہشر کلاں پیش ماں امروز ۽ پر اداں کنیت۔ ناکو ۽ چم پہ وتی چوٹاں
شانک دات انت... مری دوچیں چوٹ نوں کوھن تر تگ ات انت

انت۔ اے وہدی مگر بکرا اتے نا کوئے لوگ ۽ رونگ ۽ وھدات۔
 برک ۽ گروک ۽ بیاں شپ ۽ تمہاری ۽ راہنچوش دور تیلانک داتگ ات
 چوش کہ نوک آؤ کیس مہلوزکات ۽ اد ۽ جاہ مندان ۽ تیلانک داتگ ات۔
 نا کوئے وتی چوٹ پاد ۽ کرت انت۔ چم یے پہ دریا ۽ نیمگا داں دؤر دؤر ۽
 ہنچوش شانک دات گوش ۽ زانا اے نا کوئے گڈی چمشانک انت ۽ پدا
 یک مزنیں گینسار تے کشت یے ۽ چوتی جاہ ۽ نوکی پاد اتلگ ات کے
 پشتی نیمگا یک توارے چست بوت۔

” ابا کلدارے..... خدائی نام ۽..... من زیکین اوں گوشنگ
 اوں.... نا کوئے گردن ہنچوش پشتی نیمگا چکرت گوش ۽ زانا کسے ۽
 چوانکینگ۔ گندایت تہ یک مفت سالی جنکے گوں اگڈیس پشک ۽ چنیں
 شلوار ۽ سردار ۽ پادشپاد دست پہ نا کوئے ٹال انت یے۔

دومی سہب ۽ چہ دوسے مسیت ۽ اے جار گوشاں کپت... مسلمانو
 بالاج ولد قرار جو ایک بلوچی سیاسی کارکن تھا کل رات انتقال کر چکا
 ہے۔ دس بجے اس کا جنازہ اٹھے گا.....“

بڈوے کا بچہ

اے وہدی کہ آہوش ء اتک آئی چاریں نیمگاں لشکری سپاہیگ
گوں وتی سلیہاں اوشتوک ات انت۔ مغرب کز ات بلئے برک ء
روژنائی بازیں لوگ ء تالاں ات اے دگہ گپے ات کہ بازیں لوگ یے
اے روژنائی ء شہر ء ہم تہارونکی ء باہوٹ ات آئی وتی چمان ء چاریں
نیمگاں شانک دات ء پدا خدا بزانت پرچا آئی راستی دست وتی منیل ء
کلانجور ء نیمگاشت ء آئی دیم کز نچک ترات ہتمن آئی کلانجور تنے وہدی
ء دردا ات ء کم کم ء چہ آئی دل ء دیم ء بے سدی ء بزیں چادر دُور بیان
ات ءنوں ء آرام کم ء وتی گو سگیں ساہت یات آیاں بوت انت۔ آئی
یک برے پدازوت زوت ء وتی اے نیمگ ء آنیمگ چارات انت بلئے
ابید چرے سپاہیگاں دگہ کس نیست ات۔ آئی دل ء کشت کہ چرے سپا

ہیگاں وتی گسر بوتگ میں خاندان ء بابت ء سوج بہ کنت بلئے پدا دگہ
 یک ترندیں شہماتے ء ترس ء بے تواریوت ء آئی سروتی منیل ء جہل
 کپت۔ آئی دست ء پادہنجوش لرزنگات انت گوشے زانا آراپیری ء
 ویل ء وتی ہمبازاں کپتگ۔ ہنجوش کہ اے وہدی آئی وہی سک زیات
 بوتیں ہم چل ء اے دست بوتگ ات اے دگہ گپے ات کہ بوجہ کشی ء
 گر میں ساحتاں آئی وہی ء رادوسر کرنگ ات ہر روج دوسن نیمی گونیاں
 سدانی حساب ء چست ء ایر کنگ توازی ہی گپے نہ ات بلئے آئی اے
 گونیاں ء گوں یک کینز گے ء کوپگ ء جنگ ات۔ بلئے انوں آوت
 لشکری سپاہیگانی دیماچو دوسن ء نیمی گونی ء کیوک ات۔ وہدے لشکری
 سپاہیگان آئی بے واکئی دیت تہ دو سپاہیگ دیما تک آرادستان اش
 گپت ء ژپ ات پادکت انا گہا آئی چم لشکری سپاہیگ ء دست ء پاسگو ء
 کپت انت آئی خیال پہ وتی دست ء پاسگو ء شت انت کہ ہشتکے ساری ء
 آراجہلا وانی آریزے ء چہ مشکت ء آورتگ ء داتگ ات۔ آئی چم چہ
 لشکری سپاہیگ ء پاسگو ء دورا تک انت ء جفت ء پہ وتی پاسگو ء شتور گپت
 انت بلئے آئی دست لوشت ات۔ بے گمانی ء آئی درھ اٹکلیں دست پہ وتی
 پشک ء جہلی کیسگ ء شت بلئے کیسگ ہم حالیک ات۔ اے وہدی سارے

نیم ساری ۽ جاور ۽ ات۔ آریات اتک کہ تنے و ہدی آئی مرو چکیں
پوریات ۽ مزد سازین ۽ ندا تک ات آئی چم چہ آئی چپ ۽ چاگرد ۽
اوشتو کیس سپاہیگاں کمیں دور پہ میتگ ۽ لوگاں شانک گپت انت گیشتر
لوگاں برک روک نہ ات بلئے پدا ہم آئی چمان وتی میتگ پچہ آورت آچہ
وتی لوگ ۽ چوسک دور نہ ات کہ شت یے مکر تیں بلئے آرا گو سنگ نیں
ساہت ۽ جاور یک یک ۽ یا تک اتک انت لہتے ساہت ساری آچہ
پوریات ۽ اتگ ات۔ آئی پرمانشت ۽ رد ۽ آئی لوگبانک ۽ پرائی سبارگ
۽ شیلانچ کرنگ ات۔ آرا شینلانچ ۽ ناروشت سک دوست بوتگ
ات۔ یکے و غریبی نارشتے ات دومی دل ۽ سک سک ات بلئے کلاں
زیات آرا شیلانچ پریشکا دوست بوتگ ات کہ بلوچی ورا کے ات۔ چونائی
۽ آئی پیدانشت کراچی نیگ ات بلئے آئی آزیز ۽ سیال جہلاوان ۽ نندوک
ات انت ۽ دو چار سال ۽ سرا آوتی سیال ۽ آزیزانی چارنگ ۽ جہلاوان ۽
شنگ ات۔ شیلانچ ۽ مزگ آرا چہ جہلاوان ۽ لکنگ ات۔ ہر و ہد ۽ کہ آئی
دل ۽ پہ شیلانچ ۽ کشتگ ات آئی وتی لوگبانک ۽ را تو ار بر جنگ ات“

سازین! مروچی جہلاوانی ورا کے بہ بیت.....“

سہی ہم و ہدے کر فیو چست بوتگ ات۔ آئی سازین ۽

جبلدوانی وراک ءِ گوشتگ ات ءِ پوریا گرمی ءِ شنگ ات۔ کراچی چونا ءِ و
 یک امن ءِ آشناستی ءِ حنکین ات بلنے چیزے سالان اے شہر ءِ رابدیس
 چمے ءِ پتنگ ات۔ کشت ءِ کوش، لٹ ءِ پل، مڑ ءِ داوا ءِ بازار گرم
 ات۔ سرکار بے وس ات یاوت ہے جاوے ءِ پیدا کنگ ءِ ذمہ وار
 ات۔ وہدے مہلونک ءِ تہا تکا نسری چست بوت تہ دگی سرکار ءِ کر فیو
 جت۔ اولی روچاں 24 کلاک یک رندے، پدا دورند ءِ نوں سے
 رنداں کر فیو ءِ تہا نرمی بوتگ ات بلنے اے وہداں سہب ءِ شش بچ ءِ داں،
 ہفت بچ ءِ نیمروچ ءِ یک بچ ءِ داں سے بچ ءِ، شپ ءِ ہشت بچ ءِ داں نہہ
 بچ ءِ کر فیو ءِ تہا نرمی ات ءِ گے وہداں پوریات گروتی پوریات ءِ ایندگہ
 حاجت مندوتی حاجت ءِ شنگ ات انت اے ءِ آوانی و ش بختی ات کہ
 آیک ہنچیں جاھے ءِ پوریات ءِ ات انت کہ اوداں کر فیو نہ ات پریشکا
 آسہب ءِ وہدے کر فیو ءِ نرمی ءِ پوریات ءِ نیمگا شنگ ات انت ءِ شپ ءِ
 وہداں ءِ کدی کدی نیمروچ ءِ کر فیو ءِ نرمی ءِ وائر اش کرتگ ات۔

چو مدامی ءِ سبارگ ءِ پدا آئی وتی تھتہ بندس گس ءِ دیما آملی ءِ
 درچک ءِ چیرالینگوے تالاں کرت ءِ وتی نیام تاکی نمیں زہگ ءِ را
 بمبازاں گپت ءِ وپت۔ اے وہداں آیک وشمیں و اے ءِ ات۔ شیلانچ

ء سبارگ، آملی ء درچک ء سردیس ساہگ ء وتی لوگ، کلیس جہان ء
آساشی آرارستگ ات انت۔

وتی لوگ تھتہ بندے بیت کہ ہشت بندے چہ دگر ء مھل ء ماڑی
ء گھتر بیت۔ آرا چو ہمک پوریات گر ء وتی لوگ چہ جہان ء ماڑیاں
دوست ترات آئی خیال کدی پہ اسلام آباد ء کروڑاں کلدار ء بستگ میں پر
منسٹر یا پریذیڈنٹ ہاؤس ء نیمگانہ شتگ ات ء نیکہ کدی آئی دل ء پہ ہوا
بندر ء گوات کپتیں ہند ء بستگیں بلاول ہاؤس ء چر بک جنگ ات۔ پرائی
اے تھتہ بندیس لوگ چہ پرائم منسٹر ہاؤس ء، پریذیڈنٹ ہاؤس ء بلاول
ہاؤس ء لک شترات۔

آیک وشیں وابے ات کہ چہ یک بیمناکیس توارے ء آجہسر
ات۔ باریں چے ء توار بوت..... زمین جہے یا چو گو سگیں سالاں یک
رندے پدا ہندوستان ء بالی گراباں کراچی ء سرائش آورنگ... آئی اے
گپ ہم اشکرنگ ات کہ آئی ملک ء ء ہندوستان ء رہوت شر نہ
انت۔ تنے وہدی آیک آسرے ء سرنوتگ ات کہ پدا گدہ درامب ء
توار ء آئی گوشان ء ڈامبرینت.... سی تیری ء توار.... اے توار آئی لوگ ء
نزیکا ات اداں و جنگ ء مڑی مردم نیست.... آئی خیال کت اے میجگ

کل بلوچ وت ماں وتاں انت..... بلوچ پوریا گر.... کہ وتی پوریات ء
گیش نہ بنت..... چیزے مہاجرانی گس ہست ات کہ آوان ء پوریات
گراں سکی ء سوری ء وہداں پناہ داتگ ات چوش کہ خالد مہمودات
.... التاف کا زمی یا شیخ رشید مزہر انت کہ اے مہاجرانی ہست ء نیست ہمے
بلوچ پوریا گرات انت.... آہمے بیچارات کے آئی لوگ ء نزیکا دگہ سی تیری
ء توارے جسک ات ء پیدا گونڈیں زہگانی واء پریات... بلوچ جنیادمانی
زار ء سلوات یے رُست تنے وہدی آپچی ء سر پد نبوتگ ات کہ دگہ سی
تیری یک دڑھدے آئی لوگ ء دپ ء پیچ بوت ء یک انا گہا بازیں
جنیادے، زہگے یہا رگی آئی لوگ ء پترت انت... کوکار ء سلی.... واء
پریات ء زار ء سلوات.... نیازی نہیں جنکاں نہ سرگیگ ماں سرانہ سواس
ماں پادگاں.... ء پداسی تیری ء تیراں آئی تھتہ بندیں لوگ ء راوتی
ہمبازاں زرت..... تیر چوہور ء رچنگا ات انت... آئی کر ء یک ناہن
چنے ہم نیست ات کہ اے زالمان ء چانکرے یا تک بکرتیں یے.....
انا گہا توار رست.....

لوگ ء ہالیگ بکن نتہ وتی مرگ ء ذمہ داروت ءے... گوش ءے زانا آئی سر ء
گوات کرت..... اے توار آئی پچہ آورت کہ آئی نزیک تریں ہمسانگ ء

دوست التاف کا زمی نیگ ات آئی دل ء کشت کہ آوتی دوست غ نزیک
 تریں ہسا نگ ء پو ل بکنت کہ آوانی گنہ چے انت کہ دگہ تو ار رست .
 ترا سے ملت دنیک بیت گوں ہمے تو ار ء دگہ سی تیری دڑھدے تیچ
 بوت نوں ہبر چہ ہلوت ء گو سگ ات ۔ بلیگی جاوراں آئی وتی لوگ ء
 پشتی تھتگ گوں وتی دڑھتگ میں دستاں چوانکنینت ء پروشت آئی دل ء
 دردے پاداتک بلنئے زور ء را سر راہ ات آئی گوں ایندگہ زھگ ء
 جنیا دماں چہوداں دراتک ء دیم پہ پناہ گاہے ء سرگرداں مز نہیں دگ
 دور نہ ات بلنئے آئی اے دمک ء پرادمک جناں کت دانکہ خوارانی دیما مہ
 کپ ایت آھر آمز نہیں دگ ء سرا تک دانکہ بازیں لشکری سپاہیگے وت
 ماں وت نشتگ وش گپی ء انت ۔ آئی وتی میتگ ء تباہ کاری ء ہاں ہمے
 سپاہیگاں ء دات بلنئے کسی گوش ء مورے ء نہ وارت ۔

کر فیو میں وقفہ ہے ہم کیا کر سکتے ہیں یک سپاہیگے ء دپ ء ہمنکہ
 دراتک ء بس ۔۔۔۔۔ ہلا ہوشی ء جاور ء باریں آہمے دانکہ ء سرپد بوت
 یا نبوت بلنئے آئی زانت اے سپاہیگ آوانی مدت ء تیار نہ انت آئی
 پدا گوں میتگ ء زھگ ء جنیناں اے دمک ء پرادمک بوت سی تیریانی
 تواریکونی پیداک ات کہیں دور لوگانی واہند بے لوگ بو ان ات

انت..... پناہ دیوک پناہ ء امیت ء سرگرداں بوان ات انت..... زھگ
 چہ پت ء ماتاں، گہار چہ براتاں.... جن چہ جو داں جتا بوان ات انت
 بلئے آچے کرت کنت.... آئی پناہ زھگ ء زالبولاں ہیج کرت نہ
 کرتگ ات کہ گوں آئی گوں ات انت۔

باریں چینکہ وھد پرے تگ ء تاچ ء گوست آرا ہیج سمانیست ات۔ آرا
 بس ہے فکرات کہ اے زھگ ء زالبولاں ء یک پناہ ء سرکنگی انت۔ آیک
 دیکے ء دراتک ء دومی دیک ء پترنگی ات کہ یک لشکری موٹلے اتک ء آئی دیما
 اوشتاں۔ آماں دل ء سک و ش بوت.... آسر پد بوت کہ آرا غیبی مدت سے رستگ
 باریں چہ کجا اے لشکری موٹل پر اوانی مدت ء اتلگ ات آہم گوں وتی ہماہاں
 اوشتاں ء دلما نگ ات کہ چرے غیبی مدت گاراں مدتے بلوٹ ایت کہ یک جان
 ء پریں بڑگوشٹیں سپاہیگے گوں دگہ دو جان ء پریں سپاہیگاں زوت زوت چہ موٹل
 ء ایر آتک ہمے سپاہیگاں وتی دست ء سی تیریانی دیم گوں ہما واں ڈاتگ ء
 پیداک ات انت۔ جان ء پریں سپاہیگ آئی نزیکا اتک۔۔۔۔۔ ”بڑوے کا بچہ
 کرفیو میں بھی تو اپنی بڑوت نہیں چھوڑتا.....“

یک ترندیں شہماتے آئی کلا نچور ء ماں اتک ء آرا چودومن نیمی گونی ء زمین ء نر
 آورت۔

بُوہا نٹو

من دمبرتگ ات بسک باز دمبرتگ ات تیوگیس روج ء گراکانی آبدئے
 اے بزور ء سرانندنگ ء پادنگ ء منی بتن ء راہنچوش پر نچنگ ات ء واک
 ء راکشنگ ات چہ شیرگی ء ہرماگ ء شیرگ ء بکش انت۔

مغرب کز اء وهدات من وتارا پہ ھیلے لوگ ء نزیکا سرکت منی
 پادان ء ہمنکہ ھاٹی مان نیست ات کہ من لوگ ء بروآں پریشکا لوگ ء
 چیزے گام دیماوتی اوتاک ء شت آں دانکہ دم ء بالا کارآں۔

دوشیگ نمیں سراتلگ نمیں شیشگ ء را انداز دو پیک مان
 ات۔ آئی منانچیں اندازے ء وش اتک کرت گوشے زانا دیر انت

پمن ودار یگ انت نیم تہاری ء شیشگ ء گپت۔ ہنچوش تر پزگات کہ
 آئی تہہ ء شراب پدرات انت۔ منی چماں روروک آورت ء من جفتا
 جفت شیشگ ء نیمگاشت آل دستے شیشگ ء گٹ ء سک دات ء دستے
 آئی نزیکا ایریں بلوران یکے ء۔ شیشگ ء جگے ہم نزیکات بلئے ہالیگ
 ات من شراب ء بلور ہر دو جہل ء ایر کرت انت ء وت پہ ھیلتے پاداتک
 آل مناواک نہ کنزگات بلئے لاچارات اوں اوتاک ء تہی دروازگ ء
 گوٹوے توارجت کہ آپ بیارایت ء پاداتک شیشگ ء کنٹ ء ایرکت
 ء گوں بلور ء گوازی ء لگنت آل۔

من سک دیراں پدوشی شراب وارنگ ات آہم یک دوستے ء
 آورنگ ات۔ منی و کیسگ ء رادیرات درنگ ات پریشکا من وتی
 شراب واری ء ھیل ویل کرتگ ات۔ اینکہ وہدان پدوہدے من شراب
 دیست ہنچوش گبندکت چوش کہ گر بگے روت ء پہ۔ اے دوئیں پیک چون
 سراتلگ ات انت من وت ہیران آل چیا کہ من ء منی اے دوست
 دوئیں چشمیں نیکیں مردم نہ ات ایر۔

آپ اتک، گوٹوشت ء من یک رندے پدایشگ ء بلور دستاں کرت
 انت منی آدت ات کہ ایوکی ء من گوں شراب ء مشکولی گیش کرتگ ات ء

ترہ ترہ ء کم کم ء وارنگ ات پریشکا اے دوئیں پیکاں منی انداز دو
 ساہت پہ شری گوازینگ ات۔ یک رندے دل ء کشت کہ چیزے بنشنگ
 بکن آں۔ بلئے بے واکی چرے دوئیں پیکاں گیش ات من وتی نر یک ء
 ایرئیں بالشان یکے ہنزینت ء سر ء چیرادات ء کمیں تانسرنگ ء امیت ء
 تچک بوت آں شراب ء اے دوئیں پیکاں منی ژند ء ژولیس بتن ء ہائی
 نیاورنگ ات۔ تیرماہ ات منا کمیں گرم کرت یے من بالشت چست کرت
 ء اوتاک ء برانڈہ ء اتک آں وتا ہمنداں تچک کرت برانڈہ چہ مہلونک ء
 چم دیست ء اینکہ نر یک نہ ات کہ اے تہاری ء رگوزاں منی اے وڈئیں
 تچکی ء را بے سدی ء نام داتیں۔

باریں منی دل ابینگ بوت چون انا گہا منا سما کپت داں منا بو ہانٹو ء
 گپتگ۔ ہر وہدے کہ منی سر ء چیر ء بالشت برو بر نہ بوت منا بو ہانٹو گپت۔
 اے آزمو دگیں گپے ات ء منا بو ہانٹو ء تما وہدی کریتنگ ات دانکہ دگہ
 کسے ء منامہ ٹوہینین ات۔ یا کدی کدی چوش ہم بوتگ ات کہ بازیں
 چک ء چانک ء من وتارا چہ بو ہانٹو ء گرفت ء آزاد کرتگ ات۔ بلئے چے
 پدی بو ہانٹو ء چنجگ ہنچوش منی گردن ء مان اتلگ ات کہ منی ٹک ء گوں
 نادوک ء بستگ ات ء منی ساہ بند بنیگا ات بلئے من وتی مناسک باز دست

غُ پادِ جنِ گاتِ اول۔

منا اے ساؤ نیست کہ من چینکہ وہہ بو ہانٹو ۽ شیرِ پَنچِ گانی گرفت ۽ نہا
گرفتار بوتگ اول بلئے منا اینکہ سما کپت کہ گوشئے زانا یکے ۽ سلام دات
غُ ہمے سلام پمن یک خدائی رھمتے بوت کہ بو ہانٹو ۽ پَنجِ گ چہ منی گردن ۽
دیر اتک انت غُ منی ساہ چو لوڑی ۽ دموک ۽ پپا رگی در اتک۔ منی چم
در گڈ تنگ ات انت منا یک ہیدے ۽ سر کتگ ات۔

وہدے منی دل ۽ بود آورت غُ منی چماں روژنائی یے چت تہ من دیست کہ
منی سنلتے اوشتا تگ منا غُ منی برات ۽ ہجگی ۽ چار زگا انت۔

چکاس

کنے واپ ء کئے آگے

بندہ واپ ء خدا آگے

مات گوں چک ء جتا آگے

کنے واپ ء کئے آگے

بندہ واپ ء خدا آگے

مات گوں چک ء جتا آگے

کنے واپ ء آگے

آشک تہی انت ادا آگے

شپ شاسر ء ات زربانک ء گونزگی ننگ ء دریبگ کرتگ ات ء آنی گوار ء

میچینگ ء پد گوانزگ ء کرت ء واپینگ ء ہاتر ء گوانزگ ء چندیننگات
 ء وتی منا لولی دیگات ۔ آرالولی یات نہ ات آئی سیتی گالے ء دوسے
 بند ء چولولی ء درپگال کننگات دانکہ تنک بہ سہڈایت ء بہ وسپ ایت ۔ کہ
 انا گہاچہ گس ء پشتادگہ توارے رُست آشک تئی انت ادا آگہ ء
 اے توار ء آراسک ناگیگ کرت آئی وتی لولی داشت آئی اے پہنات ء
 آپہنات چارات پدا چمان ء سکیدادی نیمگاشانک دات انت کہ بے
 سُدی ء واب ات ۔ آیک رندے چہ وتی جاہ ء پاداتک ۔ آہستہ آہستہ
 لوگ ء دروازے پچ کرت ۔ ماں تہاری ء اے دیم ء آدم چارات ء پدا
 دروازگ بند کرت ء گوانزگ ء دیمانشت ۔ آئی جان چوبے آپ کیں
 ماہیگ ء درھنگات ۔ آئی گوانزگ ء چادر لیٹینت وتی تنک چارات ء پدا
 برات ء راجارات کہ ہماوڈا یکیں پہنات ء واب ات ۔ آتنے وہدی اے
 آسر ء نہ رستگ ات کہ چے بکنت کہ لوگ ء پشتی نیمگاپدا توارے چست
 بوت

کئے واب ء کئے آگہ

بندہ واب ء خدا آگہ

آشک تئی انت ادا آگہ

من غو بیاں بیا آگ

نوں آئی ہمے تو ارے پچارگے ء کوشت کرت۔ تو ارنا آشنات بوت
 کنت دلپل؟ دلپل ء ء اے سانیست کہ منی جو دمر شپی ادا نہ
 انت

آئی رونگ ء وہداں کس ء راہال ندا تک تہداں کہ آئی وتی مات ء راہم
 وتی رونگ ء ہال نادات کہ شپوئی شپ بلکن و اتر کرت یے
 اگاں دلپل بوت ء پد امنی جو د ء ہم و اتر کرت ء اتک افوہ گڑاں من و
 ہنجائی نہ ہاں آ پچار ء لگ ات۔

ہو ہو زرو من آں من آں

زر رو؟ دلپل ء آرا کدی زرو تو ار نہ جنگ اے دگہ کئے بوت
 کنت دانکہ من آروس کرتگ دلپل ء نزیکانہ شنگ اوں نینکہ دلپل منی
 نیمگا اتلگ آروس ء ساری ء گپے دگر ء اے زرو کنوک دلپل نہ انت
 دگہ کس ء منی بالاد نہ دیستگ آئی پچار کرت ء وتی برات ء سرون
 ء بالشت لیٹینت ء پدا وتی بالشت یے چارات دروازگ یے مدان مدان ء
 تچ کرت۔ یکے و شپ تہار ماہی ات ء دومی جمبر اں سر جمیں آسمان وتی
 بزین ملگورانی ہسار ء زرتگ ات آئی وتی راستیں پاد چانٹ ء ڈن

ایر کرت۔ چانٹ ءِ دپ ءِ یک مزینس پین نین سنگے ایرات کہ بازس روغ
 آءِ آرا لکنا نک کرتگ ات۔ آہمے سنگ ءِ شرت آئی دست چانٹ ءِ
 گور باسکاں سک بوت انت ءِ آرا کپنگ ءِ نہ اشت بلئے چرائی دستاں
 وتاس کپنگ ات آچانٹ ءِ سرانشت ءِ دست موٹی ءِ وتاس پٹ
 ات۔ درگچنگ ءِ پدا لوگ ءِ تہاشت آرا تپاست ءِ چارات۔ آئی چم پدا
 وتی برات ءِ کپت انت کہ تنے ودھی یکیں پنہات ءِ واب ات۔ آئی
 کندگے جت.... گوشے زانامن تئی پانک اول لالہ... تئی گہار ءِ گوں
 گوانزگ ءِ تنگ ءِ کسے ببارت ترا سماہم نہ بیت.... آئی وتی دست برات
 ءِ سر ءِ سمار ات۔ ہمے ساہت ءِ یک اھوتی توارے ءِ شپ ءِ انسرنگی ءِ
 راءِ یرت.... زرو....! نی وسہب بیت جانی.... ردون ءِ بیانی و.... سہب
 بیت جانی....!؟

ردون ءِ بیایا....!؟ اے چون.... دلپل و کدی مئے لوگ ءِ نیاتنگ آرا
 چوں سما بوت کہ اداں ردونے ہم رست انت....

تو دلپل نہئے.... انان.... تو دلپل نہئے.... آئی وتی دل ءِ جیڈ ات....

درا جانی.... درا.... من تئی دلپل آں.... زوت کن نوں سہب بیت...

ہمے دمان ءِ آئی وتی دل ءِ تہا اے گپ ءِ پیسلہ کرت اے دلپل انت یا نہ

انت نون تو وتی جو دنیگئے... تو مہ رو..... اے ہر کس انت تو مہ رو
..... سوچ پیے... توری دلپل بہ بیت..... آگوں دل ءہمے گپ ءانت کہ

توار پدا چست بوت

زرو.....! تئی جو دہم ادا نہ انت..... چرے شپ ءشر تر یں شپ مارا کدی
رس ایت..... بیا وتی دل ءزنگاں رتچ ایں..... من زان آل تو و اب نہ ءے
..... من ردون ءپیدا ک آل..... تو ہم ہماں بیا..... بیائے جگر..... بیائے
..... تو ار بند بوت۔

اناں زرو مہ رو..... مہ روز رو..... آئی گوں وتی دل ءجیڈ ات۔ آئی جان ء
اے وہدی دزہنگے زرتگ ات۔

آیک رندے پدا پادا تک۔ چراغ ءوٹ بُر زکرت..... بلئے اے لنجمیں
شپ ءرا اے چراگ ءرژن ءہچ کرت نہ کت آئی چراغ ءوٹ پدا
جہل کرت پادا تک کہ درازگ ءبند بکنت کہ تہاری ءآئی یک ساہگے وتی
نیرگا آیک ءدیت آئی جان بیم گپت۔ ساہگے پرانی پیدا ک ات۔ نزیکا
نزیک تر ءپدا آئی وتاس ءتوار ءانسرتگ نیں چاگرد جاہ سرات ہمسایگ
ء آریزاں وتارا سر کرت چراغاں شہم کرت زرو ءجو د چانٹ ءدپ ء
کپتگ نلک جننگا ات۔

دیمشت

شپ زمستانی شپ، سارت ءُ ہوئیں شپ تہار ماہی شپ چہ جیک ءُ جاک
 ءُ پلگاریں شپ وتی گا ماں دومی پاس ءُ چانٹ ءُ سرا بے تواری ءُ ایر کھنگی
 ات۔

گنزار ءُ یک ہا لگیں شیشگے زرت۔ آرا پشلا پت ءُ کمیں شراب ءُ
 کمیں آپ مان کرت ءُ بیندگ ءُ جت۔ یک کلمے زرت آئی سیاہیان ءُ
 چارات ءُ پدا کیسگ ءُ مان جت۔ لہتے اسپتس کا گدی تاک پیڑات ءُ
 بگل ءُ کرت۔ گاس تہی بے زرت ءُ چہ لوگ ءُ ہنچوش بے تواری دراتک
 گوش ءُ زانا یک کیز بے چہ زندان ءُ جتگ۔

آئی منزل بسول ءُ دیمادشتا تگیں ہما بے ترک ءُ تواریں برزیں

کوہء یک سستگیں بہرے ات کہ باتیل ء نام ء مشہورات - گنگزار ء
 آدت ات کہ آراوہدے چیزے نبشت کنگی بوتیں تہ آہمے باتیل ء دیما
 جوڈ بوتیں ہونڈاں چہ یک مستریں ہونڈے ء تہا اتلگ ات - چوناء باتیل
 ء را کسان ء مز نہیں بازیں ہونڈے پرات - باز ہونڈ بنچیں ات انت کہ
 دو سے کلاگ ء پہ ہیلے جاگہ کرتگ ات ء باز بنچیں ات انت کہ سے چار
 مردم ء پہ اکاپ ء جاگہ کرتگ ات - چہ ہمے مستریں ہونڈاں یکے گنگزار ء
 وتی مگی ہنکیں جوڈ کرتگ ات - آئی وتی کسانى ء ماں ہمے ہونڈاں خدائی
 کلام ء دگہ مہذبى کتاب چم ء وت ایری ء دیستگ ات - آرا پیریناں
 گوشتگ ات کہ مرے ہونڈاں ولی ، جید ء دگہ مہذبى بزرگاں چلگ کشگ
 ء ہم پہ مہذب ء ہم پہ لہز انک ء رہشونى نبشتا نک ء شتر نبشت کرتگ -

آئی ڈیوارت کہ ساری ء ہمدان ساڑی ات - گاس جتی جت چارات
 داں کمیں گاسلیٹ یے مان انت - آئی باکسی ٹال یے جت ء ڈیواروک
 کت روک بوڈے ڈیوارے وسانى آئی یک رندے وتی رودراتکی
 نیمگا ہما سرکاری مزن مزنیں ماڈیانی برک ء چماں تہار کنوکیں روژنائی ء
 راجارات تو منا چرابے ہیریں مہلونک ء برکانی روژنائی ء دوسترے
 ڈیواروک کنگ ء پدائی یک تراشگیں شگے کہ ساری ء ہونڈے کچے

ء ايرات چو مدامى ء و تى كوند ء چيرادات ء بڈ ء چادر ء راشرى ء مانپوشت
 آراكميس گوهر كنگا ات منا تپگو نہ كرتگ يے آئى يك
 رندے و تى چپس دست زنوك ء چير ء ء پدا گنوك ء لتارت جان
 گرم و نہ انت پدا آئى كا گدان ء و تى ديما اير كرت شيشگ چه
 بينڈگ ء كشت ء ديگر تچ كرت ء دپ ء برت يے ء شريس گئے اير برنگ ء
 پد شيشگ ء را و تى راستى پهناد ء نز يك ء اير كرت ۔

خدا بزانت آئى خيال ء چه اتك كه آ پدا پادا تك هونڈ ء دپ ء اوشتات هما
 دوريس سركارى منسب دارانى ماڏياں چارنگ ء لگ ات كه برک ء
 روژنائى ء نز يك كرتگ انت ۔۔۔ آئى گرميس پاہارے كشت ء پدا
 اتك ء نشت ۔ نوں آئى خيال چه مروچيگ ء ده سال پدى شنگ ات انت
 آيچارے ء كپتگ ات همارو چانى بيچار ء كه آئى شہر ء اولى رند ء سركار ء
 درياني لشكر ء گى بنجائى كارگس ء كار جاہ ء جوڑ بينگ ء هاتر ء مزنيں
 هسابے ء كار بنا كرتگ ات ۔ مزن مزنيں درملكى كارگشاد ء كارزانت
 اتك انت ہر يك مردے وش ات كه نوں آوانى اے گو نڈيس شہر ديما
 روت گہبودى ء نيمگا ۔ ديمشت ء نيمگا اداں جان سلامتى ء آسرائى بنت
 ۔ نوں هچ ماتے پہ دُراہ بينگ ء پيران نہ بيت ۔ اداں وانگ ء زانگ ء

آسراتی رس انت۔ اداں دگ ء شہدگ جوڈ بنت۔ اداں برک ء
 روزنائی ء کورچ ایت۔ اداں روزگار مہلونک ء در ء دپ ء مولد بیت ء
 اوشت مہلونک سیرلاپ ء وشھال بنت۔ مہلونک ء اے سرکاری مراکش
 ء راوش اتک کت۔ گنگزار آروچی و سک وش بوت و ہدے نائب ء
 کارگس ء دریائی لشکر ء یک منصب دارے نندوک ات۔ آئی گوشتگ
 ات.....

ہو رماڑہ عنقریب بہت ترقی کرے گی..... یہ ملک کاسب سے بڑا بیس
 ہوگا یہاں پر مرکزی حکومت بجلی، پانی، صحت، کالج اور دیگر بنیادی
 ضرورت پہنچائے گی..... سڑکیں تو ہمارے ترجیحات میں سے
 ہیں..... بہت جلد ہم لوگوں کو نوکریاں دیں گے.....

گنگزار ء وتی گوشاں اے منصب دار ء گپان ء اشکرنگ ات
 انت..... آگل ء بال بوت کہ یکے و آئی شہر باز دیما روگا انت ء دومی
 آوان ء روزگار رس ایت۔ آئی چارده جماعت ونگ ات بلئے تنے و ہدی
 نوکری ء روزگار رسنگ ء نام نیست ات..... پہ غریباں خداوت انت
 آئی چماں ء یک برے آسمان ء چست کرت انت ء پداہمے منست
 دار ء پہ منت واری چارات..... منصب دار ء رونگ ء پداہم چہ نائب ء

کارگس ء دراتک بلئے نوں آسک وش ات... آراروزگار رس ایت نوں
 آزوت وتی پیریں پت ء رست ء اسابیت۔ نوں آزوت وتی مکہیں
 مات ء پادانی الایج ء کنت کہ شپ ء روج پادانی درد ء وائے مان انت
 یے آئی بیچارکت کہ شربوت مرکزی سرکار ء اور ماڑہ ء رانیول ء بنجاہ جوڑ
 گت آراروزگار رس ایت ء آوتی مہروانیں جن ء دوئیں نیازی نہیں
 چکانی واہگانی دیماوشتات کنت۔

بلئے زوت آئی ایتانی بام ء ہماوہد ء جورکاں ء دات کہ آولی رندا پہ رزگار
 ء ہاتراہمے واجکارانی در ء دپ ء کارگس ء چانٹ ء پادایر کرت انت۔ دو
 سے کلاک ء ودار ء پد گنگزار ء رامنسب دار ء لوٹا ینت۔ گنگزار اے مرد
 پچہ آورت کہ نائب ء کارگس ء دیتگ ات یے۔ آدل ء سک وش بوت
 اے مہروانیں مردے ء گنگزار ء المانو کری ء زورایت۔

ہاں کیسے آنا ہوا بیٹا... مرد ء گوں نرمی ء پول کت ء وہڈے گنگزار

وتی آئیگ ء مراد گوشت انت تہ پتہ دات یے

”اچھا اچھا... اچھا... نوکری کے لئے... نوکری ایسا ہے بیٹا کہ مرکزی

حکومت میں سب صوبوں کے کوٹے مقرر ہیں بلوچستان
 (Baloochistan) کا 5, 4 فیصد کوٹہ ہے جس کے لئے ہم نے

لکھا ہے آپ چند دنوں بعد آئیں انشا اللہ نوکری مل جائے گی..... ٹھیک ہے آپ موآ جازت ہے.....

اے روج ء و گنگزار چہ منسب دار ء کارگس ء دراتک بلنے ” چند دن بعد آئیں انشا اللہ نوکری مل جائے گی“ ء و شمس امیت ء آرادھے روج ء رند پدا ہے منسب دار ء کارگس ء دیمما وهداں آورت کہ بازار ء اے قبر تالان بوت کہ دریائی لشکر ء نوکری زورنگ بنیرگا انت۔ ء پداد وکلاک ء ودار ء پدا آہما ساریگیں منسب دار ء دیمما وشتوک ات۔ ء منسب دار گوشنگا ات۔

”..... ہم نے اس سال کوئی 4000 سامیاں پر کی ہیں جن میں کوٹے کے مطابق 180 افراد بلوچستان سے لئے گئے ہیں۔ بندے کوٹہ سے آئے ہیں اور ڈیوٹی بھی جوائن کر لی ہے۔.....

کوٹہ سے.....!!!؟ کنگزار ء گون مردگیں تو ارے ء پہ کلہے ہمے دوئیں لہز چہ زبان ء درکرت انت۔

جی ہاں کوٹہ سے..... دیکھئے ناں 4.5 فیصد کوٹہ بلوچستان کے لئے ہے ڈورماڑہ کے لئے نہیں ہمیں اس بات سے کوئی سروکار نہیں کہ وہ بلوچستان کے کس کونے سے آئے ہیں اور کون آئے ہیں..... ہمارے لئے

سب پاکستانی ہیں اور بلوچستان کے کوٹے سے ہیں....
 لیکن سر... گنگزار ء نومی ء چیزے گوشنگ لوٹ ات۔ کہ منسب دار ء
 چرائی دپ ء گپ پل ات ء دراکینت

I am sorry بیٹا آپ کو آجارت ہے۔

رندا گنگزار ء سماکت کہ اے مردم کہ بلوچستان ء کوٹے ء اتلگ انت ہم
 بلوچستان ء نہ انت کل ہمے آفیسرانی آریز ء سیال انت۔ رند تر ء اے
 گپ شنگ بوت کہ پہ شہر ء جاہ متداں ماں اے مراکش ء رزگار چو
 انجیر ء پل ء انت۔

دیرنگوست کہ آئی اے گپ شری ء مارات کہ اور ماڑہ ء دو بہر انت یک
 بہرے ہما کوہنیں مہلونک نیگ انت کہ چہ زند ء ہمک آسرائی ء زی ہم
 ز بہر بوتگ ء مرچی ہم ء دومی بہرہما مہلونکات نیگ انت کہ زی اتلگ
 انت بلئے اداں زند ء ہمک آسرائی ء تام ء پشتگا انت۔ گنگزار ء پرے
 درآمدیں مہلونکات ء آسرائیانی رسنگ ء سرا اینکہ زہر نیاتلگ ات کہ دو
 ہمکہ زہر پرے گپ ء اتلگ ات کہ نوں اے درآمدیں مہلونکات گوں
 وتی مزن مزنیں سرکاری لاریاں آئی شہر ء ہمک میتگ ء چوگرک ء کپتگ
 ات انت ء ایشان چومیر ء شنگ ء نہ کچ پر ات نہ تہ اے نوکیں مہلونک

ء نوکیں زبان نوکیں دود ء ر بیدگ نوکیں تچ ء پوشاک نوکیں نند ء
 پا۔ گنگزار ء شہر ء مہلونک ء زبان ء دود تچ ء پوشاک، نند ء پا ء چوہار کر تگیں
 چناب ء مملنگا ات انت ء چشیں نہ تا گتے ہست ات نہ کہ ہیلے کہ چناب
 ء اے ہار ء دیم یے داشتیں۔

آئی یک رندے پدا شیشگ ء را چست کرت ء دپ ء سک
 دات زنڈیں گلاٹے ایر برت یے۔ سر ء را چندینت ء شیشگ ء را پدا ہما
 جاہ ء ایر کرت، کا گدانی دیمانشت ء نبشت ء لگ ات۔ ء پدا تما جاری
 نبشت کرت یے کہ شپ ء وتی دومی پاس ء را چندتگ ء ات ء سیمی پاس ء
 چندنگ ء دلما نگ ات۔ شیشگ ء آرا دیری مل کتگ ات ء یک
 کنڈے ء کچنگ ملوریں تز پگے کدنگا ات۔ آئی یک رندے شیشگ ء را
 چارات.... انسان ء ہر چیزیل دنت، شراب، واب دوست ء آریز تہماں
 کہ انسان ء جند ء ساہ ہم دروہ ایت... آئی بیچار کت..... چونہ انت کہ
 مے اے نگر ہیں شہر مارا دروہ ہنگا انت..... کم کم ء اچ مے دستاں در آیان
 انت ء غیرانی دستاں روان انت... بھٹڈے۔۔۔۔۔ آئی چم ڈیوا ء کپت
 انت کہ نوں نلگ جننگا لکتگ ات.... تو ہم منادر وھیگائے.... آئی ڈیوا ء را
 پہ مہروانی چارات.... تئی گنہ نہ انت منی دوست ترا من گا سلیٹ مان نہ

کرتگ..... گنہ منی جند نیگ انت... ہواے ہم مئے وتی گنہ انت کہ مئے
دوستیں شہر مارا دروہگا انت.... بہادریں بلوچانی شہر لگوریں بلوچانی کرے
چوں جل ایت.... اچ مئے جند لگوری ء مارا مئے شہر دروہنگا انت
..... دنیا باریں چہ کجا کجا پیدا ک انت اداں نوکری ء پوریات گران انت
بلئے مارا اینکہ تاگت نیست کہ ما پہ وت پوریاتے گپت بکن ایں، شہر کجا
گول ماجل ایت۔

نوں آئی سرگران تران انت۔ آئی چم ہم سچنگا لگت انت.... ڈیوا مرتگ
ات ء تہاری ء آئی دست ء کلم یک کرے ء کپت۔ نوں آئی واب ء تیاری
کت۔ بڈ ء چادر دو بہر ء کت یک بہرے وتی چیر ء تالان کت ء دومی
بہر یے پردات۔ وتی کونڈ ء چیر ء سنگ چو مدامی ء سر ء بالشت کت ء
وپت۔ آئی دل نوکی ہینگ بوتگ ات کہ دڑا ڈر مگے ء توار بوت۔ آ
جہسرات، پاداتک، آئی سرگران ات واب ء نوکی آرا وتی ہمبازاں زرتگ
ات۔ آئی پہ ہیلے وتی چمان ء تچ کت۔ ساری ء ہونڈ ء تہی نیمگا اے کرے
آکرے ہمے بیمنائیں توار شوہاز کت۔ پدا وتی چمان ء چہ ہونڈ ء ڈن
شانک دات انت۔ تہاری ء سبب ء آئی چمان داں دور میم نہ کرتگ
ات۔ اوندائی ء وتی ملگوران ء ہر چاریں گنڈاں تالان کرتگ ات۔

تراڈے نپتے کپات شالا... آئی تہاری ء تہا یک نکورے شراب ء شیشگ
 رادات کہ تنے وہدے یک کنڈے ء ملور ملور ء ترپنگا ات.... چونیں
 چونیں واب پیش دارے نوگوٹ.... آئی وتی سر پدا ہما تراشگیں سنگ ء
 سرا ایرکت ء چادر ء لمبے وت ء رپر دات وپت۔ آوشیں وابے ء ات کہ
 دگہ یک ڈرامبگے توارے بوت۔ آپدا چہ گرانیں واب ء جہسرت۔ آئی سر
 دہ لیڑھی بار ء کساس ء گران ات۔ نوں آئی تو امیں بتن لرزنگا ات آئی
 خیال پداپہ شراب ء شیشگ ء شت کہ ہنجوش ترپنگا ات گوش ء زانا وتی
 نیش یے کشتگ ء گنگزار ء سرا ہندنگا انت۔ گنگزار ء زہراتک آئی یک
 زنڈیں دشمانے شراب ء رادات ء ہا لیگیں شیشگ چست کرت کہ ایشرا
 دست ء دراجی ء کوہ ء سراں جہل دور بدنت دانکہ تش تش بہ بیت کہ یک
 انا گبے ء پدا ڈرامبگے ء توارے رُست ء آئی چم چوتو پک ء تیر ء ہما توار ء
 نیمگاشتور گپت انت۔ آئی دست ء شیشگ وتی منیل ء لکشت ء آئی پادانی
 سرا ایر بوت گوش ء زانا وتی بیگناہی ء پہلی ء لوٹنگا انت۔

آس.....!!! دریا ء تہا آس..... دریا ء.... آس لکگ..... مہشر ء
 نشانی..... آئی وتی چمان ء لتارت۔ آرا چمانی سرا ہم پیسہ نیا نگا ات آئی
 ایشرا گران وابی ء سبب زانت ء وتی سر ء را شری ء چندینت ء دوچار

مشت جت دانکہ ہوش ء بنیت گندايت داں درياء تہا اوشتو کيس یک
 لشکری ميلے چنگا انت آئی سر پر نہ بنگا ات کہ چوش پر چا آتے
 وہدی ہمے بیچارے ات کہ بازیں بالی گرابے آسمان ء دیما چوگر کی ء تیرے
 سستگ پیدا کات انت۔

جنگی بالی گراب چون!! پر چا؟ داں زئی ء و پشیں چچ
 وڈئیں جاور نیست ات۔ تے وہدی آئی چم ہے بالی گراباں سک ات
 انت کہ گندايت دگہ لہتے بالی گراب ایشانی دمبا گوں ہمے رنگیں تیزی ء
 پیدا ک انت ء پداچہ آپی گراباں تو پانی یک درڈے دراتک ء آسمان یک
 جنگ جا ہے جوڑ بوت آہمے ہونڈ ء دپ ء اوشتا تک ہمے آسمانی جنگ ء
 گوں ہیرانگی ء چارنگا ات۔ آئی جان ء پٹ پادا تک ات انت، واب
 ہنچوش دورشتگ ات کہ بہہ نوں آئی نزیکانیت۔ انا گہا چہ بالی گرابے ء
 بمبے دارتک ء جفت ء زمین ء نیمگا اتک ء گوں یک ترندیں توارے ء
 زمین ء سراس ء کوھے مک بوت۔ بمب میتگے ء سراس کپتگ ات۔ پیش ء
 تگرد ء لوگاں جپ کرتگ ات اس ء سراسمان ء رستگ ات۔ آئی چمان
 اس ء روزنائی ء نڈستگیں دیت۔ اے میتگ چوگر ماگی نیمروج ء
 روزنات ء چچ چیز چرائی گنہ کاریں چماں اندر نہ ات۔ آزگ ء نیم

آزگیں جان بے گشائیں سر، شپادیں پاد، چے گوٹڈو، چے زندو، چے
پیریں چے ورنائیں، چے جنین، چے مردین، یک سلاہوشی یے مان

اتلگ ات۔

مے مہلونک ء گنہ چے انت..... مے مہلونک ء چے کرتگ..... مے میتگ

ء پرچا بمب رچ انت.....! اے کجام جرم ء سزا انت..... مارانہ گول بمب

گو اروکاں دگہ دژمینے ہست ء نیکہ ہماواں کہ آوانی دشمنی ء مے سرا

بمب رچ انت گما وان دوستیے ہست انت..... گنگزار یک جہلیں

پچارے ء کپت..... اے چے کدرتے یارب..... زبان مے مہلونک ء

شت، دود ء ربید، نند ء پامے شت انت پچ ء پوشاک مے بدل بوت

انت..... شہر مے دگرانی دستاں شت ء مروچی بمب ء توپانی دپ ء ہم ما

مہلونک ایں..... آھر پر چا..... آ پچارا ات.... راست گوشتگ پیشی

مردماں کہ ناشریں مردم ء ہمسائیگی رزوائی ء ناشریں سرکار ء ریتی تباہی

انت.....

آھے پچارات کہ دگہ یک بے پدا دورتر ء دگہ یک میتگے ء سرا کپت.....

آئی چماں ہم گول بمب ء روژنائی ء ہما میتگ وتی ہمازاں زرت ء پدا

یک چہانے چرائی دپ ء دراتک۔

گنجبل

من مروچی الما گوش آں یے..... مروچی گوش آں یے کہ گوں من یک
 راہے بکش ایت..... داں کدء من اے لگوری ء بے تواری ء زراہیں آس
 ء مر اریئیں منجبل ء تہا جش آں..... آخر داں کدء من ہنچوش وتی واہگاں
 گٹ گیر کن آں.....

گوش نئے زانا نودل ء اے پیسلہ کرت کہ مروچی ہر چوں گنجبل ء گوش
 ایت کہ پرانی راہے بکش ایت۔

گنجبل سہاک ء لوگبانک ات آئی وہی اے وہدی چل ء پنج سال ء کساس
 ء رستگ ات بلئے مروچی ہم آہنچوش زیبا ء برہناک ات کہ کس ء اے

گماں ہم نہ کرتگ ات کہ اے زال پنج چک ء مات انت۔ آرا آئی دراج ء
 بزیں بریکاں، خماریں چمان... پڑا پڑاں گہاں، کا گدیں لنگھاں تنے و ہدی
 چو بلور ء تہا سہر تگمیں آپ ء داشتگ ات۔ اے چلن ء پنج سال آئی گپت ء
 نہ ء ستگ ات انت۔ بلنے نودل ء چرے درستاں گیش آئی گپ ء داب
 دو ستر بوتگ ات۔ آئی گپ کنگ ء تہا خد ء یک اجب نمیں رنگے داتگ
 ات۔ آئی کندگ آئی توازہ، آئی زبر گرنگ، آئی و شاں بنیک، آئی ہریک
 داب ء آئی سر جمیں تین ء ہریک بندے ء چمک جنگ ات۔ ء ہمے داباں
 نودل ء راوتی بندیک کرتگ ات۔ چونا ء نودل وت ہم کسانیں زھگے نہ
 ات ء نیک ء انگاہ ء چو ہما ورنا ء ات کہ رنگہاں ء وڈا جمک پل ء
 سر اندایت ء پاد کنیت۔ آئی وہی ہم اے و ہدی سی ہشت یا چل سال ء سر
 ات آہم اے و ہدی دو پنج ء یک جنگے ء پت ات۔ سہزار نگمیں ء کم و انندگیں
 نودل چہ دنیا، سرد ء گرم ء شری ء سر پد ات۔ بلنے خدا بزانہ پر چا آ گنجل
 ء سر اچو بدوک ات۔ گنجل آئی نزیکیں آریزے ء لو گبانک ات سہاک ء
 نودل دو پیر کافی نما سگ ات انت۔ پریشکا نودل ء سہاک ء لوگ ء رو ء آ
 ء سرانہ کسے ء تہروز کرتگ ات ء ننے کہ شک۔ آہمک سیسی چارمی روج ء
 چہ پتر وئی ء اداں اتگ ات دانکہ پنچیں رو پے بنیت کہ گنجل حانے بکنت

ء آوتی لہریں دل ء آس ء بتوسین ایت ء مرچی ہم آگے تیر ماہی ء تبدء
لواریں روچ ء چہ پتر وئی ء سٹگ ء اداں اتلگ ات۔

اے وہدی کہ آسہاک ء لوگ ء کینت سہاک لوگ ء ساڑی نہ ات آئی چہ
کار ء تنے وہدی و اتر نہ کرتگ ات ء اے گپ ء نودل ء سمات کہ سہاک
کجام و ہدء لوگ ء ساڑی بیت۔ آزا نازانت ہنچیں و ہدے اتلگ ات
کہ سہاک لوگ ء ساڑی نہ ات گنجل اے وہدی ردون ء سبارگ گراد رنگا
ات نودل ہلسان ء جفتار دون ء نیمگاشت۔

گنجو.....! گنجو.....!! گنجو زیت کن کمیں آپ بدے من شنک اوں
...ذان نے من چہ کجا پیداک اوں تنی چارنگ ء.....ٹن ء منی نک ہشک
کرتگ.... من راہ ء ہجاہ آپ نوارنگ کہ وتی گنجل ء دستاں داتگ میں
آپ ء وراں.... نودل ء یکیں گین ء ہلسان ء بازیں گپے جت۔
چہ کجا پیداک نے زانا پلینڈ.....! گنجل ء گوں وش تبی ء درائینت ء آس
ء گائیش بوت۔

من چہ کجا پیداک اوں.... ترا بگوش آں من چہ کجا پیداک اوں.... من چہ
.....! اے وہدی بل اے گیاں منی جگر ء بند..... انگنی منا چہ وتی نگر ہیں
دستاں تر پے آپ بواریں رندا جست بلکن کہ من چہ کجا پیداک اوں

زانا پیسرا من ترا گوں وتی گری نمیں پاداں آپ واریننگ کہ
 مروچی لوں نگر ہیں دستاں بواریں آں.... پڈا..... گنجل ء پدا گوں وش تہی
 ء درائینت ء بلور ء شودنگ ء لگ ات۔

افوہ..... چو ملوش گنجو..... تہی پاد ء پدا گری.... گز ء راشالہ گزے بگرات
 اگاں تہی اے شتینکلیں موردانکانی نیمگا بنیت۔ نودل ء وتی دست گنجل ء
 پادانی نیمگا شہاردات۔

تہی تہی تہی..... چون بچہ مروچی ترا چے انت..... گنجل ء وتی پادان ء نز
 گرینت ء درائینت۔

من تنیگ اوں گنجل..... منی دل تنیگ انت..... منی....
 بزور... بزور آپ ء بور.... گیش مین ء مہ کش مکر باز...
 دل گوش ایت من ترا بوراں... نودل ء وتارا کمیں گنجل ء نیمگا کنزینت ء
 گوشت۔

منا چیاورے.... بزور اے آپاں بور.... بچہ ترا چے مکرے یات انت
 گنجل ء درائینت ء دست ء بلور پے نودل ء شہاردات۔
 اے مکرے نہ انت گنجو..... اے مکرے...

تو یک روچے پے ادب بو..... گنجل چرائی دپ ء گپ پل ات ء درائینت

..... تو کائے من زانا بے ادبی تھی بڑا انت پیدا کئے یا بے ادبی ء تو
 بڑائے کنیت..... گنجل ء پدا گوں وش تبی ء درائینت..... پیریں جڑال.....
 منا بے ادبی بڑا انت نہ من بے ادبی ء بڑا آں..... بلئے من و ہدے ترا
 گند آں منا ہنچوش بیت ترا روپ ء ہماں کن..... نو دل ء یک رندے وتی
 دستان ء گنجل ء نیمگا شہار دات انت ء پدا وتی دل ء نیمگا برت انت ء
 درائینت“

بل مکر ء او مکر باز..... آپ ء بور ء برو لوگ ء بہ مند من پیدا ک
 آں..... سہاک ہم آئیگی انت پدا سبارگ کن ایں..... گنجل درائینت ء
 منجل ء راچہ چل ء ایر گیت۔

نو دل ء بلور دپ ء کرت ء آپاناں یکیں گٹ ء ایر برت انت..... منی تن
 چرے آپاں گیش بوت گنجل..... گنچو تو چو بکن کہ
 من چے بکن آں بچے ترا چے انت نشہ نہ ءے ناں.....
 من نشہ نیاں..... تنیگ آں..... ء مروچی تو منی تن ء پروش ءے..... نو دل
 ء درائینت ء گنجل ء چمانی تہا چارنگ ء لگنت۔

چون.....؟ چون تھی تن ء پروش آں مروچی تو سر ء روزگائے بچہ.....! گنجل
 ء وتی مورک کمین مجینت ء درائینت۔

اناں گنجبل...! خدازانت من سک تنیگ آں.... نو دل ء درائینت
 دگہ بلورے آپ بدئے آں گنجبل ء پول کزرت۔
 بلورے..... دو بلور..... چار بلور ء منی شن پر و ش ایت گنجبل.... نو دل ء وتی
 تم گنجبل ء سکت دات انت ء ہوسنا کی چارنگ ء لگت
 برو..... برو آمشک انت دپ ء کن یے ہرچی دل کش ایت بور.....
 تو.... تو تو ازہ ء ءے گنجبل بلئے منی دل ایرمران انت.... نو دل ء گوں
 گرگیس چماں گنجبل ء راجارات ء درائینت۔
 من چے کت کن آں.... تو تنیگ ءے آپ ء بور دگہ تو ازہے لوٹ
 ایت..... گنجبل ء نوں پہ سنگینی پسہ دات۔
 تو.... تو.... بس چوش کن گنجبل کہ چہ وتی کا گدی رکانی شیرکنیں آپاں.....
 ج..... یے.... گنجبل ء ہیلگ، دراتک انت...
 ہ..... ہوجانی من پہ تنی اے پر پکیمس لہمان...
 تراٹک ء تو ازہ گوں یک ترندیں شہماتے نو دل ء کلا نجور ء مان اتک ء
 گنجبل پہ درک چہردون ء دراتک ء لوگ ء شت
 یک تلاک..... دو تلاک..... سیسی ء منی ماس ء گہارئے..... گوش ءے زانا
 سہاک لوگ ء پرانی وداریک ات۔

بے گناہیں گناہ

سہب ء سرات روج تنسو ء چست نہ بوتگ ات بلکن بوتگ ات
 من سمانہ کرتگ ات۔ جمبری ات سیاہ ء سپیت کیں جمبراں روج ء سماء
 راہ بستگ ات جمبری روج مردماں سکین دے انت ہر کس ء ہمائی تب ء
 ردء ء منی تب نوشاریں تے ات پریشکا منا نوشنگ ء سکین اش
 دات۔ من وتی کوئی ء ایوکا نشنگ نوشنگا ات آں۔ نوکی سیسی بلور پر کرتگ
 ات پدپ ء برنگ ء دلما نگ ات آں کہ انا گہا پچلر زنت آں ء منی
 دست ء بلور چہ دست ء لگشت ء منی زان ء کپت۔ درستیں شراب منی
 کٹ ء رھت انت۔

آتہا پترت ء کند گے جت یے ہاں چون تر سنت

ئے ناں

ہا ناں بلئے تنی اے بیکتیں آگے ء منا ہجکہ الما کرتگ

من کندان ء وتی جاگ ء چندان ء پسہ دات۔

بلئے ترا کس ء حال ندا تگ

چئے حال

کہ من پیدا ک آں من و تر افون ہم کرتگ ات بلئے تو ساڑی نہ ات

ئے من کلوه ایرکت تو کائے ترا حال بدئے انت کہ من باندا سہب ء

تنی نیمگا پیدا ک آں۔

اناں منا کس ء حال ندا تگ بلئے تنی آگے ء باکے و نیست بلکن تنی

آگے پمن مرادے کہ شراب ء ہم رتبی پیلہ بیت۔

آنی کندنت تنی ہمے کار ہراب انت۔

کجام من پہ ہیرانی پول کرت۔

ہمے سہب ء بیلہ ء نوشنگ ء آدت ... دگہ کجام یکے و تو جگر ء نادرا ہے ئے ء دومی

سہب ء بیگاہ

اناں بس کدی کدی دوستے ء مہر ء پشت جت نہ کن آں۔

تراتی دوست گُش انت۔

منامنی دوست گُش انت..... من پہلے دات..... پیازانا.....

تنی دوست ہمانت کہ

کہ.....؟

بل اے گپء.....

بل اے گپء.....؟

منامندنگ ءسلاہ ءنہ جن ءے..... آئی گپ ٹالینت

اوہ..... مناپہل کن..... تنی آنگ ءمردنی منابازا کہ کنگ۔

تو برو پچاں بدل کن.....

اناں... ایشاں گوات جنت زوت ہشک بنت۔

مناشراب ءبودوست نہ بیت..... تنی تیج شراب ءبو ءگہنگ انت۔

مناشراب ءبو چہ جہان ءبو ءدوستر انت۔

چہ جہان ءبو ء.....!؟

ہو..... چہ جہان ءبو ء..

چہ منی بو ءہم... آئی وتی خماریں چہمان ءہنچیں وڈے ءچست کمرت کہ

مناو تی گپ زورنگ کپت۔

اوہ..... تو بے نہ ہے.....

ہے تو سنی ہے ہمے لپ تنی.....

چے منی.....؟

بل اے گپ ہے.....

اناں منا بگوش گوں...

اناں..... چونی ہے منی دپ ہے دراتگ..... بس یلدے ایشی.....

چے ایشی.....؟..... تو چا چا مجن جانی..... گپ چے انت یک رندے تو

ساری ہے گوشتگ ات کہ ترا تئی دوست کش انت۔ غ و ہدے من جست

کرت چیا تو پسہ نذات غ گوشت کہ یل دے اے گپ ہے۔ انوں پدا گش

ے یلدے اے گپ ہے..... دیراں پدا پدا اک ہے مناد دل نہ ہے بلے

چا چا مناد دوست نہ بیت۔

منا نندنگ ہے نہ گوش ہے..... آئی گپ ہے ٹالیننگ ہے پدا گوشت۔

وتی جاہ ہے دگہ سلاھے لوٹ ایت..... ترا و ہر جاہ جاگہ انت کرشی ہے سرانند

نے شتر تھت ہے سرا..... دل ہے تہا نندے شتر..... چمانی تہا

چمانی تہا.....؟

ہو ترا منی چمانی تہا ہم جاگہ انت

وٹیس جاگے..... دوئیں چمانی تہا یکجائی ء..... بزاں یکیں و ہد ء من دو
 راچن ء سوار بباں.... اناں اناں... من اے کرشی ء سہر انداں.... بلئے.....
 چے بلئے.....؟

تنی دوست....

منی دوست.....

آپا تک ء دروازگ ء را تہی نیمگا کنڈی یے جت

اے چے.....

دلسا کنی

دلسا کنی....؟

ہو..... منی مچلیں زنجک ء بوڈن ء مہ روت۔

آئی وتی زنجک نوکی منی دامن ء سک دات ات کہ یکے ء دروازگ جت

سک ء..... جت..... سک ترا جت ء پدا، آئی وتی زنجک زو زو چہ منی

دامن ء دورکت ء درائینت۔

تنی دوست انت پیداک انت.....

ہر ماں ہشت آنہ

آگوں تٹگیں دل، لرز تگیں پاداں دیم پہ چا کری شاہدگ ء
 روان ات۔ آئی بگل ء بازیں کا گدے بے ڈولیس وڈے ء مچ ات۔ آئی
 گام ہنچوش چست بو ان ات انت گوشے زانا آرائنگی میتے گون انت
 ہنچیں ننگی کہ گوں آئی ہزاراں واہگ بندوک بہ بیت، درستیں واہگ
 اشکند بہ بنت۔

وہدے آچا کری شاہدگ ء نیا مچی ء شبید نوروز چار راہ ء سر بوت
 تہدگ ء پادراہ ء وتی بڈ ء چادرے چیر گبت، بگل ء کا گدان ء یک یک

ء تالان كرت انت ؛ گونڈ گونڈیں سنڱ يے چوٽي كيسگ ء كشت ؛
 حيمے كا گداني سرا اير کنناں بوت کہ کا گدان ء گوات مہارت ۔ اے سنڱ
 آئی ساری ء پرے ستر نیگی چنگ ات انت ۔

کا گدانی شری ء تالانی ء پید آئی پادراہ ء سرا گوزو کیں مردمان ء اے
 نیمگ ء آئیمگ ء چارات ء یک زور داریں کو کارے جت“

برمال حشت آنہ.... برمال حشت آنہ!!!

دگ ء سرا پادان ء رُو کیں مہلو تک ء ءوٽي چک ترينت ء آرا بھنگی ء چارگ
 ء لگت انت ۔ اے دیگر ء وھد ات اے وھد ء مدام شال ء مستریں
 شاہدگاں مہلو تک پہ تر ء گزد ء ء پہ سیل ء سواد ء کنیت ۔ پریشکا چم ء کوس
 گوں کوس ء نہ لگت کہ آرا مہلو تک ء چپ ء چاگرد کرت ء آئی تالان
 کرتگیں کا گداں ء چست ء ایر ء لگت انت ۔

اے کا گدان کہ امر وچی پہ حشت آنہ ء بہا کنگ ء لانک بستگ
 ات آرا آئی زند ء مستریں بہرے ء جکا نسری ء پد رستگ ات
 انت ۔ گوستگیں روچاں آئی ملک ء مستریں وانگی درجہ در برتگ ات ء ایم
 اے ء ڈگری پتنگ ات تگل ء بال بوت ماں دل ء یکین بوت کہ نوں آرا
 الہا شریں کار گسے ء سرکاری منصب داری ء اگدہ رس ایت ۔ اے مژدہ

آئی وتی پت ءِ گوشاں جت چیا کہ ہر سال و ہدے آئی چکاس در برتگ
 ات تہ غریبی ءِ سبب ءِ نوکری ءِ شوہاز ءِ شتک ات ۔ اے جہد آئی چما
 و ہداں پناکتگ ات کہ آئی وتی اسکول ءِ وہ جماعت گوں شریں کار پداں
 در بُرت ۔ ہر و حد ءِ کہ آپہ نوکری ءِ شوہازنگ ءِ چہ لوگ ءِ دراتنگ ات تہ
 آئی پت ءِ آرا توار جتگ ات

سر دل زنبیل تیار انت پاپی غریب ءِ چک ءِ سرکاری نوکری نہ
 جڈتگ انت ترانہ شریں سفار شے گوں انت ءِ نیکہ لکے کلدار ءِ تو دیم
 پہ سرکاری نوکری ءِ گرنگ ءِ داتگ

آرا آئی پت ءِ گپ چوتیر ءِ لکتگ ات انت بلے پت ءِ شرف ءِ ازت
 نیگی بے توار بوتگ ات ۔ ہو آئی مات ءِ التابز انز کرتگ ات ءِ وش دل ءِ
 سرا پرے بد پالی ءِ زھر در شاتنگ ات کہ ہر و ہدے آئی تنگویں بچ پہ
 شاسکیں نانے ءِ شوہاز ءِ روت و شدل ءِ شو میں دپ ءِ بد پالی یے گون
 بنت ءِ آ بے سو بی ءِ کنیت ۔ ءِ ہر و حد یے کہ سر دل ءِ ماں نیمروچ ءِ بے
 سو بی ءِ گس ءِ واتر کرتگ ات تہ گوشے زانا آئی مات ءِ راما ءِ بوچنگ
 ات ۔ بلے و شدل وتی مورک ہم نہ مجیتگ ات ءِ چو ہر و حد ءِ وڈانو کری ءِ
 شوہازنگ ءِ و حد ءِ سر دل یے توار جتگ ات ءِ نسیت کرتگ ات ۔

ابا سردل! من نزاں تو اے گپ ء پر چا سر پد نہ بنے کہ منے ملک ء
 غریب ء چک ء راسر کاری منسب نہ رس ایت ء نیکہ وانگ ء متاب
 ہمیش انت کہ ارو بر و سر کاری منسب دارے بہ بنے ... تو وتی کا گداں
 وت وان نے پتا پت غمات ء ہمے گنجے

انناں ابا!! من ہر وڈ اسر کاری منسب دارے ہاں ... اے منی دلی
 واہگ انت ء منی بنداتی شہری ہکت انت ہم ... من وانگ ء زانتکارے
 آں منے پر گنگ ء بازیں منسب داری ء اگدہ ہورک انت کہ چہ دومی
 پر گنگ ء مردم آرنگ ء پر کنگ بنت ... تو اے گیاں سر پد نہ بنے بابی
 ... سردل ء گوں وتی پت ء پہ نرمی درائنت۔

اے سک شریں گپے باہل کہ تو وتی ہکت ء سر پدے بلے و ہدے تو
 سر کاری منسب ء گرنگ ء روئے تہ وتی ناسر پدیں پت ء اے گپ ء
 چادر ء لمب ء بند کہ تو غریب ء چکے ء۔ یا تو منی چکی ء بدل ء دگہ یک
 مز نہیں منسب دارے ء چک بوغ گوں و تا یک دووزیر ء گزیر یا مستریں
 منسب دارے ء سفارش ء بزور غبر و اگاں چوش نہ بیت گداں یک ٹوئیں
 رزدارے یا بلائیں زمیندارے ء چک بوغ گوں وت لکے کلدار بہر
 گوں ہا لیگیں دست ء رونگ ء مانا ہورکیں دست ء آگ کہ تی

دیما انت.... اے کا گد کہ ترا وانگ ء رستگ انت۔ ایشانی مانا ء زگیس
 روتا ک ء مانا کیے.... اے تنی دردانہ ورا انت.... بنو صر مال ء تمباک بہا
 بکن ءے تہ پیرانگ ء کار ء دے انت... وشدل پسہ دات۔

تو منی ڈگریانی بے شرفی ء کنگاے ابا جان....!! من ترا چ
 گوشت نہ کناں بلئے اے شریں گے نہ انت بابی.... بندر ء گنتی نہ انت
 تو وانندگے نہ ءے ترا سمانیست کہ اے ڈگری کہ من گپتگ انت سرکار ء
 چماں چینکہ شرف دار انت.... بس یل دے ابا... سردل آھے کشت ء
 بے تو اربوت۔

من وانندگے نیاں تنی راست انت ابا.... من زاناں کہ تنی اے ڈگری
 سرکار ء چماں چینکہ شرف دار انت.... بلئے من وتی زند ء مستریں بہرے
 ہمے ملک ء گوازیٹگ۔ منی بتن ء تہا تھے ملک ء سرد ء گرم مان انت....
 من دگہ زان آل “ بلئے ہمے زاناں کہ سرکاری نوکری ء منسب داری ء
 مانزماں مدام سفارش ء کلدار بوتگ وانگ نہ بوتگ.... سردل ء پت ء پ
 نرمی درائینت ء چہ وتی جا ء پا داتک۔

مروچی وہدے سردل ء یک رندے پداوت ء راوتی من ء
 سمبہینت ء لہ کرت ء دیم پہ منسب داری ء شوازیٹگ ء ربا دگ بوت تہ چو

مدامیگ ء آئی پت ء آریات دات کہ آپہ منسب داری ء گرننگ ء روگکا
انت بلئے آرانہ واجبے ء سفارش گوں انت ء نیکہ لئے کلدار... ایسی مانا ء تو
شر زان ءے...“

اے سردل ء پت ء نیک بختی ات کہ اے وهد ء سردل ء مات
پرے نزیگ ء ساڑیگ نہ ات۔

لانا ابا... آئی پہ نرمی ءوش تبی ء پت ء راہنچوش پسہ دات گوش ءے
زانا چے پدی منسب داری پرانی اوشتوک انت کہ دست ء گپت ء
کارایت یے... چے پدی چوگو سگلیں سالاں نہ بیت ابا جان... منا اے
ملک ء مستریں ڈگری ایم اے ء ڈگری گون انت...؟

دوئیں پت ء چکاں یہ پارگی کندات۔ پت ء وتی چک ء
ناسر پدی ء سراء چک ء وتی پت ء نازانتی ء سراء۔

وہدے سردل نیمروچ ء گوں وتی ڈگریاں بے سوبی ء لوگ ء واترکت تہ
آئی پت ء کندات... بلئے سردل وتی سرچنڈینت باندا ت من الماسوب
مندباں... بازیں کارگسے پشت کپتگ ء بازینے ء منادلبڈی ہم داتگ
... آوت سراءنچو نرونڈنگ ء لگت گوش ءے زانا آوتی پت ء توازہ ء پسہ ء
دیگانہ انت۔

دومی سبب ء سرامبلا آئی وتی ششٹنگلیں پچان ء گور ء گت کہ پہ
 مرادے تیوگیں شپ ء آئی وتی باشت ء چیرا ایر کرتگ ات دانکہ لہہ ؛
 ساپ بہ بنت ۔ وتی ڈگریان ء بمبازاں گپت ء دیم پہ سرکاری کارگساں
 ربادگ بوت ، پت ء پدا توارجت

ڈپٹی کمشنر بہ بے بیائے بابلا ۔۔۔۔!! من دہ سیر ہر ماگ گپتگ ایرانت پہ
 خیرات ء۔۔۔۔“

آئی وتی پت ء آدت زاننگ ات پریشکا بے تواری ء چہ لوگ ء دراتک
 ... بلنے وہدے نیمروچ ء پدا گوں دمبرتگیں پادے ٹنگلیں دلے ء گس ء
 واتر کرت یے تہ آیک مزنیں فکرے ء کپتگ ات ۔۔۔۔ منی پت یک
 ناواندگے بلنے درستیں چیزاں سر پدانٹ ء من یک وانندگ ء زانتکارے
 بلنے چہ ہر چیز ء نامر پد ۔۔۔۔ آہے بیچارا ات کہ آئی پت ء چم آرا کپت
 انت تواریے جت “..... چوں منی بابلاں ہر ماگاں خیرات بکن آں یا پہ
 باندات ء وپجری ء بلاں اش.....“

تنی راست انت ابا.....!!! آئی گوں تستگیں دلے ء گیمرتگیں تواریے ء
 پسہ دات “..... تنی راست انت لبا اے ملک ء الم ء زانت ء چج کدر نیست .
 ... من ہر جاہ رواں کیے ء منا پول کن انت کہ ترا کئے ء دیم داتگ دومی ہر

منسب دارے ۽ چم منی سینگ ۽ سک بنت.....“

اناں منی بابل.....!! کتسی چم تنی سینگ ۽ سک نہ بنت نس ۽ گوں
تنی سینگ ۽ تہہ ۽ دل ۽ هالاں کار نیست ہر کس تنی سینگ ۽ سر برا ایرئیں
کیسگ ۽ چاریت منی ابا.....

جی ابا.....!! مناھوم سکریشری ۽ کارگس ۽ یک بابوے ۽ ہم ھمے گوشت کہ
اے ملک ۽ ابید رشوت ۽ سفارش ۽ کس ۽ کار ۽ نوکری نہ رس
ایت۔۔۔۔۔ آ بے چارگ ۽ وتی زنگ جت کہ آرا بیستے (20) سال بیت
کہ تنے و ہدی بابوانت آئی درجہ برزتر پریشکانہ بیت کہ آغریبے ۽ آرا
رشوت ۽ سفارش ہر دو نیست انت..... ھمے بابوے گوشت کہ اداں ھک
ھکدار ۽ کدی نہ رس ایت۔ مننے سردل وتی وھد ۽ بر باد مہ کنناں.....“

من ترانہ گوشت کہ اے ملک ۽ تنی مستریں گنہ ہمیش انت کہ تو منی لوگ ۽
پیدا بوتگ ۽..... منی ڈولیں غریبے ۽ لوگ ۽ پیدا بوتگیں چک زمبل کش
بیت بلئے سرکاری منسب دار بیت نہ کنت..... توری سدے کتاب بوان
ایت ۽ دو سد ڈگری بہ گپت..... بیاھنگہ باندا ت گوں من دیوال بہ بند گوں
۔ آہ روزی رساں انت منی ابا.....“

جی.....!! کمیں پچار ۽ پد سردل ۽ پد دات..... من الما گوں تو

زنبل کشی ء دیوال بندی ء کایاں بلئے کمیں بل کہ من اے ڈگریاں بہا بکن

آں.....“

اے چیاں بہا بکن ءے.....؟ ڈگریاں.....!!؟ آئی پت ءے گوں
تہلیں بچکندے ءے درایت..... اے ڈگریاں بہا کن ءے بلئے ایشاں
کئے زورایت۔ اے تئی جند ءے کار ءے نیا تلگ انت..... دگر نیگ ءے چون کا
انت..... پر چادگہ غریبے رتپین ءے.....

ہنچوش زانا من ریپینگ بوتان آں..... دگہ گیشیں گناھے و نہ کن
آں.... اگاں اے گناھے گڈاں اے گناہ چہ من ساری ءے سرکاری ءے جند ءے
کتگ.....“

ہمے بیگاہ ءے سردل چا کری شاہدگ ءے پادراہ ءے نشنگ کو کار ات“
ہر مال ہشت آنہ..... ہر مال ہشت آنہ

ہر کس ءے اے کا گدان ءے کمیں چست ءے ایر کر تگ ات کندگے
جنگ ات ءے ر ہادگ بوتگ ات۔ دیگر کز ءے وھد ءے پلوس ءے یک موٹلے آئی
نزیک ءے اوشتات..... یک پلوس منسب دارے گوں دھے پلوس ءے ایر
اتک.... آرادز گیرال (وارنٹ) پیش داشت ءے پدا موٹل ءے تہا کرت۔

مہلونک ءے تہا سر ءے پرے بنا بوت ایشی دوا ہمیش انت..... یکے ءے

تو ارجست... اناں غرتبی ء سٹ انت نتہ کئے وتی ڈگریاں بہا کنت....
 دگہ یکے ء اولی مرد ء راپسہ دات ڈگری کہ نان مدے انت بہا کنگ ء وتی
 جاہ ء سوچنگ اش حسم گہتر انت.... دگہ ورنانے ء درائینت“
 بلئے اے منے ملک ء تہلمیم ء بے شرفی انت کہ ایم اے ء ڈگری ء پے حشت
 آنہ ء بہا بلکن نے اولی مرد ء وتی گپ ء منینگ ء پد اورائینت“
 اے ورنانگنو کے بیت سرء برابر نہ انت.... دگہ مردے ء کتیس دور
 درائینت..... پلوس ء موئل راہ گپت۔ آ بے تواری ء مہلو تک ء حسیال ء
 گوشدارنگ ء ات۔

دومی روج ء اتھوالتا کاں اے تبرتالان ات

”مہلو تک ء وردنیگ ء نوکیس وڈ.....“

یک ورنانے وتی ڈگریاں بہا کنگ ء جرم ء پلوس ء دزگیر کنگ اے
 ورنانہ نام یے سردل انت پنچی جمائت پاس ء بگرتاں ایم اے ء سند ء
 ڈگریاں پے حشت آنہ ء بہا کنگ ء کوشت کنگ کہ مہلو تک ء وردنیگ ء
 ملک ء بے شرفی انت۔

امیت

من آرا سلام دات بلئے آئی مناہج پسہ نہ دات ء نیکہ وتی دلگوش یے پن
گور کرت۔ آماں خیالاں دور شنگ ات۔ منی چم ہمانیمگا شتور گپت انت
کہ آئی چم سک ات انت من یک کٹہ ء کسانیں چکے دیست کہ یک پلے
ء چیرا شیواری ء اوشتا تک وتی شکار ء ودار یک ات کہ کدی مکسکے ، ملاؤ یا
دگہ آئی ورا کے بنیت ء آرا بکپت ء وتی لاپ ء دوزہ ء آس ء بتوسین
ایت۔ اے چوشیں گے ء نہ ات کہ آ اینکہ جہلانکی ء وتی خیالان ء
اوژناگ یے بداتیں۔ من زائنگ ات کہ گپ ایش نہ انت۔ زاہر ء

آہمے کہہ ء چک ء چارنگا ات کہ باریں چے پیم وتی شکار ء گپیت ء وتی
لاپ ء آس ء تو سین ایت بلنے اندر ء آسک پریشان ات ء وتی پریشانی
ء دور کنگ ء اے ندرگ ء چارنگا ات اینکہ جہلی ء کہ منی وڈنیں برات
گوئیں دوستے پیست روچ ء پد بنیت بلنے اے وڈا بے شرف بکنت یے
بندر ء آئی پریشانی ء آرادور برنگ ات۔ یک پریشانی یے و من زاننگ
ات کہ بے روزگاری ات۔ آیک وہدے سکیں سیریں مردے ات۔ وہد
ء آئی سیری ء راہنچوش وارت کہ مروچی گوشن ء پہ آئی ورنگ ء وتی دنتان
بجینگ انت۔ بلنے آیک ہنچیں ہیندارے مردے ات کہ آئی دوستاں
بل آئی ہکیں براتاں ء ہم اے گت ء گمان نیست ات کہ آکجام جاوراں
دوچار انت آئی پوشاک ء لیس وتی بدل وت ات انت ء دوستانی دیوان
ء آئی ٹہکانی تو ارہم وتی بدل وت ات۔ ابید منا کہ من آئی نزیک تریں
دوستے ات اول ء آئی جاورال ء سئی ء سر پدا ات اول ء من وتی پگار ء
وہداں کدی ہزار کدی پنچ سد کلدار آراہرچ داتنگ ات۔

نوں و آراسالے کپے بوتگ ات کہ آئی بازار ء آیک مل داتنگ ات اول
اول ء دوستان آئی مجبوری زاننگ ات ء وت آئی چارنگ ء آئی لوگ ء
شنگ ات انت بلنے کم کم ء ہمے دلی دوست ہنچوش سدان بوت انت چوش

کہ آسمان ء استال یک یک ء سداں بکن انت ء مروچی یکیں منی سر
 درانت دگہ کس آئی چارنگ ء نیت - من چہ مروچی ء بیستے روج ساری ء
 کراچی ء شنگ ات اوں ء مروچی اتلگ اوں لوگ ء رونگ ء پداول
 سراں منامنی لوگبانک ء سنی کرت کہ سہاک وتی لوگی ء دوئیں چکان ء چہ
 لوگ ء گلینگ - اے گپ پمن ہیران کنوکیں گے ات چیا کہ آپشیں
 مردے نہ ات کہ اینکریں گا مچے چست بکنت آمزمنیں تانبلی ء ترہکاریں
 مردے ات من زانت کہ سکیں پریشانی ء سبب ء سہاک ء اے گامیج
 جست کرتگ ات ء انوں کہ من آرا دیست داں گواچنی سک پریشان
 انت

سہاک چون ءے تو! من دیست کہ آمنا کمار نہ کنزگا
 انت پریشکا من وت کمیں دیماشت ء آرا جست کرت آئی چمان ء
 چست نہ کرت ء منا نہ چارات بلے سردیں پسہ یے دات
 بس زندگ آں بیا.....

اے پے؟ من آئی نزیکا شت آں منی نشارگوں چکاں کج انت
 تو چوگر پکی ء ایوکا کپتگ ءے چوچیا؟ من پہ زانت آرا پول کرت
 ہو غریبی ء مستریں گرپگ چے انت ... آئی پسہ دات

بلئے تنی جن ء چک آواں ہم ترایل داتگ من اجکھی ء پول
کرت.....

اولی رنداں آئی وتی چمان ء پمن شانک دات انت اناں آواں منا
یل نداگ ... من آواں ء کشنگ
پرچا؟ آوانی گناہ.....

آوانی گناہ.....؟! چد ء مستریں گناہ چے بیت کنت کہ آمنی وڈ میں لنگڑ
ء لوچے ء بندوک انت آئی پدا درائینت تو تو منا بیچ سد کلدار کد
داتگ ات وتی رونگ ء وہداں ناں
ہو..... بستے روج بیت من پسہ دات

من ہمے پنچیں سداں ء پانزدہ شانزدہ روج هلاکینت انت بلئے داں
کد ء پدا وام منا نہ رس ایت دوستے منا نیست کہ کمکے
بکنت برات و خدا ء گنج انت بلئے پنڈگ ء من پیم نہ
بان پنچ روج منی لوگ ء آس ء روکی نہ دیستگ ات .. من باز و دار
کت کہ بلکن درے پچ بیت بلئے پچ پہ پچ

ء پدا تو وتی زہران ء جن ء چکانی سراکشت

ہو من کسمانگی کردے دیما آورت وتی جن ء چک چہ لوگ ء گلینت

انت.... مردم منابدؤ گوش انت بلئے منی جن گوں چکاں وتی پت عومات ء
لوگ ء گزن ء نہ مرانت۔

ءوت نشنگ ءے اے کٹہ ء چک ء چارنگاے..... من درائنت۔

ہو..... آئی پسہ دات.... ہو من اے چارنگا آں کہ وہدے اے زوریں

کسان ء بے زکت ء بے زانتیں لوک ء خدا روزیگ دنت تہ منا چون گز

ن ء کش ایت.... ایشرا انوں کلاک ء کلاک کے نیم بیت کہ وتی شکار ء ودار ء

شیواری ء اوشتاگ من اے چارنگا آں کہ خدا ایشی روزیگ ء چون کار

ایت..... سہاک وتی چمان ء پداپہ کٹہ ء چک ء سک دات انت ء پسہ

دات ء پدا منی چم ہم ہمے کٹہ ء چک ء سک بوت انت

شرین ساہتے ء چارنگ ء پد منی دل ء تہا گوش ءے زانا شکے پاد اتک

.... اے مرتگ.... چیا کہ ایش ہج نہ سرگات .. من نزیکا شت آں.. کمیں

ہنگہ نزیک ترشت آں بلئے کٹہ ء چک نہ سرگات۔

سہاگ.....! اے مرتگ..... من درائنت

تج..... یے..... آئی یک چیہانٹ چکیں چے یے کشت ء پدا آئی سر جہل

شت ء منی دل ء ءوت کرت۔

کرکینک

تنے وہدی من دھے کرکینک نہ چنگ ات کہ مناشکری دریس ء مانپوشگیں
چار سپاہیگاں مان رُپت یکے ء منی بڈ ء لچ ء ر اچنڈت ء ہے دیں
کرکینک زمین ء ریتک انت من پہک بہہ منت اوں کہ ایشان ء چے
بگوش آں کہ تو پکی کنڈا کے ء منی بڈ ء تو پارکت ء من زمین ء نزا تک اوں
پداہر چاریں سپاہیگان مناگوں مُشت ء لگت، کنڈاک ء نزل ء تماوہداں
مان بنداں کرت کہ من تُست اوں۔ وہدے من سدکت تہ من تا نہہ ء
کولی ء تہا کچنگ آں۔ پمن نہ شیریں پشکے سر اتلگ ء نیکہ گہیں

شلوارے..... منی دست ۽ پاسگو ۽ پاد ۽ چوٹ خدائی مال بوتگ انت۔
 من بیچارے ۽ کپت اوں کہ گوں من چوش پر چا بوت..... منی گنہ چے
 ات..... بلے منی سرہج چیز ۽ پر نہ پیگات کر کینک ۽ چشیں چیزے نہ ات
 کہ ایشی چنگ یک ہنچیں بلائیں جرے بہ بیت کہ منی ڈولیں مردے
 جنگ ۽ تانہہ ۽ بند کنگ بہ بیت ۽ نینکہ اے کندی چشیں کندی ۽ ات کہ
 اداں آگ پہ لشکری سپاہیگان دگہ تہروزی گپے بہ بیت۔ مئے مہلونک ۽
 کساں سالی ۽ مزن امری دوئیں مرے کندی ۽ گوٹگ انت ہو یک
 پر کے ہست انت کہ من کساںی ۽ مرے کندی ۽ پہ تر ۽ گرد ۽ پہ سنیل ۽ سود ۽
 اتگ ات آں ۽ مروچی پہ روزنگ ۽ شوہاز ۽۔ بوت کنت کہ چشیں بے
 ہیریں زوریگ مہربانیں سرکار ۽ بے شرفی بہ بیت۔ پرے گپ ۽ کہ یک
 چارہ جماعت ۽ نگیں مردے کندی پہ کندی گردایت ۽ کر کینک چنت ۽
 چار گبر کما نین ایت پہ مئے ملک ۽ نیکیں سرکار ۽ شریں گپے نہ ات پریشکا
 سرکار ۽ لشکری سپاہیگاں منا اے مز نہیں ہتا ۽ سزا داتگ...

دل ۽ بیچاروں کت کہ کے منی کولی ۽ نریکا کنیت جستے گراں بے
 کہ منی ہتا چے ات کہ منادا آ رنگ ۽ بند کنگ بوتگ ۽ من داں کد ۽ اے
 کولی ۽ باہوٹ باں....؟ بلے کس منی نریکا نیا گات..... من چوہونگ

ء ایوک ءہمے کولی ء بندات آں... خدا بزانت پر چامنی دل ء یک ترئے
 چست بوت کہ منی چموتی منیل ء دست ء پادگانی نیمگا شانک گپت انت
 دانکہ منا چشیں سلپیں ہوپے ء ہم گورنہ جنگ ات کہ چرائی ترس ء کس منی
 نزیکا منیت ابید غرتی ء ہوپ ء۔

من اے کہرئیں شپ ماں تانہہ ء چوں گوازینت منی دل ء بئن
 زانت۔ یک نیمگے منی جند ء گند ء گس ماں کولی ء کندے ء ایرات انت ء
 دومی نیمگا ملسک ء پریاں منا ہنچوش مان بستگ ات کہ چے بگوش آں لشکری
 سپاہیگاں منا ایزکا جکانسری نداتگ ات کہ اے ملسک ء پریاں داتگ ات
 آواں مناجنگ ء تو سینگ ات بلنے ایشاں منا پہ سد ء سما کریاب کرتگ ات
 ہے کولی ء تہا یک گند لے اچمن ساری ایرات خدا بزانت کجام بزکارنیگ
 ات ایشی ندتگیں بو ء سرگوات داتگ ات بلنے ملسک ء پریانی جکانسری ء
 من کدی کدی صمے گندل پرداتگ ات ء کدی کدی کولی ء تہا چو جلك ء
 چکرتگ ات اول۔

نوں دومی روچ ء دہ بج ات من زیکیں ات اول کہ گشون ء توشون ء بے
 واب ات اول ء گوشے زانا کس ء را اے گپ ء سمانینست ات کہ ماں
 اے کولی ء خونے بندانت۔

انا گہا تا نہہ ء یک سپاہیگے منی دیما گو ست منی چمان دوروک آورت من
 نوکی دلمانگ ات آں کہ چریشی چیزے پول بہن آں کہ ایشی وتی راستیں
 دست ء دو موردانگ وتی لٹانی سراداشت ء منابے توار بنیگ ء کتی
 کت۔ من اے سپاہیگ پچہ آورتگ ات ء آئی منا ہم شری ء زانگ
 ات۔ ہمے سپاہیگ دومی رند ء پدا وتی ہڈ ء کلا شگوف ء راچنڈیناں ء منی
 کولی ء دپ ء نزیک تر ء گو ست ء پہ ہلوت درائینت یے

”بابل..... شکر ء بگر خدا ء تئی سر ء رهم کرتگ.... انوں کلا کے بیت نا کو
 تنگنی..... آئی گپ پیلہ نہ بوت آدیماشت۔ نوں گوش ءے زانا منا
 زکانسری ء زرت۔ چوش نہ انت کہ نا کو تنگنی ایشاں ء منی ارزی داتگ من
 نا کو ء روزی ء سر ارش آورتگ ات.. ہتمن نا کو تنگنی ء بد ماشی کرتگ... من
 نوں پہ نا کو ء زہر ء گو ات گتگ ات اول ء آئی پیریں زال ء ناڑی نہیں
 جنکاں ء لہتے کشتگیں زاء بد دات.... کنڈی ء کرکینک ہمندر بازات کہ
 من ء نا کو تنگنی سالانی سال بہ چہیں نہ کتگ ات... نا کو ء مفت ء منا چوش
 کریاب کنانیتگ کہ نا کو ء خدا ہنچو کریاب بکنات.... من نوں نا کو ء سرا
 نرنڈنگات اول کہ ہے سپاہیگ پدا منی نزیکا گو ست۔

چے گوشتگ نا کو تنگنی ء..... من زوت زوت ء پول کت منی انچک کرنچک

ترنگ ات۔

بچ نگوشتگ آ بے چارگ سہی سپاہیگ ء گپ پدا کچی بوت منا
نوں گوش ءے زانا گنوکی ء گپت ناکو ء بچ نہ گوشگ آ بے چارگ
سہی اے درائیں لبرز پر من چا چا ات انت۔

ہے سپاہیگ پدا منی نریکا گوست بلئے ڈنا کے اوشتاگ ات زانا کہ منی
پول کنگ ء دیجا آئی بچ نگوشت ء بے تواری ء گوست ... نوں منی جان
ء پٹ پاد اتلگ ات انت۔ من کولی ء سیم بندیں دروازگ ء لچنگ
اوشتاگ ات آں ء ہمے سیمان ء مہری ء داشنگ ات و داریک ات آں
کہ سپاہیگ بنیت ء منا سرجمیں ہال ء بدنت سپاہیگ ء سے ئیں
دازکاں منا اے و سادات کہ ناکو ء منی ارزی ندا تک ... البہ ناکو بیچارگ سہی
..... اے دازکاں منا بیچارے ء دور دات سپاہیگ نیا کگات ناکو بیچارگ
سہی مرنگ ناکو بیچارگ سہی چومنی ء بندیک کنگ بوتگ ناکو
بیچارگ سہی من بیچارا ات آں کہ ہے سپاہیگ پدا گوست بلئے گوش
ءے چے پدی پہ موہ ات ... ناکو بیچارگ سہی چے بوتگ؟ من زوت
زوت پول کت

لشکری سپاہیگاں تیر باران بتگ کشنگ --- سپاہیگ ء درائنت

ج.....یے.....منی دل ایرمڑت

بنو ناکو ۽ را کر کینک ۽ چنگ ۽ جرم ۽ تیر باراں کننگ بوتگ سپاہیگ ۽ منا
 حال دات ۽ دیماشت بلے منی دل ۽ اتک کہ انوں زمین ۽ دپ تچ بہ
 بیت ۽ من ایر برواں مفت ۽ من ناکو ۽ سر اشک کت ۽ آئی لوگی ۽
 جنکاں ۽ زاع ۽ بداتگ ات من پشومانی ۽ گہہ بوارتیں منیھیال پہ ناکو ۽
 پیرین لنگیں زال ۽ دوئیں نیاڑی میں جنکاں شت کہ روزی ۽ کٹوک
 اش زالماں وتی ہر جان جنگ ات ... نوں من اے و زانت کہ منا پر چابند
 کننگ بوتگ بلے پرے گپ ۽ منی سر پر نہ بیٹگات کہ انا گہا کر کینک ۽
 تہا کجام شری اتک کہ آئی چنگ چہ خون ۽ زیات ہتاواری انت ... زی
 منی کر کینک چنگ ۽ اولی روج ات بلے ناکو تنگی ۽ دیرات کہ ہمے دندہ ۽
 ات منایات انت کہ سالے ۽ ساری من گوں وتی لہتے سنکناں کندی ۽
 ندرگ ۽ اتک اوں تہ اولی رند ۽ ناکو ۽ را کر کینک ۽ چنگ ۽ مچ کننگ ۽
 دیست ہیران بوت اوں چیا کہ اداں کدی کس ۽ کر کینک نہ چنگ ۽ مچ نہ
 کنگ سداں سالاں اے کر کینک ہنچوش کندی ۽ سہر چکیں ریک ۽ سرا
 کپوک ات انت کس ۽ بوچے ۽ جُست نہ کرتگ ات ہو کدی کدی
 گونڈواں چنگ ۽ وت ماں وت ۽ میٹر ینگ ۽ پروشنگ ات

انت۔۔۔ من وتی حیرانی ء دور کنگ ء چہ نا کو ء جست کت۔
 بابو...!! لاپ ء سوک انت لاپ ء... نا کو یک کترھے وتی چمان ء
 جست کت ء منا چارت ء وتی دست لاپ ء جست یے... من پیریں
 مردے اول کار ء دندہ من کرت نہ کن آں... تو ء زان نئے منی گس ء
 مردین زہگ خدائے گنج انت کس نیست... دو نہیں نیازی انت کہ ایشان پہ
 کار ء دگر ء گس ء دیم دینگ ء منادل نہ بنت... دنیا ہراب انت تنی
 پیریں تر وہم نوں چہ پاداں شنگ کہ کسی گس ء زان یے مشنگ ات ء منا
 کملے داتگ ات... من وت حیران ات اول کہ نوں چے بکن آں خدائے
 وت رهم کت... بے شک خداروزی رسان انت بابو... آئی باریں چہ کجا
 یک مردے آورنگ کہ کو نہیں آسن، کو نہیں چمپل، ء ربڈ، کلنڈی ء
 کرکینک پہ بہا زورایت پریشکا من پروت ء لچے گوپنگ ء ہمک سہب
 کایاں داں بیگاہ ء دھے بیستے من کرکینک چن آں کہ منا بیستے کلدار رس
 ایت کہ یک نیلے ء نان ء پیماز بنت.....

دھے بیستے من کرکینک ء بیستے کلدار.....؟؟ من حیران منت آں
 ...پپاری ہم شریں ناٹاپے۔۔۔۔

من چے بابو یک من دوسیر ء نیم انت..... خدائے ہم چونیں وھدے

آورتگ کہ بیلے ءن ان ء پیاز ء ہم پست کلدار کم انت ناکو ء دپ گپا
 ات ء دست تیزی ء کارا ات انت آیکوئی دپ بندیں کر کینکاں
 چنان ء لچ ء کنان ات ماداں دیر ء ہمے ہشتاد سالی میں مرد ء گشاد
 کاری ء دیست ء پدانا کو ء را آلاہ ء امان گوشت ء دیماشت ایں۔

ء پریں سالے ء پدو ہدے من وتی وانگ در برت ء یہ سرکاری نوکری ء
 کچھ، شال، کراچی ء اسلام آباد ء مختلفیں کارگساں سگ جنگ ء گر بگ
 اشکیل کنگ ء پدگوں ناکا میں دلے ء لوگ ء وا ترکت۔ ہیران ات آں
 کہ چے کار بکن آں نوکری پر ماغریباں چوانجیر ء پل ء ات ء مے شہر ء
 کار جاہ ء نام ء نشان نیست ات ء منی ڈولیں وانندگیں مردم پہ وانڈ ہی ء
 پنیم نہ بوتگ ات پریشکا پرندوشی میں بازیں بیچار ء فکر اں منی خیالان ء پہ
 ناکوتنگی نیمگا برت زی سہب ء من یک لچے پہ دہ کلدار ء زرت ء دیم پہ
 کندی ء روان بوت آں من شری ء سماکت کہ مہلونک مناہورت
 ہورت ء چارگانت گوشے زانا منا گوشنگا انت کہ ہنگہ بوان
 گیش تر.....

وہدے من کندی ء سر پد بوت آں یک رندے منی چم پہ ناکوتنگی ء شانک
 گپت انت بلے دور دور ء ہم آئی گواہ نیست ات البہ لشکری سپاہیگ کندی

ءنر یکار مین ء ماپ کنناں ء تمب مک کنناں ات انت بلئے چریشاں بے سما
من دیم پہ وتی روزیگ ء شتاں

مروچی منی مردمانی بازیں منت ء لیلا ء پدگون ہے ما زمانی ء چہ تانہہ ء یل
کننگ بوت آں کہ من آئندگ ء کدی کندی ء پہ کر کینک ء نہ روآں۔

چہ تانہہ ء در آئیگ ء پدمن جفت ء بازار ء اتک اول دانکہ چیزے بگراں
بوراں..... دوروچ ات گونگ ات آں۔ و ہدے من بازار ء سر بوت
آں منی چم وت سر ء کر کینکی سیٹ ء دکان ء نیمگاشانک گیت انت دانکہ
آئی دکان ء دیمادو لشکری موٹل کر کینک ء چکاراں اوشتاگ ات۔

کٹو

منی چم آراہما و ہداں کپت انت کہ من پہ آبدستے ء چہ دکان ء ڈن دراتک
 اوں۔ آ منی دکان ء گور سچانی پہناد ء کپتگ ات۔ منی پاد بزمش ء آئی وتی
 سر ء راچست کت ء منا گوں مر تگ میں چماں چارست یے۔ من پہمست
 کہ آئی زند ء بام ء جور کاں داتگ آئی جند ء چماں آئی مرگ ء متاگ
 گپتگ ات۔ آنا دراہ و نہ ات ء چولا غر ہم نہ ات کہ چہ لاغری ء
 بہرتیں۔ آراہج و ڈ میں دردے ہم پر نہ ات چیا کہ آشا تگی ء بے تواری ء
 کپتگ ات۔ اے وہدی نیمروچ ء دواز دہ بج بوتگ ات۔ من آپدست ء
 پد دوار وتی دکان ء اتک ء نشت اول ء آرا شموشت۔ بلئے وہدے من

سوارگ ء پد سے نج ء وتی دوکان دوار پچ کت تہ کلاں ساری منی چم
ہمارا کپت انت انوں منی دکان ء دیم پہ دیمی ء دگہ دکانے ء ساہگ ء
کپتگ ات ہنچوش سہی میں وڑا بے توار شائستگی ء بے تکا نسری ء۔ آئی
لاپ ء چست ء ایری ء سما کپتگ ات کہ آراتنے و ہدی ساہ مان انت من
تنے و ہدی آرا چارنگا ات اوں کہ یک گونڈ میں بچکے اتک آئی نزیکا
شت۔ یک رندے آرا پہ ترس ء لرز چارنت یے پداوتی راستیں دست ء
لنکان ء چوتو پک ء کرت ء آئی نیمگا مذا ت ٹٹ، ٹٹ، ٹٹ..... بلئے آئی سچ نہ
گوشت چریشی گونڈ ء ء ہمت زیاست بوت ژو کے چت ء آئی نیمگا چگلی
کرت۔ ڈوک آئی نزیکا کپت آئی یک رندے وتی چمان ء پچ کرت۔
ڈوک جنوک چارنت یے۔ منی چم یکوئی آرا سک ات انت۔ گونڈ ء
دگہ ژو کے چت ء آراجت پدا تچان ء شت دگہ سے چار ڈوک چت
آورت ء آئی نزیکا شت ء آراجت انت سے ڈوک آئی لاپ ء لگت
بلئے آئی ابیدوتی چمانی پچ کنگ ء گونڈ ء چارنگ ء دگہ پچ نہ کرت۔
اے گونڈ ء ء وت جت ء وت بس کت ء راہ گپت۔ دمانے ء پد دگہ دو
گونڈ و اتک آوانی چم ہم آرا کپت انت آوان ہم چہ دگ ء اے کر ء آ کر
ء چیزے ڈوک چت آورت ء جنگ بنا کت ڈوک آئی لاپ ء پاد ء

دستان دُمب ء لکنگات انت بلئے آرا اینکہ زکت ہم نیست ات کہ وتا
 چرے ڈوکاں رکنگ ء توجیلے بکنت ۔ ایشان ہم وت جت ء وت بزار
 بوت ء شت انت ۔ پدامز میں بچکے اتک آئی آرا چارنت ء پدا یک ڈوکے
 چست کرت سرگ ء جت ۔ پدادو میں مرتگ میں چم پچ بوت انت منی چم
 کیوئی آراسک ات انت بلئے منا خدا ء تو پیک نہ داتگ ات کہ گوئڈوان ء
 ہکلے بدئے آں ساہتے ء رنددگہ مستریں بچکے اتک آئی چم ہم آرا پت
 انت نریکاشت یے ۔ سکا لگتے آئی پہلونکاں جت یے دو میں مردگ میں
 چم پچ بوت انت لگت جنوک اش چارنت

اے دکان ملائیگ ات ۔ ملا ء بچک ء راہکلے دات بلئے پرے
 ہاتر ء اناں کہ بچک ء آرا لگتے جنگ ات بلکن پرے ہاتر ء کہ چہ لگت ء
 چست بوتگ میں دنز ء ہاک ملا ء دکان ء شت انت ۔

ملا.....! کٹوے تنی دکان ء دیما مرنگا انت..... بچک ء درائینت ء دگہ سبکے
 لگتے کٹو ء راجت ء راہ گپت ۔

ملا چہ دکان ء دراتک کٹو ء راچے ء چارنت... ھچی مرگ ء نہ گپتگ گزنگ
 انت..... ملا ء زوراں گوشت گوشے زانا مادکاند ارانی خیال ء ہمانیمگا
 گور کنائینگا انت بلئے ما بازیں نریک ء دکاند ار ساری ء سئی ات ایں ۔

یک دکاندار یے پاداتک کیلے ٹکرے زرت ء کٹو ء دپ ء دات کٹو ء چم پیچ
 بوت انت آئی وتی مہربان چارنت دپ یے کمیں سرینت ء بس۔ ہمے
 دکاندار ء یک ء را کٹو ء دپ ء تہاسی دات ء واتر بوت وتی دکان ء
 اتک۔ ملا ء ایندگہ دکاندار ء رہوز کل کہ مچ بوتگ ات انت راہ گپت
 انت۔

من وتی دکان ء نشنگ ات آں بلئے منی چم ہمے کٹو ء سک ات
 انت نوں ہر گونڈوے بگوز، ڈو کے، لگتے، گلے، بوچے چیزے نہ چیزے
 اے کٹو ء بجن ء بگوز۔ اگاں مچ دستاں میا تک نمیں گڑاں پیچے پیچے الما
 داتگ ات اش بلئے کٹو چرے کلیں چیزاں بے سد ء سما کپتگ دوئیں چم
 یے پیچ ء بند بوتگ ات انت ء بس گوش ء زانا کٹو ء درد ء اہساس
 مرتگ ات۔

دیگر ء نماز ء وهد ء من آئی نزیکا گوست اوں اے وهدی آئی
 وت ء رانز کرینتگ ات آئی منی پاد برمش ء وتی چمان ء پیچ کرت منا
 چارات یے۔ بوت کنت آرادگہ لگتے، ڈو کے ء ودارات۔ من دیست
 آئی دیدوک ء سپتی ء جاہ ء زردی ء مانشاتگ ات۔ یک ہماوڈا آئی دپ
 ء تہات۔ نماز ء پدو ہدے من پدا آئی نزیکا گوست اوں منی چم وتاوت

آئی نیمگا شانک گپت انت آکھیں دیما اتلگ ات خدا بزانت آئی وت ء
 راوت ہنزینتگ ء آورنگ ات یا بچکے ء لگت ء۔ مغرب کز ء من دکان بند
 کرت تہ من دیست کہ اے کٹو ہما وڈ ء نز کرتنگ ء لاپ یے چست ایر
 بیگا انت ء بس۔ منی کز ء دکان دار ء ہم وتی دکان بند کرت ء چم یے ہے
 کٹو ء سک دات انت ء درائنت

“.... ما و لوگ ء روایں اے بیچارگ ء چوں بکن ایں

لوگ ء یے برگوں..... من پسہ دات

جن منی جند ء چہ لوگ ء گلین اپت.....

کند گے آئی جت ء کند گے من پد ا ما ہر دو وتی وتی لوگانی نیمگا راہ گپت ایں۔
 داں شپ ء یازدہ بج ء و من گوں سنکتاں ات آں پریشکا اے بیچارگیں کٹو
 ء خیال چہ منی دل ء شنگ ات بلئے واب ء پدانا گہا من بست کرت بلکن
 چوش بگوش آں گہتر انت کہ کسے ء چہ واب ء منا ٹوہنت۔ شپ ء دو بج
 ات۔ من واب ء دیستگ ات کہ سہریں پزوریں کٹوے ء را سولی ء لاپی
 تلے گون انت دیم پمن پیدا ک انت۔ آئی منی دیما سولی تل ایر کرت ء
 ورنگ ء لگ ات منا چاران ات ء واران ات ء گران ات۔ گوش ء
 زانا آراہمے ترس ات کہ من اے ماہیگ ء چرائی دپ ء پیچ گر آں۔ من

دریہگ کرت ۽ پدا مناتو گیس شپ ۽ واب نیا تک۔

سہب ۽ گوں ژند ۽ ژولیس جاوړ ۽ پنا دلکشی من دکان ۽ شت اوں منی خیال
 ۽ مروچی چه دکان ۽ پیچ کننگ ۽ گیش مناهمے کٹو ۽ غم پرات۔ دکان ۽ پیچ
 کننگ ۽ ساری منی چم شتور گرانا دیم په کٹو ۽ شت انت کٹو ہما جاہ ۽ ۽ ہما
 وڈا کہ زی مغرب ۽ کیوک ات کپنگ ات بلئے نوں لاپ یے نہ سرنگات
 ہمے دمان ۽ دوچار دگہ دکاندار اتک ۽ دکان پیچ کننگا لگ ات۔ انا گہا
 زیگیں مستریں بچک کہ کٹو ۽ راڈوک یے جنگ ات۔ گوں سے چار
 چوری ۽ ہداں گونست یک دو چوری ۽ ڈوک چست کرت کہ زیگیں وڈا
 مروچی ہم کٹو ۽ بجن انت کہ مستریں بچک ۽ ہر دوکان ۽ ھکل دات۔
 اے اے مہ جن ات بیچارگ ۽ مرنگ..... اے بچک ۽ گٹ ۽ توار ۽ ملا ۽
 ہوار چار پیچ دگہ دکاندار یپارگی چه دکانان دراتک ۽ چوریان ۽ ھکل ۽ مان
 بنداں کرت کہ بزگیں کٹو ۽ مہ جن انت منی چمانی ارساں دور کرت
 انسان ۽ رھمدلی ۽ سرا۔

ماہیگر

راستے کہ ماہیکاں ماہیکانے ات۔ آئی زند زندیں ٹیلگانی سرا مدام خماری
 ۽ نو دساتیل ات انت۔ چار بلور شراب ۽ ورنگ ۽ آئی چمانی یک رندے
 چارنگ گیش ات۔ اگاں آئی گبلیں بروان ۽ شپگیں پونز کسے ۽ بہہ دیتیں
 زانگ ات ۽ کہ شائر کدی وتی شرنانی تہا گیش نیار انت آئی بتن ۽ تمام
 آزا سرجم ۽ برجم ات انت۔

آئی آروس گوں آئی تر وزھگ سکیداد ۽ بوتگ ات۔ سکیداد یک
 وانندگیں ورنایے ات بلے وش رنگے نہ ات۔ ماہیکاں ۽ سکیداد کسے ۽
 دیم پہ دیمی ۽ بدیتیں ات انت دور سریں سیادے ہم نہ لیکگ ات
 اش۔ سکیداد ۽ سبز چکیں دیم ۽ لپتگیں پونز ۽ ہورت ہورتیں چم کہ شیوار ۽
 چالاکی ۽ دورش ات انت بلے وش رنگ نہ ات انت نیکہ اے چکیں بالاد

ماہیکان ۽ نہالیس بالاد ۽ گپت ۽ گوگتگ ات۔ بلئے دونیں گہارانی واہگ
 ۽ پد ۽ ہر دونیں یک بوتگ ات انت ۽ پرے کی ۽ سکید اداگاں وت ۽
 دنیا ۽ نیک بخشیں مردمانی لڑ ۽ شمار کننگا ات رذنا ت۔

وہدے آوانی آروس ۽ دو سال گبلیں گوگست بلئے آوان ۽ زہگ نہ بوت
 تہ سکید ادا ۽ مردمانی تہا پری پری یے کپت۔ ماہیکان ایشانی تروزہک ات
 پریشکا دگہ بہتامے نہ جنگ ات اش بلئے ترس اش پدر کرتگ ات کہ چونہ
 انت کہ ماہیکاں سنٹے بہ بیت اے ترس ہاس ماہیکان ۽ دسکینچاں وت
 ماں وت ۽ ہنچوش پدر کرتگ ات کہ مات اش ہم سئی مہ بیت۔ البہ کمیں وہد
 ۽ پد لوگ ۽ مردماں پیر ۽ پیکرانی نیمگا خیال گور کرت ۽ آوانی در ۽ دپ ۽ ہر
 سدا دیو کیس پکیرے ۽ را یک کلد ار ۽ جاگہ ۽ پنچ کلد ارداتگ ات ۽ دوا ۽
 پر ماتگ ات داں ماہیکان ۽ زہگ بہ بیت ۽ پدا پکیر ۽ سر گرنگ ۽ وہداں
 پکیر ۽ نام اش ہم جست کرتگ ات دانکہ اگاں زہگ بچکے بیت تہ ہے
 پکیر ۽ نام ۽ پر بکن انت یے بلئے ہچ پہ ہچ۔

وہدے پکیرانی دوا ولبہ خدائ مستجاہ نہ کرت انت تہ آواں پیرانی نیمگارو ۽
 آبا کرت تنے وہدے ماہیکان ۽ را آواں ہفت رنداں واڈی پیر ۽ شش
 رنداں پیر بمبل ۽ چار رنداں گروپ ۽ پیر ۽ سے رنداں ولبہ داد کریم ۽،

دورنداں پیر کمالان ء، ابید سے رنداں واجہ ابدلہ شاہ غازی ء دورنداں
شہباز کلندر ء برتگ ات بلئے ہچ پہ ہچ ء پدا یک رندے آنانی پیر ء شت
انت۔

خدا ء زانا آوانی سر ء رھم اتک کہ نانی پیر ء رونگ ء ماھے ء رند ماہیکاں
ایتان بوت۔ گڈاں سکید ادی لوگ ء مردم گل ء بال ات انت۔ آواں
ھمے دمان ء یک نفرے پتروکی ء ماہیکاں ء مات ء نیمگادیم دات کہ چداں
چار منزل دورات بلئے مستاگ ء گرنگ المی ات۔

ماہیکاں ء نیپگاں نہ بونگ ات کہ آئی چپ ء چاگرد ء ہرچی کہ شہر ء مان
ات ء ہرچی کہ آوانی غریبی ء دسر ء ات دراہ آرنگ ء مچ کنگ بوت
انت۔ گلہ میں دان، برنجیں دان، زرت، جو، میٹ، گل، امبکڑی،
بیکڑی، ہیٹ، سبزی ء میوہ ء بگرداں واد ء ہرچی آئی دیما ایرات دانکہ
چوش مہ بیت کہ آئی دل چیزے بکش ایت ء آ چیز ساڑی مہ بیت ء چک ء
چم کانٹ بہ بنت۔

ماہیکاں ء ترو ء وسو ء راہا و ہداں گنوکی ء گپت کہ ماہیکاں ء ہشتمی ماہ ات ء
اے گپ مہ شور بوت کہ باندا شپ ماہ ء راما بگر گپت۔ لے شومی چہ کجا
اتک آئی بیچار کرت ء وتی نثار ء راجرے شومی ء پھریزگ ء بند و بست

کرت۔ اول سرا آوت ماہیکان ءِ کر ءِ شت ءِ چوشیواریں استاد ءِ آرا
نیت ءِ لکنت.....

اماں.....! باندا شپ نا..... ماہ ءِ راما بگر گیت.... اے وہد پہ چک مات ءِ
سکیں گرانیں وہدے۔ ہو..... و تا چہ ہر چیز ءِ بہ رک ءِ..... گد دوچی
مکن ءِ اماں کہ چک ءِ دیم کرنچک بیت... ءِ و تا چہ آسرو کی ءِ دور
بدار ءِ..... باندا بچے تئی گہار آسرو کی کن انت.... تو دیگر کز ءِ شام بکن
چوش مہ بیت کہ تو شام ءِ ءِ ماہ راما بگر بکپت کہ پہ تئی ٹنگ ءِ شر نہ
انت... ءِ ہاں نہ کن ءِ نپاداں سر ءِ چیر بکن ءِ.... راست گوش ایت
سکید ادی نزیکانہ رو ءِ ءِ آرا ہم بگوش کہ تئی نزیکانیت۔

ترو ءِ ماہیکان ءِ راشری ءِ سر ءِ سوچ کرت ءِ پادا تک کہ راہ بکپت کہ انا گہا
دگہ گپے یات اتک بے پدانت..... او ءِ منی ہوش بات.... من ہکین
گپ ءِ و بے ہیال اول.....

او ءِ پیری بات..... پیری مردم ءِ رار پپتنگ کنت..... مردم چہ ہوش
ءِ روت..... جیجا..... نند ءِ پادکائے ہر وہد ءِ وتی دل ءِ تہا مست کلندر
ہیر بات..... مست کلندر ہیر بات بوان ءِ اے آیات منا شریں
پکیرے ءِ داتگ ہما وہداں کہ سکیدا منی لاپ ءِ ات ءِ ہنچوش ماہ ءِ ما بگر

گرنگی ات۔ آزمانگ ء پکیراں ء چوں کرامات مان ات..... نوں ہم خدا
 ء برکت ء بی بی نانی بیگ ء مارا خدا ء شنک جنگ..... تنے و ہدی منا تو بہ
 انت پیر ء پکیر وتی جاہ ء ہست انت ماہیکان ء تر و ء وتی دستان ء پونز ء
 برت ء پدا دوئیں گوشاں برت..... پادا تک..... بے ہیال مبنے اماں
 مست کلندر ہیر بات..... مست کلندر ہیر بات باز بوان کئے...

ماہیکان ء تر و ء راہ گرنگ ء پدا آئی نیامتا کی میں دیکھ اتک وت یے آروس
 نہ کرتگ ات بلئے ماہیکان ء ہنچوش سر ء سوج ء ات گوش ءے زانا پنج زہگ
 ء مات انت۔ چریشی پد مستریں دیکھ ء پد ء کستریں دیکھ اتک انت ء
 چاریناں وتی وتی زانت ء رد ء ماہیکان ء راسر ء سوج کرت ء ماہیکان بیچار
 ء لکت..... چون مہر بان انت منی مردم..... منا چینکہ دوست دار
 انت..... چینکہ فکر اش گون انت منی... ماہ ء رابا ندا شپ ماہر گیت بلئے
 اے مروچی منا چہ ہر چیز ء پہر یزگ ء سوج ء دینگا انت۔

نہمی ماہ ء ماہیکان دراہ بوت... زہگ بچکے ات بلئے چونیں آئی چمے سک
 مزن ء چمے سک کسان گوش ءے زانا چمے ماہیکان ء چماں شنگ ء چمے
 سکیدا دی چماں..... ء آئی سرگ سک کساں ات بلئے دوئیں کوپگاں لچنگ
 ات گردن ء نام نیست ات دوئیں دست یے دراج دراج ات انت بلئے

پادے سک ہورت ء چل چل یک رندے دینبو گڑت۔ وہدے آئی اے
 زھگ دومی مردمان ء پیش داشت تہ درستاں وتی دست گوشاں برت
 انت۔ سکیدادی مات ء گہاراں زانت کہ ماہیکان آوانی ہبر نہ زرتگ پریشکا اے
 شومی آوانی سرا تلگ زھگ ء سیمی روج ء خدء وتی مال کت بلئے سکیدادی لوگ
 ء مردمان ء جوشک ء جت۔ توام مہر بڑگ ء نفرت ء بدل بوت انت۔ بہشتیں
 لوگ پہ ماہیکان ء دوزہ بوت۔ گپ گپ ء سرا پنچ ء مکوڑی گوشے زانانوں
 ماہیکان ء مگیمی بہر ء کپنگ ات انت۔ آندگہ مردماں ہوار سکیدادی تب ہم آسگوار
 ات ہر سہب ء سکیداد ماہیکان ء سرا چو ملگموت ء ساہیل بوتگ ات۔

داں نکشاں نئیل آں یے۔

یک سہبے ء ماہیکان نوکی واب ء پاد اتلگ ات کہ سکیداد ساری ء گوات گپنگ
 ات۔ ماہیکان ء چہ واب ء پاد آگے نہ بوت کہ سکیداد آرا ماہننداں کرت ء چہ لوگ
 ء واڑ ء ڈن کشت ء واڑ ء در بند کرت یے تنے وہدی روج در نیا تلگ ات۔
 ماہیکان وس کرت کہ پرانی در پچا بہ بیت بلئے سچ پہ سچ۔ آنا سیلاں بوت ء وتی دیم ء
 راہ وتی پت ء لوگ ء ترینت۔ یک جنیادے ء چار منزل.... روج دیگر کز اء پت
 ء مہنگ ء سر بوت آئی ہمنکہ دیست کہ آئی پت ء سکیداد یکجا اوشتوک انت.... ء
 پدا چہ لوگ ء جتگ میں زال ء دو آئی پت ء آرا چارینت۔

مّچ مّچ ء گندايت

ابولا لا مکن چو۔۔۔!!

نازل ہنچوش سرات چہ وتی برات ء جتا بوت گوش ءے زانا آرارے ء
ڈنگے جت۔ خمار خمار ء وتی برات ء چارنگ ء لگ ات کہ دست یے تنے
وہدی نازل ء پشک ء تکل ء اڑتگ ات۔

نازل ء آئی برات ایشرک ء وہی تنے وہدی آؤ نہ ات کہ مردم آوانی اے
کرد ء دگہ نامے دات بکنت۔ بلئے ماں اے کساں وہی ء ہم دوئیں
برات ء گہاراں چہ وتی مات ء پت ء باز چیز ھیل کرتگ ات ء دگہ بازیں
چیزے آواں چہ وتی میتگ ء لوگانی پشتی نیمگاٹنگ ء چارنگ ء ہم ھیل
کرتگ ات ء نوں آدوئیں برات ء گہار چرے گپ ء شری ء سر پدات

اُنت کہ نیمروچاں آوانی پت ء مات پہ مکر ء ھیلہ آوان ء چہ لوگ ء ڈن
چیاراہ دے انت۔

آوانی میتگ دوازده لوگانی یک گونڈیس میتگے ات ء ماں اے میتگ ء کسی
لوگ واڈ ء تہانہ ات اد ء در اھیس مردم وت ماں وتاں ات انت پریشکا
واڈ ء زلورت ہم نہ ات۔ بلے اگاں اد ء مردم وت ماں وتان سیال ء آریز
مبوتین ات انت ہم آوان ء اے جوازت نیست ات کہ وتی لوگاں واڈ ء
تہا بکن انت..... کوھنیں تگرد ء لوگ کہ یکیں رد ء بتگ ات انت۔
پوریا گرانی ہنچیں میتگے ات کہ دہ پانزدہ روج ء سراچراواں یکے ء بخت ء
یاری بکرتیں ء دو بیل ء وردن یے نسیب بوتیں۔

ماں ہمے میتگ ء پوریا گراں یکے سبز ل ات کہ گوں وتی
کارزوالیس جن گرائل ء دو چک ایشرک ء نازل ء ہمراہی ء ہمے میتگ ء
دوازدهیں لوگانی تہا ہفتمی لوگ ء واھند ات۔

سبز ل ء جن گرائل چونائی ء و یک سکیں وش رنگ ء وش
دروشمیں زالے ات کہ ماں اے گونڈیس میتگ ء ابید بشام ء لوگی کپوت ء
آندگہ کلیں جنیاد ماں وش رنگ ء زیبا تر ات۔ بلے گرائل ء را کارزوالی ء
یک ہلیں آدے گون ات کہ چرے کارزوالی ء آئی جند ء آریز ہم

چرائی سوکی ات انت بلے سبز ل ۽ راوتی جن سکا دوست ات ۽ سبز ل ۽
 ہمے دوستی ۽ آرا گیشتر چہ کار ۽ دربرتگ ات۔ چشمیں ہجج کارے نیست
 ات کہ آئی پہ گیگ ۽ گووم کرتگ ات۔ ہنو آدومزنیں زہگ ۽ ماتی دیجا
 ہم تنے وہدی وتی واب ۽ شوک ۽ ات۔

آروچی ہم نیمروچ ۽ ناک ۽ وہدے سبز ل وتی کار ۽ نیم بیل ہلاس کرتگ
 ۽ لوگ ۽ اتلگ ات تہ آئی سک دمبرتگ ات۔ کارواہند ۽ آراچوہرنیگ
 ۽ کاربتگ ات دانکہ پیلبہیں روج ۽ کار نیمروچ ۽ ہلاس بہ بیت ۽ پوریا
 گر ۽ مزدنیم بہ بیت۔

سبز ل نوکی سبارگ کرتگ ات کہ گرائل ۽ راواب ۽ پہ نگیگی گون جت۔
 ایشرک ۽ نازل کہ ایشان ۽ کدی نیمروچ ۽ واب ۽ نہ گپتگ ات پرے
 گپ ۽ ودار یگ ات انت کہ کدی پت ۽ مات ۽ راواب بکپت ۽ آوشیں
 ندار گے بکند انت۔ دونیں برات ۽ گہار نوکی یکے دومی ۽ پہ نیم چمی چانگا
 ات انت کہ گرائل ۽ ایشرک ۽ راوار جت ایشرک بروابا
 چکوے دار بجن بیار مرشپی پہ آسروکی ۽ دار نیست انت تنی پت ۽
 باز دمبرتگ کمیں تانسرایت بیچارگ

مات ۽ راوار ۽ اش کننگ ۽ گوں ایشرک ہنچش چہ لوگ ۽ دراتک گوش نئے

زانا پرے کارے پیرے ساڑیگ ات۔

ایشرک ۽ رونک ۽ کلہے نہ گوستگ ات کہ گرائل ۽ دیم پہ نازل ۽ ترینت
... راست گوش ایت تنی جیجا ۽ سہی منا گوشگ ات کہ آراتپگو کرتگ یے
۽ تنی واجہ ابآہم کارے شتگ ... مروچی بریگاہ ۽ کنیت تو بروتنی جیجا ۽ کمیں
مشکول بلن ایوک انت۔

نازل ۽ ہم زانت کہ نہ واجہ ابآہنچیں کارے ۽ شتگ کہ بریگاہ ۽ کنیت ۽ نیکہ جیجا
۽ رائران جانی ۽ گپتگ۔ بلکن مات ۽ رائرانو ابی ۽ گوں جتگ ۽ بس۔
شریں اماں ... نازل ۽ پسرہ دات ۽ زوت زوت ۽ پادتک ۽ چہ لوگ ۽
دراتک۔

نازل ۽ جیجا ۽ لوگ اے میتگ ۽ دومی لوگ ات۔ یکیں ریزگ ۽ بستگیں
لوگ چوڈورڈور ہم نہ ات انت کہ نازل ۽ دگہ منز لے جتیں۔ نازل زوت
زوت ۽ جیجا ۽ لوگ ۽ نیمگاشت۔ بلئے جیجا ۽ لوگ تہی نیمگا کندی ات
نازل ۽ دل ۽ گر کے جت ... بلکن ندر گے بیت ... آئی وتی دل ۽ بیچار
کرت ۽ لوگ ۽ پشتی نیمگاشت۔ کمیں اینگر آنگر چارنگ ۽ پدنگردی ٹنگے
۽ چم سک دات انت یے ۽ لوگ ۽ تہی نیمگا چارنگ ۽ لگ ات نازل
دیت کہ آئی جیجا ایوکا پر شگیں تھتے ۽ سرالینگرے چیر گہتگ و اب انت ۽

ولجہ ابا بنیادے ۽ سرادر تگمیں ۽ چکن ۽ پریں ہمرنگمیں چادے تالاں کرتگ
 ۽ بے انانی ۽ واب انت۔ نازل ۽ کندگ جت..... پیری..... ۽ دیم پہ وتی
 لوگ ۽ واتر بوت۔

اے میتگ ۽ چشمیں لوگ نیست ات کہ دوئیں برات ۽ گہاراں نیمروچ ۽
 پشتی نیمگا نچارتگ ات انت۔ نوں و آواں آدت کرتگ ات ۽ ہمک
 نیمروچ ٹہک ۽ دوئیں برات ۽ گہارائے لوگ ۽ پرالوگ بوتگ ات انت ۽
 اگاں گیگ اش برتیں تہ یک نہ یک لوگے ۽ پشتی نیمگا تہی ندارگ اش
 چارتگ ات۔ باز و ہداں بے سوب ہم بوتگ ات انت تہ آواں زانتگ
 ات کہ پوریاگری ارزاں نہ انت۔ بلئے کدی کدی آواں و شیں ندارگ
 ہم پہ چارنگ ۽ رتگ ات۔ اے تیوگیں میتگ ۽ آواں ۽ بس وتی ولجہ ابا
 ۽ جیجا ۽ واب دوست نبوتگ ات۔

نازل وتی لوگ ۽ رست تہ گندایت کہ لوگ تہی نیمگا بندانت آئی دل ۽
 گر کے جت۔ اداں جیجا ۽ ولجہ ابا نہ ات انت۔ آ بے تواری ۽ لوگ ۽ پٹنا
 شت ۽ مگیمی ٹنگے ۽ چم سک دات آئی دل ۽ مراد پیلہ بوت انت چہ مزگ ۽
 آئی وتی دست ۽ راگئے پاتک ۽ اے نیمگ ۽ آنیمگ ۽ چارنگ ۽ لگ
 ات۔ گندایت نہ ایشرک ۽ ہم چکوے دار بڑانت زوت زوت ۽ پیداک

انت آئی وتی برات ء راکتی کت دانکہ زوت تربیت ۔ ایشرک ہم زانت
 کہ نازل آرا پرچا تو ار ء انت ۔ آوہدے نزیکا اتک تہ آئی وتی سر ء چکو بے
 تواری ء جہل کت ء نازل ء نزیک ء دگہ ٹنگے ء وتی چم سک دات
 انت ۔ آرا یک بے سائیں لرتے ء گو رجت ء آکمیں وتی گہار ء نزیک
 تریں ٹنگے ء چارنگ ء لگ ات ء پدازوت ہر دو برات ء گہار ء یکیں
 ٹنگ ء لوگ ء تہی ندارگ ء چارنگ اش بنا گت ۔
 زوت نگوست کہ یک مارے نازل ء پشک ء تل ء شپ گت ء آئی
 سبکیں چہا لے جت ابو..... لالا مکن چو.....

پنڈوک

آچہ تھت ۽ سر اپا دتک ۽ چہ وتی کوئی ۽ درگ ۽ ڈنا چار رگا لگنت۔
اوہ..... روچ تنسو ۽ چست بوتگ من تنے وہدی کوئی ۽ کپتنگ آل
.... آئی وت سر انرونڈ گے جت۔ پدا آئی چم پہ ہور کیس شیشگ ۽ شانک
گران ۽ پہ تھت ۽ سر ۽ چادر ۽ کر نچاں شت انت آئی لوٹ ات کہ چادر ۽
ہمے چوٹ ۽ چپوٹیس کر نچکاں یوان ایت۔ بلئے سمانک ۽ بے سمانکی ۽
در نیام ۽ تپاوت ہمیش انت کہ یکے وانگ ۽ زانگ بیت ۽ دومی چہ وانت
۽ زانت ۽ دست رس ۽ ڈن۔ چادر ۽ چوٹ ۽ چپوٹیس کر نچ.... آچرے
لیکانی وانگ ۽ بے سوب بوت۔

جان شودء پد آچہ کوئی ء دراتک ۔ اے شہر ء آئی مول سیل ء سوادات ۔ آئی
 اے شہر بہہ ندی ستگ ات ۔ آچہ ہوئل ء دراتک کہ آرا سگریٹ ء تلب
 بوت آئی وتی کیسگاں ء دست جت داں ہالیگ ات ۔ دو شکیں شیشگ
 ء سگریٹ وتی ورنائی ء ہر جان جتگ ات ۔ آدم ء دکان ء شت کہ سگریٹ
 بگپت ۔ آرا سگریٹ ء تلب ء ناگیگ کرتگ ات ۔ آئی دکاندار ء راہ
 سگریٹ نیگی گوشت ء وتی دست یے پہ زر ء کیسگ ء برت کہ یک زم ء
 نازر کیں دستیں آئی کوپگ ء ایر بوت ء وش وشکی یک شہدیں توارے آئی
 گوشان کپت

بابو یک کلداریے پہ اللہ ء نام ء
 توار ہر چونین یے بہ بیت اگن جنیادی یے بوت مردینادم ء وتی نیمگاکش
 ایت ء پدا جنین زھگی توار بر فیں جوزہاں لہڑین ایت بلئے اے توار
 تک نیمگے ء جنین زھگی توارے ات بلئے دومی نیمگاپنڈوکے ء ۔ اے توار ء
 تہا مہر نیست ات لوٹ مان ات ۔ زلورت مان ات آجزی ء اہتگی مان
 ات ۔ پریشکا اے توار ء وش ء شہد چکی دیجا ہم آئی وتی دیم پہ اے شہدیں
 توار ء نہ گردینت ء ہنچوش پسہ دات ۔
 پہل کن ماسی !.....!

بلئے اے توارے گوشے زانا آئی پسہ گوشہ نداشتتے پدادرائینتے“
 بابو.....! یک کلدارے وتی اللہ نامے..... من زیکیں انت گونگ
 اول۔

بلئے آئی توارے نیمگا گوشہ نہ کرتے پداپہلی لوٹات۔ بلئے اے شہدیں
 توار پدا آئی گوشاں کپتے اے توارے دستیکوئی آئی کوپگے ایرات
 بابوجی وتی رسولے سوابے..... بس یک کلدارے..... منا گرنے گشت
 وتی.....

آرا گوشے زانا سکا بداتک..... آئی شہدیں توارے بانکے دست تپ
 ات چہ وتی کوپگے دور کرتے پزہر کنکی دیم ترینتے..... پہل کن.....
 تنے وہدی آئی گپ پیلہ نہ بوت کہ دونینانی چم دوچار بوت انت پدا
 شہدیں توارے سرے توار دو میں جہل کپت انت۔ اے توارے ہنچوششت
 گوشے زانا ذرے مالو لوجہ دیتگ۔

آئی زوت زوتے دکاندارے اسگریٹے زردات انت اے راہی بوت بلئے
 نوں آ شہرے سنیلے سوادے نہ بلکن ہمے شہدیں توارے پولنگے اے
 نادے تگیں شہرے نادے تگیں دمکان خدا بزانت آرا کجا گوبرتگ ات۔

آسے کپات اے دو دمانے... بشالہ نپتے کپات اے دو دمانے کہ انسانے

راچو ہرس ۽ ہوس ۽ دپ ۽ داتگ یے۔ آنر ونرگ ۽ لگ ۽ ت۔ آئی خیال ۽
چماں دوشیگیں ندرگ آئی دیما آورت ۽ ایر ۽ رت دوشیگیں ہوئل ۽
ندرگ، شراب ۽ کباب ۽ ندرگ....

چونا ۽ آئیک مزنیں شراب واریں مردے ات۔ آرادہ سالان گیش ات
کہ آئی کوئی شراب واری ۽ ات۔ ۽ اے شرابواری آئی ہما و ہداں بنا کرتگ
ات کہ آئی دست ۽ مرگ ۽ بال کرتگ ات۔ دست ۽ مرگ کہ آئی نا کو
زھک ات ۽ کسانی ۽ ہمائی نام ۽ ات کہ یک انا گے چہ لوگ ۽ بیگو اہ بوت
۽ پدا آئی دو کول بست یکے غمانی کم کنگ ۽ شراب واری ۽ دومی داں زند ۽
آروس نہ کنگ ۽۔ پریشکا آتنے و ہدی نشنگ ات۔

آئی شراب واری ۽ دیجا ہم زری بیگاہ ۽ و ہدے آچہ ریل گاڑی ۽ ایر اتک
پہ شپ ۽ جلگ ۽ نیت ۽ ہوٹلے ۽ اتک تہ اے و ہدی آئی دل ۽ شراب
واری ۽ گمان ہم نیست ات۔ بلے و ہدے آئی ہوئل ۽ کاردار ۽ تند جاہ ۽ پشٹنا
یک مزنیں تھتگے ۽ سرا زند زند یں لہزاں ماں انگریزی زبان ۽

DRINKING IS PROHABITED IN THIS

HOTEL نیشنگ ۽ دیست آئی واپیں دل ۽ انسر تگیں جز بہاں باہند

کرت آئی زانت کہ گوں اے دانک ۽ نیشنگ ۽ ہوئل ۽ واہند ۽ گوں

یک تیرے ءدو شکار کرتگ یکے وتاچہ کانود ءپنجگاں رکینتگ ءدومی نوک
 آؤ کیس مسافران ءشراب واری ءسکین داتگ۔ آٹھے بابت ءپچار ءات
 کہ ہوٹل ءکاردار ءآئی نام جست کرت

جی..... جی منی نام نہالان انت

پت ءنام.....؟

پت ءنام تنگوانت۔

نام ءنامات ءنبشتہ ءپد ہوٹل ءچا کر ءآرا آئی کر یہہ زرتگ نیں کوئی ءسر
 کرت تہ آئی چا کر ءرا بے ترس ءشراب ءآرنگ ءگوشت ءچا کر ءبے
 نیون ءبلکن پہ وشی آرا شراب آورت ءسر کرت ءزر ءزورنگ ءپد
 درائینت یے

بس واجہ یا..... دگہ ہند..... متے.....

چا کر ءہذمت ءلہز ءسرازور پردات ءوتی دپ داشت بلئے آجہان
 گولے ات آئی زانت کہ دگہ ہزمت ءمانا چے انت..... پسہ دات یے
 اگاں سنگیں تے بیت ہوں.....

ءپدا سہتے ءرند یک وش دروشمیں کاڑے گوں سادگیں پوشا کاں چا کر ء
 گوں ات ءکوئی ءپترت۔

ولجہ سدکلدار..... تیوگیس شپ ء... پداوت دراتک۔

چا کر ء در آگ ء پدو وینناں گوں سراب ء کباب ء نکرتگیس کرت۔

بلے نوں ہمے خیال ء آرا شہر ء سنیل ء سواد ء نیشٹ۔ آدل کہتی ء ہوئل ء

واتر کرت ء زگیس چا کر یے تو ار جت ہما دو شگیس کاڑ ء بیارے

.....! الما.... وتی کوئی ء شت، ملور ء مونجانی ء چا کر ء ودار ء

نشت۔ بلنے آرا ءے کوئی ورنگ ء پیدا ک ات۔ ودار ء ہر ساہت آئی سر

ء کدینگ جننگا ات آئی وتی مشکول درانگ ء دیم ء میز ء سرا ایرئیس

کتاب چست کرت دانکہ وهد ء بگوا زین ایت چا کر در کنگا ات۔

کتاب ء تچ کنگ ء آرا گوش ء زانا مارے ء ڈنگے جت دوشی کاڑ ء

رادانگ ئیس سدی نوٹ کتاب ء تل ء ایرات ء گوں مزن مزن ئیس لبزاں

نوٹ ء سرانہشتگ ات.....

..... نہالاں.....! مناے منہوس ء ہاجت نہ انت.....

آراوتی چمانی سرا باور نہ بوت آئی اے نوٹ ء لبزان ء پداوانت

..... نہالان.....! مناے منہوس ء ہاجت نہ انت.....

آئی سر ء گوات کرت ء آئی جان ء پٹ پادا کگا لگنت انت۔..... اے کاڈ

ءرا آئی نام کئے گوشنگ ہوئل ء واہند ء..... یا من وت ماں نشہ ء

جاورء.... اگاں ہو گڈاں آئی اے زر پر چا نہ زرتگ..... اے چوں بیت
 کنت..... کسے پہ زرء لج بخشى بکنت۔ زرء چوں پشت جنت کسے کہ پہ
 زرء جلگ بہ جنت بہ پنڈايت.....

بابو اللہ ء نام ء بس يک کلدارے.... آرا شہدیں توار ء گپ يات اتک
 اے توار کہ اللہ ء نام ء يک کلدارے ء سدا ء جنت سد کلدار چوں مل
 کنت..... بلئے خيرانوں کنيت سوج يے گراں کہ آپوش پر چا کنت... آ
 ہمے بیچار ء ات کہ ہوئل ء چا کر ء سلام دات۔

واجہ من ترنگ ء پونگ ء دم برت..... آئی ہنکین، آئی دز گہارانی ہلک،
 آئی درستی ء راستیانی لوگ ہر جا گہ گولنگ بلئے گنجی خدا بزانہ کجاشنگ۔
 گنجی.....!! گنجی.....!! آئی دگہ سو گندے وارت۔

پُشتی دریگ ءِ روءِ آ

ٹیلی فون ءِ ٹرنڈس شینزارگ ءِ منا گڈینت ءِ پاد کرت منا
 ساہتے بوتگ ات کہ وپتگ ات اول پریشگا منی سرگران بوت ءِ منا
 ہنچوش بوت کہ ٹیلی فون ءِ زمین ءِ بجن آں بلئے من چوش کرت نہ کرت ءِ
 نائیلا جی ءِ فون چست کرت ۔

دلگوش دلگوش

من مزار گیا اول کراچی ءِ چہ

ہاں مزار توئے خیر انت اے وہدی من وتی دست ءِ
 پاسگو کہ منی سر جاہ ءِ چیرا ایرات در کرت ءِ چازات داں شپ ءِ یک بج ءِ

رادھے دمان گو سنگ ات -
 تو یار بیا..... تو بیا..... یار تو بیا ایشاں سر پد کن..... اے چیا گوں منی
 زندگی ء لیب ء انت..... آئی یکیں گین ء وتی گپ جت -
 کئے گوں تئی زندگی ء لیب ء انت..... تئی زندگی زانا بولے.....؟ من کمیں
 کنڈات -

توڈے تو از اکن..... منا وتی زندگی ء غم انت ترا وتی مشکولی ء.....
 گپ چے انت..... تو اینکہ تکا سرے.....
 ہمے تئی سنگت بودل ء آئی مات انت..... تو بیا یار..... خدائے بچار..... ترا
 وتی خدائے دروھی انت بیا یار.....

چے بیا یار..... بیا یار ء رٹ جنر گائے گپ چے انت..... من کمیں سنگین تئی
 ء درائینت نون و اب ہم چہ منی سر ء پڑشتگ ات -

پدا مزار ء فون ء سرا وتی گپ جت انت بلے اے چشمیں گپ نہ ات
 انت کہ مزار اینکہ تکا سر بہ بیت یا بودل اینکہ برا نر بگپت ء وتی گبار ء
 ببارت - اے مرد ء جن ء یا نثار ء گوں دسکینچاں یا گوں وسوگ ء زہری ء
 وشئی زند ء یک نمندیں بہرے - اے کساں کسانیں چست ء ایرمہ بنت
 لوگ چو کبرستان ء بے ترک ء توار بیت پریشکا من اے گپ ء رامز نہیں

بہرے نہ دات البہ مزار ، راتسلہ ، دات کہ من زوت کراچی ، پیداک
 ان..... آھوسلہ بکنت ۔

من نوکی دھے روتج بوتگ ات کہ من چہ کراچی ، مزار ، آروس دیک ، پد
 اتگ ات آں ۔ ، پڑے زوتماں منا کراچی ، رونگ ، کارھم نیست
 ات ۔..... پریشکا من کراچی ، نہشت آں ؛ پد مزار ہم بے ترک ، توار
 بوت ۔ نہ آئی کلوہ ؛ حالے پمن اتگ ؛ نینکہ نیلی فون ؛ کراچے پریشکا
 من ہمے سر پد بوت آں کہ مزار الماراھے کشنگ ؛ ہبتگ ۔

مزار منی ہنجیں دوستیں سنتے ات کہ بودل ات پریشکا وہدے مزار ، وقتی دل
 ، گپ گول من ، جت انت ؛ تھب یے پہ بودل ، گہار پیل ، درشاں
 کرت تہ من ابید گہ ہیلبے ، چہ بودل ، آئی مات ، پیل ، دست پہ مزار ،
 دست ، لوٹ ات بودل ، دگہ تہروزے ، ست ات ، نینکہ آئی مات ، آئی
 پت ، آرا ۔ چیا کہ مزار ، کٹم یک ، واننگ ، زانڈگیس کٹے ات ، مزاروت
 ہم یک بینکے ، منسب دارے ات ۔ ، آئی پگار چہ بودل ، پگار ، ہچ گونگ
 ، کمنات ۔

نول مزار ، اے گپ ، آرا سالے ، ہم گیش ات ، من چریشی مردنی
 شموشکارات اول ۔ نیمروچ ، سنے بچ ات ۔ سک ہور بوتگ ات ، من وقتی

رتلگیں لوگ ءِ آپاں شلو نچنگا ات اوں کہ ٹیلی فون ءِ پداشینزار گے
 جت۔ من سچان ءِ دیم پہ ٹیلی فون ءِ شت اوں منی دل ءِ ہمے اتلگ ات کہ
 بلکن ءِ براتے یا آریزے هور ءِ بابت ءِ منی هال ءِ گپت۔ بلئے و ہدے
 من فون چست کرت داں مزار ءِ توار منی گوش ءِ کپت۔

دلگوش.....! تراوُھج گؤشنگ نہ لوٹ ایت بلئے من و سکیں بہیا نئیں
 مردے اول ترا دوست.....

نہ سلام نہ الیک منی فون ءِ چست کننگ ءِ شرت ءِ آئی منا مان بنداں
 کرت.....

من و داں زند ءِ تئی نام نہ گپتگ ات بلئے نوں آپ سر ءِ گؤستگ..... آئی
 توار اتک

اڑے... شمتے و ہدے زھرات زانا..... من مردنی هجکہ بوت اوں۔
 زھر..... زھر چے.... آؤ نوں پہک ہپل ءِ سون ءِ لوٹنگا انت..... کمیں
 تانسرنگ ءِ پدا آئی توار پدا منی گوش ءِ کپت..... تو بیایار..... تو بس بیایار
 ...اے منازند کائی درگور کن انت..... تو.....

من پیدا ک آں.... من پیدا ک آں بابا..... اداں سکا هور بوتگ ءِ منی
 لوگ ءِ رھتگ۔ من چرے آپانی شلو نچنگ ءِ گیشن نہ آں تو نوں وتی

چمانی ہورے ملواریے مئے دل ءے مہ میسین.....

من تنے وہدی گپ ہلاس نہ کرتگ ات کہ ٹہلگے بوت ءے فون بند کرت
یے۔ من زانت مزار زہر بوت ءے زہر ءے زہر فون بند کرتگ یے۔

ہفتنگے ءے پد وہدے ہور ءے مہرگ ہلاس بوت انت ءے کور ءے شپاں موٹل ءے
لاریانی راہ یلادات انت تہ من کراچی ءے شت اول ءے کراچی ءے سر بنیگ ءے
شرت ءے مزار ءے لوگ ءے شت اول ہال ءے مہوال گت۔ مات ءے گہار وچ ءے
سئی ہم نہ ات انت آوت ہیران ات انت۔

ابا ہرچ گپے بوتگ پیل ءے مزار ءے نیامچی ءے بوتگ..... ماہچا سئی نہ ایس منی جند
وہیران انت کہ اولی روتج ءے پیل کہ وتی مات ءے پت نیگ روٹگی ات منی
گور ءے اتک ءے گوشت یے۔

اماں..... من وتی مات ءے گندک ءے رواں منادوسے روتج ءے جازت ءے
بدے ءے من پہوشی دست سر ءے مشت ءے دروھی دات۔ دومی روتج ءے پیل ءے
برات ءے مات دونیں اتک انت مزار لوگ ءے ساڑی نہ ات۔ آواں مارا ءے
مزار ءے کچے کشت پیل ءے لوگ ءے پترت انت ہرچی کہ برٹگی ات اش برت
اش..... من وتی میار ءے سلکن نہ کرت۔

مزار ءے مات گپا ات ءے منا بودل ءے سر ازہر آئیگا ات دومی روتج ءے من بودل ءے

لوگ ءِ شت آں آلوگ ءِ ساڑی نہ ات من آئی مات ءِ راے بابت ءِ چھ
 نہ گوشت من ساری ءِ بودل ءِ جندگندگ لوٹ ات ۔ سہتے نندگ ءِ پد من
 بودل ءِ مات ءِ را گوشت کہ بودل کنیت آرامنی ہال ءِ بدے ءِ بگوش
 یے کہ باندات بہ نندایت دانکہ من بیایاں

دومی سہب ءِ سرا مہلا من بودل ءِ لوگ ءِ فون کرت مناسک ات کہ تنے
 وہدی بودل چہ واب ءِ پاد نیا تلگ بلے وہدے آئی جاگہ ءِ فون آئی
 کستریں برات ءِ چست کرت ءِ منا ہال دات کہ بودل سہی مہلا چہ لوگ
 ءِ دراتلگ من ءِ ہیران بوت آں ءِ پدا من بودل ءِ کستریں برات ءِ را
 گوشت کہ بودل کنیت بگوش یے الم بہ نندایت من سبارگ ءِ کایاں ۔ ءِ
 وہدے من نیمروچ ءِ سبارگ ءِ بودل ءِ لوگ ءِ شت آں ءِ بودل ساڑی نہ
 ات من زانت کہ آزاننا زانت اچ من وتا پھر یزگ ءِ انت لوگ ءِ
 مردماں ہال دات کہ آسہی میں انت شنگ ءِ آوان ءِ ہال یے ہم
 ننداگ کہ گجارت ۔

من نشت آں کہ بلکیں اے دم ءِ آندم کنیت ۔ دیگر بوت دیگر کزا
 بوت رولہ بوت سرشپ اتک بلے بودل گارات منادومی روج ءِ
 المی ءِ واتر کننگی ات کہ جمبر سرء ات انت ءِ لوگ ءِ مہر مہرے نہ ات ہور ءِ

یک روج ء گو رتگ ات مہر ء سے روج ء رھتگ ات پریشکا منی لوگ ء
 ساڑی بنیگ المی ات۔ من گوں بودل ء مات ء گپ جنگ ء پسلمہ کرت ء
 وہدے من آراہال دات کہ منا گوں آئی گپے ہست انت گوش ءے زانا آ
 ساری ء سر پدات کہ منا چے گپ جنگلی انت آئی وتی اے دیم ء آدیم
 تشگ میں پیل ء آئی کستریں برات ء را گوشت کہ دومی لوگ ء بروانت ء
 آوانی پا دا آگ ء روگ ء پد مات ء وتی دیم گوں من ترینت۔

ہاں بگوش باریں چے گپے ابا.....!!

گپ چشیں مز میں گپے نہ انت اماں منا مزار ء فون ء سراچہ کو ہدیم ء
 لوٹانتگ کہ شمارا گوں آواں وش بکن آں.... من گوشت ء پد مزار ء گیاں
 ء سر ء داں پا داں مات ء دیم ایر کرت انت ء دز بندی کرت کہ یک راہے
 بکش ایت مات ء درا میں گیاں ء پھ لجمی گوش داشت انت ء نیا مجی ء ہج
 یے نہ گوشت دانکہ من وتی گپ ہلا اس کرت انت۔

بکند تو منی چک ءے..... منی چماں تئی ء بودل ء مانا یکے پریشکا من تئی
 گوشگ ء سراپیل ء دست ماں مزار ء داستاں دات۔

ہو اے گپ راست انت..... من پہ ادب پسہ دات“

نوں! منا یک گپے بگوش.... آئی یک رندے پدا وتی اے نیمگ ء نیمگ

چارات انت.....

شما مہلونک وتی لوگ ء پُستی درِگ ء روءِ آسن ات یادیمی دروازگ ء
..... ء کجام مات انت کہ وتی لاڈکیں جنکاں پُشیں آس ء تہا چگل

ونت.....

منی چم یک رندے پُست بوت انت ء پُدا جہل کپت انت دومی روچ ء
من وتی لوگ ء سرآت اول۔

سیتا ۽ پیتی

آچہ بالی ۽ ایریاگ ۽ شرت ۽ ولیدادی هلک ۽ شت دروازگ
 ٹکینت۔ پیریں زالے دراتک۔ آوش اتکی نہ ات بلئے پیر زال ۽ وش
 اتک ۽ برامد ۽ پداھوال گپت آئی زوت زوت چیزے دروگ ۽ چیزے
 راست اوشٹکائی ۽ اھوال دات انت۔ ۽ وہدے آسئی بوت کہ ولیداد
 هلک ۽ ساڑی نہ انت آئی جہلی جہل ۽ ۽ بالی بالا اوشٹات انت۔ آرا
 ہیدے ۽ سرزرت۔

کدی کنیت...؟ گوں بلیگی ء آئی اچ پیر زال ء پول کرت پیر زال ء آئی
 ہکا نسی ساری ء مارنگ ات آئی چو و نزانیت کہ سیٹ ء را گوں ولیداد
 چونیس کارے ہست بلئے چوزانت یے کہ سکیں المی میں کارے بیت کہ
 سیٹ چونگیگ انت۔۔۔۔۔ پسہ دات یے دیگر کز ء بلکنہ کنیت۔

نوں دگہ ہج جوازت نیست ات کہ آھلک ء دپ ء بوشت ایت آرادل ء
 برنگ ء نہ ات بلئے پہ نادکشی آواتر بوت۔ تنے وہدی دور نہ شنگ ات کہ
 آرادگہ درستی مردے دچار کپت حال ء اھوال بوت۔ چرائی سما کپت کہ
 ولی داد لانج ء شنگ اگاں مروچی زر ء رونگ بوت تہ روت نہ بوت گڑاں
 داں اشاء بلکن ہلک ء واتر بکنت۔ نوں آرا گوش ء زانا جن ء گپت
 آئی پدارکشے گپت ء دیم پہ بدن ء شت۔ بدن ء سر بنیگ ء آئی
 درستیاں ساری دہ نمبر ء کہ لانچانی اوشت جاہ ات ولیدادی لانج شوہاز
 کت آرا لانج ء جانسواں حال دات کہ ولیداد کترھے ساری دیم پہ ہلک
 ء شنگ۔ ء لانچ باندامبلہ زر ء روت۔ پرے گپ ء آرا کمیں تاہیر رست
 کہ لانچ انوں زر ء روگانہ انت۔ آچہ بدن ء دراتک ء دگہ رکشے گپت ء
 دیم پہ ولی دادی ہلک ء شت..... دروازگ ٹکنیت ہما پیر زال پداراتک
 تنے وہدی سیٹ ء ہج نگو شنگ ات کہ پیر زال ء حال دات کہ ولیداد

ہلکے نیا اتلگ... نوں سیٹے را پدا جنے جت۔ آراوہمے سرازرت
 ولیداد نہ جتگ... ولیداد منی پیتی پیچ کرنگ... ولی دادے باریں سما
 کپنگ یا نہ کپنگ... لانیچے لوگے مردم گوں ولی دادہمشور نہ انت...؟
 آہمے وس وس کم کم و دیما روان ات کہ دگر کشے اوشتات و ولیداد چرائی
 ایراتک۔ سیٹے باریں چونی آرا دست و دروت کرت۔ زوت
 زوت ووش اتک برامدے پدوتی پیتی و جت گیت یے۔

ہو... ہو... منا کراچی آگے و و ہداں تی نما سگے یک پیتی یے آورت
 دات کہ تی لوگبانک و دیم داتگ ات... آہمودالانیچے انت... ولی داد
 ہنچوش گوشت گوشے زانا اے پیتی و ہج بستار نیست۔

من لانیچے شت اول تو اوداں نہ اتے... سیٹے و زوت زوت
 درائینت

تراگڈا بچکاں تی پیتی ندات... ولیداد پول کرت

آناں بچکاں پیتی و نام ہم نہ گیت

تو برو بچکاں بگوش ترا دے انت یے... ہمودا کبین و چیرا ایرانت۔

تو بیا گوں وت... سیٹے و گوں آجزی و درائینت

سیٹے من سکا دم برنگ... ترا بچک پیتی و دے انت... منا چیا ہلاک کن

ئے..... یا کمیں سبر کن باندا مہلہ لائچ ء سربیا من ہمودا آں تر اتنی پیتی ء
دئے آں۔ یکے ءتے و ہدی خدا باور کن ئے من سبارگ ہم نہ کرتگ دومی
بازیں کاراں منی کلیں بتن ژند ء ژول انت۔

شرانت اگاں بچکاں ندات من شپ ء ہمود ء لائچ ء وسپ آں
شرانت سیٹ مسلے نہ انت..... ولیدادپسہ دات..... لائچ تئی وتی انت۔
سیٹ ء پدا ہمار کشہ گیت کہ سیٹ ء را آورنگ ات یے... پدا پنچاہ کلدار ء
سلاہ بوت۔ سیٹ پدا بندن ء شت۔

سیٹ اے ڈبی ء پیتی انت تئی..... یکے ء پول کرت..... ء پیتی کشت.....
ہو..... ہو..... ہمیش انت ابا.....

سیٹ پروتا شریں پیتی یے بگر..... چو بھیلی مکن.....

پہ چار جوڑا تچ ء ہمہ شرانت..... سیٹ ء دپ ء پسہ دات ء دل ء بچک ء سرا
ہندانت کہ کوہنیں پیتی ء راز ء نرانت پیتی نوں سیٹ ء دستاں ات۔ ء
سیٹ ء ہدو کی گیشتر بوتگ ات کہ زیتاں زیت پیتی ء تہا بگندایت بلے
بے وارات مردم بازاں ء اینکہ مردم ء دیما پیتی ہچ وڈا تچ کنگلی نہ
ات۔ آئی دستاں لرزنگے زرنگ ات۔ آئی چم دمپہ ساہت پیتی ء منجا نگری
ء بستگی آنجکی چند ء چاگرد ء پیڈا تگیں ربد ء نیمگاشنگ ات انت ء ہمے

انداز ۽ جنگ ۽ جہدات کہ کسے ۽ چچ کرنگ یا نہ... آتا ہیر ۽ بے تابیری
۽ در نیام ۽ بلیگ ات۔ باریں پینی ہما بنداں انت یا..... ہمے یا ۽ پسہ ۽
سیٹ ۽ دل جہلگ ۽ دور دا تک ات چیا کہ مرو چی ہشتمی روج ات سیٹ ۽
پٹی تگ ۽ تا چا ات انت ۽ اے تگ ۽ تا چ ۽ بندات ہما و ہدی بوت کہ سیٹ
۽ گوں وتی مستریں سیٹ ۽ دیدا تگیں ماہیگانی حساب ۽ کتاب کننگ ۽
پد بالی ۽ بلیت کرت ۽ پسنی ۽ اتک آو ہدی سیٹ ۽ ہلک ۽ بالی پٹ نیست
ات۔ و ہدی سیٹ پسنی ۽ سر بوت بلئے سیٹ ۽ پیتی پشت کپنگ ات۔
آئی پسنی بالی پٹ ۽ کار مستر ۽ کارندہ ہال دات انت۔ آواں سیٹ ۽ را
تسلہ دات کہ باندا و بالی انت تنی پیتی الما کنیت بلئے سیٹ نندگی نہ ات
آئی پدا بلیت کرت ہمے بالی ۽ کراچی ۽ شت ۽ پیتی ۽ شوہاز ۽ گوں
کارندگاں گپ ۽ رپی بوت بلئے کس ۽ گوں سیٹ ۽ کمک نہ کرت ۽ باندا
آگ ۽ گوشت سیٹ ۽ نایلا جی ۽ بالی پٹ ۽ نزیکیں ہوٹلے ۽ داشت ۽
دومی سہب ۽ مہلا بالی پٹ ۽ اتک آئی شپ باریں پہ چونی گوازینگ ات
بلئے تما و ہدی بالی کارندگ گوں سیٹ ۽ پیتی ۽ شوہاز ۽ کمک ۽ تیار بوت
انت سا کپت کہ پیتی اولی بالی ۽ پسنی ۽ راہ دنیگ بوتگ۔ آئی پدا پہ منت ۽
لیلا گراں بہائی ۽ بیگاہ ۽ بالی ۽ بلیت کرت ۽ پسنی ۽ اتک

وہدے آباالی ء ایراتک تہ کارندگاں آراہال دات سہی سیٹ ء پیتی اتلگ
 ات۔ آواں گوں سہی نہیں بس ء اور ماڑہ دیمدا تگ
 گوں اے حال ء گوشے زانا سیٹ ء سر ء کدینگ لگنت۔

باریں پیتی گس ء سر بیت یارہ ء... ہمے غم ء آرا بس ء اڈہ ء آورت بلے
 نوں ہچ موئل نیست ات کہ اور ماڑہ بروت ء نیکہ دگہ راہ ء درے ہست
 ات کہ ہالے سر کرت بکنت آوہاں ٹیلی فون ہم نیست ات دومی روج ء
 آئی بس ء بلیت کرت اور ماڑہ سر بوت بس آئی لوگ ء نزیکا گوستگ ات آ
 زیت زیت ء ایراتک ء لوگ ء شت بلے گوں زہگاں دست ء دروتی ء
 ساری پیتی ء جست کرت یے کہ رستگ یا.....

پیتی....؟ ہو پیتی زی اتلگ ات بلے تو نیا تلگ ات ء من سر پد بوت
 آں کہ ترا الما کارے بوتگ ء کراچی ء متگ ء بلکن ترا گد ء ہچ ء
 زلورت بہ بیت من سہی گونڈان ء دات کہ ولیدادی لانچ روٹگا انت سر بکن انت
 یے..... سیٹ ء زوال ء درائنت

نوں سیٹ ء را گوشے زانا پریاں پریتک..... آئی لہتے ہچ ماں لوگی ء سر ء
 جست ء پداچہ لوگ ء دراتک پہ باندا ت نہیں پسنی ء بس ء بلیت کنگ ء۔
 دومی روج ء وہدے سیٹ باالی ء بلیت ء شت تہ آرا سا کپت کہ بانده بیگاہ ء

بالی انت سہب ءِ بالی نیست۔ نزیکا یک تو از بازے اوشتا تک کہ سیٹ ءِ
 رادرے یے کرت ءِ پوہ تو از اهندات ءِ درائینت
 سیٹ زاناتی پیتی پدا کراچی ءِ شتگ۔

سیٹ ءِ ہوادگیں ہندگے جت ءِ درائینت.... انان منادگہ المی میں کارے
 ہست بلئے سیٹ ءِ دل ءِ دریکھگ جت ایشراچوں سما کپتگ.....؟ اے
 راز ءِ سئی تہ نہ انت.....!! آہمے بیچار ءِ ات کہ دگر مردے ءِ درائینت‘
 سیٹ تی پیتی ترارست.....؟ اے وکلنڈے ات ایشی پشتا تو انچو کپتگ
 ات ءِ گوشے زانا پنچ لک کدارے مان.....

پنچ لک کدارے مان.... سیٹ ءِ سر ءِ گوات کرت

تنے وہدی سیٹ ءِ پسہ نداشتگ ات کہ بلیت دیوکیں کارندہ ءِ درائینت
 سیٹ باند ءِ بلیت نیست..... بلیت گل پر انت.....

نوں گوشے سیٹ ءِ جان ءِ بہ برہون درنیت

ابا.....! مکن چوبلیتے بدے دوچار سدزیات گرے بگر.....

ءِ نوں کہ پیتی آئی دستان ات نوں آئی دل ءِ ہون پشاری گیش ات
 چون بکنت.... اے مہلونک ءِ دیما پیتی پنچ کنگ نہ بوتگ ات ءِ ایوکا
 داں ہوئل ءِ برنگ ہم ترساک ات۔ پریشکا آئی لانچ ءِ جانسواں یکے

گوں و تا زرت ء ہوٹل ء شت۔

جانشو ء رزاد نیک ء پد آئی کوئی ء دروازگ تھی نیمگا بند کرت ء پیتی ء چا گرد
 ء پیڈا تگیں ربڑ ء آنجگی چند ء گر نچ بوتک۔ سیٹ ء جان درھگات آرا
 ہیدے ء سر کرتگات۔ سر بر ء گدان ء لیٹینت یے داں مستریں سیٹ ء
 داتگ میں پنچیں لک ہماوڈ ء ایرانت ء سیٹ ء سر پیتی ء نیمگا جہل شت۔

سُہر چیلِ عِراج

”عرش بریں“ ءِ براہ دارِ غنمہ داریں دیوانجاہ ءِ ہما نرم ءِ نازر کیس کرشی ءِ
 سرا دلجہ خدائِ جند نندوک ات۔ اے کرشی ءِ نکش ءِ نگاران ءِ پر نزری ءِ
 چارنگ انسانی چم ءِ بستار ءِ ڈن ات کجام کیمتی نہیں مر واردات کہ اے کرشی
 ءِ راپرنہ ات۔ ہے کرشی ءِ دیما یک بلائیں وش رنگ ءِ زبیداریں میزے
 ایرات کہ جہان ءِ تما میں شریان ءِ شائستکیاں چکارا بت لکان ٹیلی فون،
 لکان فیکس، ہزاراں کمپیوٹر ءِ خدا بزانت دگہ چے پنے ہے میز ءِ سرا ایرات

کہ چریشانی پارسست ءء و لجه خدءء دنيا ءء تو امين مهلوزكات ءء هال ءء اهو ال
 گپتگ ات ءء دنيا ءء زاسر جم دارنگ ءء هاتر ءء هدايت داتگ ات ۔
 همے بلائیں ميز ءء چپی کش ءء ”کرامن کاتبین“ ءء انسانانی ماں دنيا ءء کرتگ ءء
 نکر تگ میں کرد ءء فائل گون ات انت ءء دست بستگ ہنچوش شیواری ءء
 اوشتا تگ ات انت کہ کدی بیت چہ و لجه خدءء شہدیس زبان ءء شکلیں
 دانکے دریت ءء اے فائل و لجه ءء دیما ایر بہ بنت همے ميز ءء راستی کش ءء و لجه
 خدءء نزیکا جبرائیل، میکائیل پداعزرائیل ءء آھر ءء اسرافیل دست بستگ
 یکیں سرپ ءء ہنچوش شیواری ءء اوشتا تگ ات انت گوش ءے زانا و لجه خدءء
 فرمان ءء و دار یگ انت کہ کدی چوداں حکمے بہ بیت ءء چداں پہلی ۔
 ہمے بلائیں ميز ءء دیما اولی سرپ ءء کروڑاں پریشنگ سجدہ ءء شنگ ات انت
 ءء ”سبحان ربی الاعلیٰ“ سبحان ربی الاعلیٰ“ ءء ہنچوش واننگا ات انت کہ
 گوشاں نہ اشنگ ات بلے دلان ءء چود لبر ءء ہان ءء سارت کننگا ات
 انت ۔ ہمے وڈادومی سرپ ءء ہم کروڑاں پریشنگ تشہد ءء شنگ ات ءء
 ”التحیات“ ءء وش وش ءء واننگا ات انت اے پریشنگانی پشتادگہ کروڑاں
 پریشنگ ”رکوع“ ءء شنگ ات انت ءء ”سبحان ربی العظیم“ سبحان ربی
 العظیم“ ہنچوش واننگا ات انت کہ دلان ءء یک کیفے ءء زرتگ ات ۔ اے

پریشنگانی پشتادگہ کروڑاں پریشنگ دست ماں دل ء بستگ اوشتاگ ات
 انت ء سورہ فاتحہ ء لہم لہم ء وانزگات انت ء اے پریشنگانی پشتادگہ
 کروڑاں پریشنگ دست ماں گوشاں برتگ اوشتاگ ات انت چراوانی
 دنپ ء ”اللہ اکبر“ ء یک ردیں توارے ہنچوش در آئیگات کہ انساں
 اشکنگ ء گون ء گچ بوتگ ات۔

انا گہا شلپ شلپ ء توار بوت ء چہ فیکس ء لہتے کاگد دراتک ء جبرائیل
 ء ہما دمان ء خدایہ دیمایر کرت انت بلتے اے و ہدی واجبہ خدایہ جنڈیک
 مزنیں بیچارے ء کپتگ ات ہنچیں بیچارے ء کہ جبرائیل ء
 وڈنیں نزیکیں پریشنگ ء ہم چد ء ساری ء واجبہ ء را اے وڈنیں بیچارہ نہ
 دیستگ ات۔ دگہ نیمگے پدایک پارگی بازیں ٹیلی فونے ء شینزار ات۔
 جبرائیل ء ٹیلی فونانی گپان ء گوش داشت بلتے واجبہ ء جنڈتنے و ہدی بیچارہ
 ات ء جبرائیل یادگہ پریشنگان ء اے تاگت ہم نیست ات کہ واجبہ خدایہ
 چرے بیچارہ در کرت بکن انت

انا گہا واجبہ ء وتی نوران ء چست کت ء کسانیں بشکندے جت
 نوں جبرائیل ء کمیں ہمت بوٹ۔۔۔۔۔ یا منی مہربان...!! اے شرین
 دمانے ء شما یک سکیں بیچارے ء شنگ ات ات..... اے تو امیں آزمان ء

آسرمیں زمین شمعے اے بیچارے نہ گرزایت.... من غلام اے دست
 کرت کن آل کہ شمعے اے وڈیں بیچارے سبب چے ات.....؟
 ایش ات..... ولجہ خدا وتی دیما ایرنیں یک بلائیں فانکے جبرائیل ونبی
 شتوردات ودرائینت... ایش ات منی بیچارے سبب.....
 ایش انت.....!!؟ جبرائیل گوں شیرانی و ارزکت..... بلئے منی ولجہ من
 تنے و ہدی شمعے بیچارے سبب و سر پد نہ بوت اول.....
 ہو.....!! جبرائیل..... ہو... راستے کہ منی اے بیچارے تو نہ کسی ہم سر پر نہ
 بیت... اے سبرچیل وراج... ولجہ و پدا وتی گپ کپی کت و
 درائینت... منی دل گوش ایت کہ من پہ دمانے و انسانے بیاں و
 سبرچیل و برو آل.....

اے گپ و اش کنگ و یک رندے تو امیں کائنات بہمت
 جبرائیل و آئی ہمراہ دراد شیران ہبکہ بوت انت... بلئے جبرائیل و
 بہمت کت درائینت... منی ولجہ شمعے رازاں شتاوت زان ات و بس... شتا
 انسانے بت و سبرچیل و روات... بلئے منی مالک پرچا... شتاوت
 پرچا انسان بت... اے چونیں گرانیں کارے... اے چونیں آفتے
 بوت کہ آرامادورکت نہ کن ایں شتا حکم بکن ات۔ اے غلام ساڑی انت

..... اے کروڑاں اے ارباں غلام شمنے دیما تیار اوشتوک انت ء پھ شمنے
یک اشارے ء ندر انت جبرائیل ء ارزکت ۔

جبرائیل !! ولجہ خدء پدادر اینت من سہر چیل ء راج ء راجے
چے ندا تک سمندر ء تہا ہر چیز کہ پیدا بوت کنت من پرے راج ء پیدا
کرتگ ء زمین ء سرا ہر چیز سے جوڑ بوت کنت من پرے راج ء جوڑ
کرتگ، باپ گو کرت، اشکر، مرمر ء سنگ، سہر، تنگہ ء تلاء
جی منی مالک اے تو ایس ملکت شماسہر چیل ء راج ء راج بکشا تک انت

..... بے شک شماسہر بکشنگ ء لانک ات شماسہر کیس مہربان ات ہومنی ولجہ
ایشانی تہانا فرمان باز انت بلئے شمنے منوک ء شمنے ابابت گزار ہم سک باز
انت اے راج ء مردم شمنے نام ء سراوتی برات ء کشنگ ء ہم چک ء
پد نہ بنت اے شری من دگہ راجانی تہا باز کم دیستگ جبرائیل ء
گوشے زانا گول ولجہ خدا اے ء راج ء سفارش کت ۔

چون؟؟ ولجہ ء وت ء راکمیں ہیران کت ۔

مسال ہبر ء منی ولجہ ایشانی کر ء دگہ مسترین راجے ہست انت کہ آئی تہا
کادیانی، اہمدی، ء سکھ دراہ ہست انت بلئے کدی وت ماں وت ء نہ مڑ انت
بلئے سہر چیل ء اے راج ء تہا زگری نمازی ء جیرہ ہست کہ ہست
.....

چوش ہو..... بلئے منی بیچارے سبب ہنگہ دگرے جبرائیل.....! منی بیچارے
 سبب ایش انت کہ غلامی ء تہا کجام لذت ء مزگ مان انت کہ اے راج
 چرائی ز بہر بنیگ نہ لوٹ ایت..... ء ہمے لذت ء سئی بنیگ ء منا چیزے
 ساہت انسان بنیگ ء سہر چیل ء نندنگ لوٹ ایت..... ولجہ خدائے وتی
 متلب درشان کت۔

پرے کارے..... پرے کارے منی مالک اگاں اے غلام ارزے بکنت کہ شمنے
 جند ء رونگ بیج وڑا ، مجد ری نہ انت..... اے کسانیں کارے ہا تر ء شمنے
 وتی انسان بنیگ مناسب نہ انت منی ولجہ..... جبرائیل ء ارز کت۔

چوٹ.....؟؟؟ چون جبرائیل منی انسان بنیگ پرے کارے مناسب نہ انت
 ؟..... ولجہ خدائے پول کت۔

منی مالک اے کسانیں کارے ماوت شری ء کت کن ایں اے وھدی ماسے
 پریشنگ دست ھورک ایں..... یکے من آں منی کار باز کم انت.... نوں
 رسول ء پیغمبر و پیدا نہ بیت کہ من زمین ء سرار و غ آء دست گٹ بہاں.....
 ہے وڈا مہدی علیہ السلام ء آگ ء راتنے و ہدی (منی زانت ء وردے)
 بازیں مدتے درکار انت... پنجوش منی سنگت اسرافیل انت کہ اے و ہدی
 پہک فارغ انت... گہتر و شاموت زان ات بلئے منی کسانیں گمان ء

مہشر ہم پر یے زوتاں آئیگی نہ انت غ سگت عزرائیل ء کار زمین ء
انساناں پبک وتی دستاں زرتگ مرے جہان ء باز کمیں جاگہ ہست
کہ عزرائیل ء راوت رونگ کپ ایت گیشتر جاہان اود ء سرکار ء
جاہری غ زالمی ء سبب ء غ سرکار ء سرپرستی ء برات کشی ، جنگ ء مڑ ء بیر گیری
ء برکت ء عزرائیل شاننگ انت منی سلاہ (شاپہ سلاہ ء شور ء بالاتر
ات) اگاں اجازت بیت ہمیش انت کہ اداں منی جاگہ ء اسرافیل ء
بوشتارین ات کہ کسان کسانیں دستی کارے کنت ء مناسہر چیل ء رونگ ء
فرمان ء بدے ات جبرائیل ء وتی ہیال درشان کت انت ۔

شرانت ولجہ خدائے وتی رزامندی پدرکت شرانت بلئے تو اے شو میں
لزت ء تو امیں تک ء پہناتاں مالوم بکنے ولجہ خدائے وتی فرمان
جبرائیل ء رادات ۔

جی منی ولجہ !! منا انسانی غلامی ء بستار ء بدے جبرائیل ء
پدا ارزکت ۔

بستار ء بلئے جیے بستار ء غلامی ء راہم بستارے ہست ولجہ خدائے کمیں وتی
مورک مجینت گوشے ز اں جبرائیل ء اے گپ ولجہ ء تب ء نہ کپت ۔
جی منی مالک شما گہتر سر پدا منابکش ات جبرائیل لپرز گوبوت ۔

غلامی ءِ راج بستا رنہست جبرائیل!! غلامی ءِ بستا رمن تنے و ہدی پیدا
ہم نہ کرتگ اے چیز مناد دوست نہ بیت بلکن من چوش بگوش آں
کہ ماں اے کائنات ءِ ہے یکیں چیز انت کہ منا چریشی نفرت انت ..
مورینک ءِ بگرداں فیل ءِ بیا ... چہ لو لگ ءِ جو جک ءِ بگرداں لیڈ ءِ درامن
ہر چیز کہ پیدا کتگ آزات پیدا کتگ ... -- ءِ پیدا انسان تو و زان
ئے جبرائیل!! کہ انسان منا وتی آخری رسول ءِ سد کہ ءِ چینکا
دوست بیت من انسان ءِ راجہ جہان ءِ تو امیں مہلو نکات ءِ گیش
شرف مند کرتگ ہے انسان ءِ ہا تر ءِ من وتی چونیں ابابت گزاریں
پریشنگے کہ شمنے استاد ءِ پیش امام ات زھر کت ءِ چرائی نا فرمانی ءِ من آرا
تو کے گٹ ءِ دات نوں گردایت وا ءِ پریات کنت ... اے انسان ءِ غلامی
ءِ من چون برداشت کن آں منا انسان ءِ غلامی ءِ پیدا انسان ءِ جند ءِ
دستان سک تو رایت ... اے گپ ” حقوق لعداد“ ءِ خلاف ورزی انت
... من پریشکا اے گپ ءِ سٹی پینگ لوٹ آں کہ یک انسانے کہ وت ءِ چہ
غلامی ءِ چڑائینت کنت پرچاوت ءِ نہ چڑائیت اے کجام لذت ءِ سبب
انت ... اے کجام لذت انت کہ من پیدا نہ کرتگ بلنے موجود انت ... اے
چونیں لذتے کہ انسانیت ءِ چہ بالاتر انت ... بشر انت جبرائیل تو برو ءِ اے

تک ء تو امیں لو از ماں سئی ء سر پد بے بو ء بیامناہال بدئے.....
 ولجہ خدائے وتی بیچار ء سبب در شان کت .. راستیں ہر ہمیش انت جبرائیل کہ
 مناہج وڈا اے سہر چیل ء راج پہ غلامی ء شات نہ بیت اے راج ء ہما
 نیکی تنے و ہدی منی دل ء نشک انت کہ اے راج ماں کر بلا ء منی دریں
 رسول ء نو اسگ ء بدل ء پاد اتلگ ... من خدائے گو ر ء گو نڈ گو نڈ میں نیکی گار
 نہ بیت گڑاں اینکر میں بلا میں نیکی چوں گار بوت کنت منی بیچار ہمیش
 انت کہ اے راج پہ وتی آزاتی ء دست ء پادے بہ جنت من آئی مدت ء
 کمک ء بکن آں بلئے اے راج پر چا چوش نہ کنزگا انت ... اے تئی
 کار انت نوں تو اے تک ء شری ء پٹ ء پول بکن ءے.....
 شریں دمانے ء پد کہ انسانی زند ء دھے سال ء کساس ء بوتگ ات
 جبرائیل چہ سہر چیل ء وا تر کت۔

ہاں جبرائیل!! بگوش باریں چے ہال آورنگ ءے ولجہ
 خدائے جبرائیل ء ہازری ء پد درا ینت۔

ولجہ! منی ولجہ!! من وت ہیران اوں گپ اے نہ انت منی
 ولجہ کہ سہر چیل ء راج یک لذتے ء سبب ء غلامی ء راہمیت نہ دا تلگ بلکن
 گپ ایش انت منی مالک کہ اے مہلوزکات ء راج غلامی ء اہساس ہم

نیست... اے راج، تہا ہے ہس و جندنگواہ ایت منی مہربان... جبرائیل
 ووتی چم دہ تگیں ووتی مارتگیں جاورانی حمال و لجه خدا، رادات انت۔
 اناں... اناں... جبرائیل اناں...!! چوش جج بوت نہ کنت کہ یک
 تیویں راجے چہ غلامی و ہس و مارگ و زبہر بہ بیت... بوت کنت کہ
 یک مردے و ہس ہر ایت یا جاوریے گٹگیر بکن انت بلئے سر جمیں
 راجے... اناں... اناں... اے نبوتگیں گے کہ تو منا گوشنگائے
 ... من وتی پیدا کرتگ میں تو امیں مہلو نکات و را پیدا کنگ و شرت و ہے
 ہس داتگ... تو انسان و بل یک مورینکے بگر یک مد گے بگر... پشنگ و
 پڑی و دست بجن، آریں کنت... آ... استحجان کنت... کمزورے بیت
 دست یے نروت آدگ گے بلئے وتی و س واک و جنت کہ آرات بہ بیت
 ... اے گپ بوت نہ کنت کہ سہر چیل و راج چرے ہس و زبر نہ بیت... یا
 سر جمیں راجے و ہس یہ پارگی ہر ایت... جی کار کردگی و تہا کمی بوت کنت منی
 خدائی و تہا کما نبودی نیست... و لجه خدا و کیس بد برت و در ائینت...
 جی منی مالک توبہ نعوذ باللہ“ من کیدی چوش ہنیا لاں آورت ہم نہ کن آل
 ... اسل و گپ ایش انت منی و لجه کہ اے راج و سہر چیل و رات یک
 مہشرے جوڑ کرتگ... اوداں نفساں نفسی انت... انسانیت و نام و

نشان نیست ہر کس لاپ ء پشتا۔ تو بہ منی ولجہ لاپ ء پشتا اناں لاپ ء زمہ
 شاموت زرتگ بلکن اے زر ء پشتا چوتازی ء درک انت۔۔۔ مرداں مرداں
 گیش ”هل من مزید“ ء ہاتر ء اے راج ء راوتی غلامی ء سدھم نیست
 ۔۔۔۔ ء ہکلیں گپ ایش انت منی مالک کہ من اے راج ء تب ء زانگ ء
 بے سوب بوتگ اول۔۔۔ اے راج ء تب ء شاموت سر پد بت بلے دگہ کسی
 وس ء گپے نہ انت۔۔۔۔۔ منی مالک منا پہل کن من اے راج ء تب ء سر پد
 نہ بوت اول۔۔۔ ء من ہمالذت ء سبب در گہت نہ کرت کہ پرانی منادیم
 دنیگ بوتگ ات۔۔۔۔۔ جبرائیل ء آجزی در شان کت۔

من زانت۔۔۔۔۔! من زانگ ات جبرائیل۔۔۔۔۔ کہ اے کارتئی وس ء بستار
 ء نہ انت۔۔۔۔۔ بلے چوش کہ تو منی دوستیں پریشگی ات بے پریشکا من تئی دل
 اپر کت۔۔۔۔۔ پرے کار ء مناوت ء انسان بنیگ ء سہر چیل ء برونگ لوٹ
 ایت۔۔۔۔۔ ولجہ خدائے گوں جبرائیل ء درائینت ء پدا گوں وتی ایندگہ کاراں
 گلا ایش بوت۔۔۔۔۔

زرداری

آپشیں وانندگے وُنہ ات بلئے اے ہم گنجے ات کہ آئی وتی کا گدے کراچ
 وت نبشت وُنت کرتگ ات انت یا وتی کار و باری ہساب و کتاب یے
 وت کرتگ ات آئی اے کم وانندگی و راد و چیز و چیر داتگ ات ۔ یکے
 دولت و دومی شہری زندگی و آ اے وہدی کراچی و وڈ مین ہنچیں شہرے و
 آبادات کہ اوداں دنیا و تو امیں زبان و دود و ر بیدگ یک نہ یک شکلے و
 موجودانت ۔ آئی ہم چرے زند و اسر زرتگ ات و آئی شلوار و بدل و لینگا
 و جاگ و جاہ و پراگ گور و کرتگ ات ۔ آئی مان وتی گیاں انگریزی
 ہنچوش مان کرتگ ات کہ آئی نا وانندگی یا کم وانندگی چیر بہ بیت ۔ لہز توری رد
 بوتیں ات انت آئی میار نہ کرتگ ات ۔ و داں ہدے و آ وتی کرد و

سوہیں ات - من اولی رندا کہ آرادیتگ ات یک شریں وانندگیں
 مردے لینگ ات - آئی اردو، سندن، گجراتی، انگریزی، سرائیکی ء پنجابی
 زبان ہم یک نہ یک وڑے ء زانگ ات - بلوچی و آئی ماتی زبان
 ات -

من آئی زبان زانتی ء ہماروچی سنی بوت اول کہ پہ کارے ء آئی و تاک ء
 تشگ ات اول کہ باریں چہ کجاٹیلی فونے اتک آئی چست کت

ھیلو..... ھیلو.....!! جی جی من شاتکام آں گپایاں..... ھیلو.....!!

جی...؟..... تو کئے ءے..... جی...؟!!

خدا بزانت دومی نیمگا کئے ات ء چے گوشنگا ات کہ آئی دگہ زبانناں بچست
 کت -

ھیلو..... توں کیر آھی..... منھجو پٹ..... ھیلو

تواڑانا کی اے..... ھیلو..... ھیلو..... تم کون ہو میرے بھائی..... ہاں

.....ہان - ہاؤ آر یو مائی برادر..... دس از اور ہاوس... ھیلو... یو آر

ولوش ناں..... جی..... جی..... آئی ناٹ نومائی سن..... ھیلو.....

منا کندگ ہم آنگا ات ء من ہجکھ ہم بوتگ ات اول کہ آپون وتی زبان

زانتی ء منا پیش دارنگا انت..... یاراستی ء آرا کسے مجبور کننگا انت آئی فون

بند کرت۔

من گواشت زانامنی بیچ انت چه امریکا ء گپا انت دیم یے گول من
ترینت ء گواشت یے منی جان ء لرزگے زرتگ ات کہ دگہ سامانانی
لڑے منیت

من اولی رندا سنی بوت اول کہ شاتکام ء یک بچے امریکا ء انت
بلنے پرے گپ ء من ہیران ات اول کہ چه امریکا ء وهد سے بیچ ء فون
کنیت باید انت پت ء دشی برس ایت بلے شاتکام وتی جان ء لرزگ ء
گوشنگ ات .. چکو بیت یے زانا منا آئی ہیرانی ء دیست سر پد بوت من
گواشت یے ... ہیران من بے نیکسال! ہنچیں گے پدادرائنت
یے منی ازت خد ء آئی روچی وت بچائنت نیکسال !! تو ووزان
منی زال پہک جا بلے منوٹو ہما اولی روج ء جنکلی مروچی چل سال
ء گیش انت یے کہ کراچی ء انت منے و ہر چیز بدل بوتگ ... زبان
پوشاک ہند ء نیاد بلنے منی جن ء ہر چیز ہما انت .. دگہ چیزاں و بیل آئی زد
ہسد ... ہما جا بلی کہ خدا پناہ گونڈ گونڈیں گپانی سرادو دو ہفتگ زھر
انت لوگ چودوزد ء روک انت اے وهداں نہ لوگ ء ورنگ چو
ورنگ ء بیت نہ آرام چو آرام ء اے و ہدی بیچ چک ء مات انت بل ایشی

کہ سے جُک بیران بوتگ بلنے تنے و ہدی آدت چلی انت یے۔
 شازانا آراھیل ندا تک.... کراچی پیش ندا شنگ کہ ایند گراں بکند ایت
 چیزے ھیل بکنت.... من درائنت۔

نا.... بابا.... نا.... گردنگ ء آئی دنیا دیستگ دو حج یے کرتگ بلنے مکران ء
 جاہلی وتی زوران انت... خدائے آروچی منی ازت وت بچائنت۔
 چون....؟ چون زانا....؟ من دیست دومی رند انت ازت ء بچائنگ ء
 نام ء گپت من پول کت۔

منی برات چہ مکران ء سے سالاں پد آنگی ات.... آئی منافون کرتگ
 ات کہ آئی گوئندوے ناجوڑ انت پہ الاج ء کراچی ء آرگا انت یے
 مکران تنے و ہدی چہ الاج ء زبہر انت.... دنیا ماہ ء سر انت.... شازانا
 مہلونک چشمیں مردماں پر چیا ووٹ ء دے ات کہ شمارا ہسپتالے دات نہ
 کن انت.... بڈاکڑے ہم آورت نہ کن انت.... شازاشریں نابودات.... آ
 اے گیاں پد منی چمانی تہا چارنگا لگ ات گوشے زانا وتی جست ء پرہ
 ء لوٹ ایت۔ بلنے کجام جست ء ما مکران ء مردمانی نابودی ء یا مے
 نما نندگانی نااہلی ء.... من ھمے بچارا ات آں کہ پد درائنت یے“

منی غم ہمیش ات کہ اے روچاں منی زال زھرات ء لوگ چودوزہ ء ات

منی جندء را ازت نیست ات منی برات ء براتنگ و دوری گے ات من
دل ء گوشت شاتکام چه برات ء چم ء دل ء کپنگ ء وهد ہمیش انت
..... زال ستر دوست بہ بیت بلے نینکہ چه برات ء گیشتر پد امنی چم دو
انت ء منی برات یکے من همے بیچارات آں کہ چوں وتی زال ء وش
بکن آں آئی آدت ات کہ وت زهر بوتگ ات ء دو ہفتگ ء پدوت وش
بوتگ ات منی مستریں فکر ہمیش ات کہ تنے و ہدے زلنازی زہری
رایک ہفتگے ہم نہ بوتگ ات دل ء اوں گوشت شاتکام یک جوڑی یے در
پہ زلناز ء بگر پد ادیت اوں تہ آئی گوشاں جا کہ نیست ات پلو ء
پلگ ء ہم کمی نہ ات گب ء منگلک ء ہم ماں داستان گنجائش نیست
ات۔ انا گہا خدا باور کن ءے نیکسال !! منا یک ہیالے اتک کہ
مروچی بیگا ہ ء سنیل ء بران یے ء پنج شش ہزار کلدار شاپنگ
(SHOPPING) ء کنائینان یے آرا آئی ء جند ء دل ء تب ء

چیزے گرنگ ء موہ رس ایت وش بیت

نیکسال! تراچے بگوش آں خدا باور کن ءے و ہدے من لوگ ء سر
بیت آں گوش ءے زلناز پیسرا منی ودار ء نشتگ ات۔ من پہ پھیرانی ء
شاتکام ء دپ چارت آئی وتی زال ء بابت ء ہرچ گے جنگ ات چرائی

اے پد ر بوتگ ات کہ وہدے لوگ ء بروت آئی جہد ء گلیس ایت ... بلے
 نوں آہرچ گے لوشنگا ات باوری نہ ات شاتکام دمانے ء بیچار ء پد
 درایت

ہو ہو ... ودار ء نشنگ ات اسل ء گپ دگرے ات آئی
 بیج دلوش ء کہ مروچاں امریکا ء انت کاگدے دیم داتگ ات کہ اے وہدی
 آئی داستان ات کہ کسے بنیت ء بو ان ایت یے منی نیک بختی ایش ات کہ
 اولی مردم من ات اوں کہ لوگ ء اتک اوں آئی ء کہ منادیت گوش ء
 زانا گلے چت یے کو کار یے کت

دلوش ء پت بابل ء کاگدے اتلگ بزیر بو ان یے من کہد یگین
 انت ہمے ودار ء نشنگاں کہ کسے بنیت !! زلناز ہنجوش وش گپی ء ات
 گوش ء زانا زہری بہہ ایشی کنک ء ہم نہ گوشنگ ات مناوتی زند
 ء اولی رند اسما کپت کہ بلوچاں وتی جنین چک پرچا نہ وانینگ
 انت بلے وہدے من کاگدونت یک رندے منی جہلی جہل ء ء بالی
 بال ء شت انت۔ زمستانی روچاں مناہیدے ء سرکت یک مزین
 لڑے نبشنگ ات چیزانی۔ دو جوڑی بلوچی دوچ پوشاک (پشک، شلوار ء
 سرگ) چار جوڑی سواس پل والا، چار دانگ شیشگی کلاہ (بلوچی دوچ بہ

بنت سندی مہ بنت) چار دانگ بلوچی دوچ و شمال (ہما کہ نواب ساہب
 ء ماں ٹی وی ء مانپوشنگ ات تے پت ء رایات بیت) چار جوڑی بلوچی
 چوٹ (مری کٹ بہ بیت پاد ء ماپ گون انت اش) دو جوڑی
 سدری (واسکوٹ) مردینی ء چار جوڑی سدری (واسکوٹ) جنین
 (آستونک، ڈمبل، زری ء برچانک بلوچی دوچ ء بہ بنت) منی چم پہ
 جیادمی واسکوٹ کپت انت۔ من پہک بہہ منت اول..... بلوچی جیادمی
 واسکوٹ.....!؟

چے نبشنگ کرتگ بابل ء.....؟ تو مناوہج نہ گوش ءے..... چون انت منی
 بابل..... تو بلکن تے و ہدی زھر ءے کہ ہج نہ گوش ءے۔ زلناز ء و تی دستان
 ء منی گور ء دور دات انت گوش ءے زانا و شان کننگا انت..... خدائی
 کدرت مناوتی آروس ء اول سری روچ یات اتک آں۔ من زلناز ء را
 درائیں حال دات انت..... آئی گل ء بال کت.....

دگہ چے چے نبشنگ کرتگ منی بابل ء..... اشان کدی گر ءے باندات
 بروایں بازار ء..... من بلوچی دوچ ء پوشاکاں و ت گر آں و ت دوست
 کن آں۔ ماپ یے داتگ انت ناں.....؟ نمونگ اش گون انت.....؟
 چے گوش ایت شیشگی کلاہ کجام جنگ ء بہ بنت..... گوش ءے زانا زلناز

پرے روچاں نشنگ ات آہمے داب ء گپا ات کہ منا آئی ورنائی یات
 اتک ء می دل ء یک آہمے دراتک چونیں مہروانیں ماتے دریگتے
 بنچیں مہروانیں جنے بوتیں بلئے نوں نیکسال! من دل ء سک
 وش ات اول من چیزانی کیمت ء ہساب زاننگ ات کہ پانزدہ شانزدہ
 ہزار ء دیم سیاہ ات بلئے نوں منی برات گوں چک ء پہ شرف بوتگ ات ہمے
 پمن گنجات۔

منی دپ ء دراتک

”..... او منی الہ کلین بلوچان ء چومنی ء زردار بکن ءے.....“

زبان بندی

منا یک سکیں سلیں آدتے گوں انت۔ اے آدت منا چہ کسانی ء گوں
 کپتنگ۔ چوش مناشری ء وایات نہ انت کہ ایشی بنداتی سبب چے انت
 بلننہ منی ہیال ء اسکول ء وانگ ء وهداں سالینی چکاس ء دربرنگ ء جہد
 اے آدت ء بنداتی سبب بوت کنت۔ یاہما کہ گوں آئی من بازیں سک
 بازیں تہاریں شپے کندی ء ریکسراں گوازیٹنگ ات اوں۔ اے گپ منا...
 بنو..... مناشری ء ایات انت کہ وہدے کدی کدی شپ ء نیم ء مارا آسمان
 ء جہلانکیاں درشپوکیں ماہ ء وتی پل دروشمیں چادر ء مانپوشتگ ات تہ
 ماہردکانی دل ء ہال خدائے زائنگ ات۔ بس بوت کنت کہ اے سلیں
 آدت ء سبب گوں آئی گوازیٹنگ نہیں ہماشپانی بکشش انت۔

آنگرھیں شپ مناشری ءیات انت آشپ منی زند ء مستریں ء شترتریں
 مناہ انت ہکیں ہبر ہمیش انت کہ مناہید چمانگر ہیں شپانی شکلیں یاتاں
 دگہ جج متاہ نیست آؤ مروچی چہ اے سہر چکیں ریکانی کوشیں زان سراں
 شمو شکار انت بلئے منایک بنچیں آدتے گوں کپتگ کہ آج شریں آدتے
 گوشت نہ بیت دریگتے انسان چہ کسانی ء پیراں سری ء برستیں۔ انسان ء
 را ورنائی ء سلیں ہوپ ء لورمہ جتیں۔ اگاں ورنائی ء ہوپ ء گورجنگ
 ات تہ پیری ء الت ء ہج زلورت نہ ات بلئے ارمان کہ انسان وت بے
 وک ء لاچار انت آدگہ کدرتے ء دست ء بولو ء وڈا انت ء ہرچ وڈا کدرت
 بلوٹ ایت انسان چوجلک ء چکر ایت۔

ورنائی ءیات، ورنائی ء لذت ء تام، ورنائی ء دود ورنائی ء مہر ء ہر یک
 دابے ساہاں کش ایت ء پدا ورنائی ء ساہ کشیں یاتاں آئی ہیاں ہوار بہ
 بنت تہ..... بس ورنائی ءیات ء آئی ہیاں ء کدی کدی مناپر بندے یا
 آزمانکے بکشگ ات۔ بکول شائر نیگ ء

تو غم دات، دات نماں شتر، شتر ال نام

اے مہروانی زکی ہم تنی ات م چہی ہم

برہما شپاں کہ منایک لبرانگی دادے رستگ ات تہ من سبب ء الماوتی

ادارہ ۽ کارگس ۽ دیراں شنگ ات اول ۽ منسب دار یا آئی کمکار ۽ مناہما
 روچ ۽ الماماں بنداں کرتگ ات ایو کا منا اناں گڈاں آساہت ۽ درستی
 شائر ۽ لہز انت ڈو بارگ بوتگ ات انت ہنچوش زاننگ بوتگ ات کہ دنیا ۽
 کلیں شائر ۽ لہز انت مئے ادارہ ۽ نو کرانت ۽ دیر ۽ اتلگ انت۔ بلئے اے
 شپانی بے وابی ۽ لذت چہ کارگس ۽ جکانسری ۽ سداں سنگ سنگین تر
 ات۔ آزند بکشیں یک یک ساہتے چرے زند پلین ہزار ساہتاں دیما
 ترات۔

بلئے ہماروچی چہ گل ۽ منی پاد زمین ۽ سست انت کہ من اشکرت
 ولجہ دادان مئے ہلکہ ۽ بدلی بوتگ ۽ پیداک انت۔ من آئی جند و نہ دیستگ
 ات بلئے نبشتا نک دیستگ ات انت۔ من گوشے زانا آئی نبشتا نکانی
 شیدائی ات اول۔ مناتے و ہدی آئی ہمانبشتا نکانی یک یک لہزے یات
 ات کہ آئی ہر ماہ وتی دیدانک ۽ دیما ۽ برنگ ۽ نبشت کرتگ ات۔ من
 پرے گپ ۽ سدک ات آل کہ اے ولجہ دادان ۽ ہمانبشتا نکانی برکت ات
 کہ ہزاراں ورنہ گوں آئی دیدانک ۽ ہمگر پنج بوتگ ات انت۔ آئی شہد ۽
 شکلیں لہز انکی زبان ۽ ادب ۽ مہلونک ۽ دل ۽ را ہنچوش گردینت کہ آواں
 وتی دوستیں آریز ۽ کس ہم پدجت انت ۽ ہمے دیدانک ۽ فکر ۽ راسوب

مند کرت۔ ہر چیزات بلئے من سک بازوش ات اوں کہ نوں منا۔ ہب ء
 کارگس ء دیراں رونگ ء کس مان نہ بندایت۔ من زانگ کہ ولجہ داداں
 شپاں چومنی ء بے واب بیت ء چیزے نہ چیزے نبشت کنت اے دگہ
 گپے کہ من ماں ریکسراں بے واب باں ء آماں وتی سرکاری بنگلہ ء۔ بلئے
 کارگس ء آہم چومنی ء دیراں کنیت۔

وہدے من ولجہ دادان ء جند دیت تہ منی وشی دوسنگ گیشتر بوت آچہ وتی
 شکلیں نبشتا زکاں گیش وش دروشم ء وش تب ات۔ آئی منا کدی اے گپ
 نگوشتگ ات کہ من پرچا دیران کارگس ء کایاں۔ ہنجوش کہ آوت مہلہ
 اتلگ ات۔ من تنے وہدی ہے وشی کہ مناچہ ولجہ دادان ء آنگ ء رستگ
 ات نہ شموشتگ ات کہ یک روچے کارگس ء چپراسی ء منا کا گدے آورت
 ء ات منی جہلی جہل ء ء بالی بالاشت انت من ابید وانگ ء زانت کہ اے
 منی ہمروچ دیراں کارگس ء آگ ء آسرا انت۔ راستی من دادان ء
 آگ ء پد ہمروچ دیراں کارگس ء آنگات آں بلئے وہدے من پہ دل
 بڑگی کا گد و نت پہک ہبکہ ء ہیران منت اوں منی ڈولیں غریب ء بے
 وار میں نو کرے ء را۔ چہ کلرک ء اسٹنٹ کرتگ یے من جفت ء وتی مہر
 وانمیں منسب دار ء منت واری ء ہاتر ء شتاں چشمیں مہر وانمیں منسب دار

ءمنت نہ گرنگ انسانی ءدرات۔

ولجہ من تئی منت ءگرنگ لوٹ آں بلئے ہر یک لہزے چہ تئی مہر
وانی ءکم ارزش انت..... من ہیراں آں وتی دلی جذبہ ءچوں درشان
بکن آں..... من ولجہ دادان ءگورء شت اول ءدست دروتی ءپد
درائینت۔

پرچا.....؟ پرچا تو منی منت ءگرنگ لوٹے زانا.....!!؟

ولجہ دادان ءہیران ءہبکہی ءمناسرء داں پاداں چاران ءدرائینت۔
ولجہ منایک کا گدے رستگ کہ چرائی مناچہ کلرک ءشما اسٹنٹ کرتگ
اے پہ ماغریباں یک سکیں مزینیں مہربانی یے..... ہاس پمن کہ مناھے
کلرکی ءدیما رونگ ءامیت نیست ات۔..... منا کدی چشیں مہروانیں
منسب داروتی زندء نہ رستگ ات۔

گنوک.....!! آئی گوں پر مہریں توارے ءپسہ دات..... اے مزینیں
گپے ءنہ انت۔ اے شمنے ہک انت منی دست بروت من دگہ بازیں
سہولہ شمار ابدے آں۔ شامے زبان ءنڈی ات اے گونڈیں دات شمنے
نبشتکاری ءدرور بوت نہ کنت۔ دو ابکن ات کہ آاد منا شمنے خدمت ء
توپیک ءبدنت۔

چہرہ اسی ء پکن چاہ آورت ء من اولی رند ء وتی یک منسب دارے ء
کارگس ء چوبے ترس ء نشنگ ء چاہ ورنگات اں۔

اے دنیا سکیں ماں گیشنگیں دنیا یے اداں کس زاننگ نہ بیت سر
زاہر ء شریں مردم اسل ء خراب انت ء پد رء خرابیں مردم بندر ء شرانت ء
اے دنیا ہم شر ء خراب ء خراب ء شر گوش ایت مروچی مہلونک ترا خراب
گوشنگا انب بوت کنت باندا ت منا ہم خراب بگوش ایت بلئے نہ
کن ء اے گیاں دل ء بیار ء یا گوں کسے ء بد بر ءے

ولجہ داداں منا گوں نرمی ء پنت دیگا ات من دل ء ہمے آورت کہ منی
کارگس ء دیراں آیک ء مہلہ رونگ ء چگلی گوں ولجہ ء کنگ بوتگ ء
اے پنت ہمے سلسلہ ء انت۔

چاہ ء ورنگ ء پد من موکل گپت ء پادا تک اوں منا گوشت یے ہو
باندا ت بیائے من ترا دو ہزار کلدار دے آں وتی لوگ ء واڑ ء بند
..... بلئے ہنو وتی زبان ء ہم بند ء پدا بچکند گے جت یے ... کس ء بچ نہ
گوش ءے

جی !! چشمیں مہروا نیں منسب دار ء ابید جی ء دگہ چے پسہ
دنیگ بیت۔ من چہ کارگس ء دراتک اوں بلئے اے وہدی منی جان ء بند

بندۂ آئی منت واری ۽ خون تچنگا ات۔ ۽ پدا آئی مہروانی ۽ گپ ہمک مجلس
 ۽ دیوان ۽ منی اولی مرادات۔

اے ہم چماشپاں یکے ات۔ ماہ ۽ ہفت ات۔ مناشری ۽ یات انت
 شپ تہارات سک تہار۔ شپ تہاری ۽ کدرت استالاں گیشتر روژنا کنت
 ۽ وتی بنی آدم ۽ چہ روژنائی ۽ پہک ز بہرنہ کنت آئی ہر وھد ۽ کہ یک درے
 بستگ دومی پچ کنگ مناکلم دستاں ات ۽ من اے وھدی یک گالے ۽ پر
 بندنگ ۽ جہدات اول۔ مناتنے وھدی یات انت کہ منی گال ۽ سری
 دوئیں بند چوش ات انت....

۽ تو کہ مہروان ۽ منی دل جم انت

منی دردان ۽ زان ۽ منی دل جم انت

منی ہیال ۽ اے شتر ۽ بندات ہم چہ ولجہ دادان ۽ منت ۽ برکت ات ہر
 چیزات من گال ۽ سرجمی ۽ جہدات اول۔ اوندائی ۽ نبشت کنگ من پنچش
 ہیل کرتگ ات کہ پمن ۽ اوندائی ۽ روژنائی ۽ نبشت ۽ مانا یک
 ات۔ ساپ ۽ لہ ستر بربر ۽ سہب ۽ اے نبشت ۽ وانگ ۽ چج جکانسری
 دیمانیا تلگ ات۔

زمستانی شپ ات اے وھدی آزمان ۽ دریا ہم دروشم ات انت

نیلیں زرغہ نیلیں آ زمان۔ آ زمان ء را گونڈ گونڈیں استالاں روژنائی
 داتگ ات ء دریا ء را گونڈ گونڈیں گورماں اسپتی بکشاتگ ات کدی
 کدی آسمان ء دیما بانی گرابے ء تو اراتگ ات یا کدی کدی دور دریا ء
 ماں زرغہ آپی گراب یا لانچے ء مشین ء تو ارا ہم گوشاں کپتگ ات۔

بلئے من ہما وهدء وتی گوشان ء ٹا پرینت کہ یک گرانیں
 تو ارے گوشے زانا دریا ء نزیک ء چست بوت۔ من وتی چماں ء ہما
 گرانیں تو ارے نیمگا شانک دات انت تہ سیاہیں چیزے دریا ء گندنگ
 بوت۔ من زانت کہ اے شکی لانیچے بیت کنت چونایا کدی کدی ایندگہ
 لانچان ء ہم ویل گرانٹ انجن اش خراب بنت پکواش پچ بنت گمت کن
 انت یا کہ دگہ بازیں خرابی بوت کنت بلئے اے وڈگیشتر گرماگ ء بیت
 دوئی نیمگا اے لانچے ء رانچ روژنائی نیست ات کہ شکی ء نشانی ات من
 وت ء چداں درکنگ بوت ات کہ انا گہا یک مزنیں روژنائیے چہ لانچے ء
 چست بوت ء کندی ء راجا ریں نیمگا تپاسنگ ء پد بند بوت۔ من وت ء
 ریکانی سرا واپنت تنے وہدی من ہمے بیچارا ات اوں کہ چوں بکن آں چیا
 کہ شپکانی دست ء کپنگ ء مانا مرگ ات۔ اے وہدی من اداں کندی ء
 چہ شہر ء اینکہ دور چیا اتگ اوں۔ ابیدھال ء رسینگ ء منی اداں دگہ چے

کار بوت کنت۔ من وتی سرگوں سنگ ء بہ جیتس کس ء اے گپ باور نہ
 بوتگ ات کہ من ہر شپ ء اداں یا تانی ماڑی ء بندنگ ء کایاں۔ من
 چداں در آگ لوٹ ات۔ بلئے چون.....؟ منا ترس ات کہ ہما
 روژنائیں لیٹ پد امہ لگ ایت۔ من ہمے پیچارات اوں کہ دگہ گرانیں
 توارے منی نزیکا چست بوت یک موٹلے بے لیٹ ء دیم پہ تیاب ء
 پیداک ات۔ نوں منی الما مرگ انت۔ من شپکانی دست ء کپتگ ات
 اول دادان ء وڈیں ایمانداریں منب دارے ء اے ہلکہ ء آگ ء
 پد منی گوں آئی ء نزیکی ء ہال ء شنگ بنگ ء پد اشپانی پاس ء اداں
 ساڑی بنگ پہ منی مرگ ء شریں مستاگ ات انت۔ من چہ وتی ترس ء چم
 پہ ہما موٹل ء شانک دات انت کہ چمن کمیں دور کم ء دیم پہ تیاب ء روگ
 ات۔

آہ ء مرچی مناہچی نہ کرت باندا من اے ہال ء الما وتی ولجہ ء را
 دئے آل..... من پیچارات اوں۔ لانچ کنڈی ء سر بوتگ ات ء موٹل ہم
 کنڈی ء دپ ء اوشتات چہ لانچ ء دو مردین ایراتک ء دیم پہ کنڈی ء اتک
 انت۔ من وس کت بلئے چوش روژنانہ ات کہ من ایشان ء چہ بیاورتیں۔
 دگہ دو مردین چہ موٹل ء ایراتک ایشانی دستاں کلاشکوف ات

انت ء ایشان یک یک ء ہفت گونڈ و پگڑا، گپت ء چہ موٹل ء ایریکت
 ہفت گونڈس زھگ۔ منی سرچکرنگ ء لگت، ہفت ماتی لال ہفت پت ء
 پیرا سری ء اوست ء آسا ہفت بے وسیں گہارانی لچ پال ہفت براتانی سکی
 ء کوپک۔ چہ موٹل ء ایریکنگ بوت۔ من چونز یک و نہ ات اول بلنے
 آوانی نزرنگ ء وانگی ء اے چگلی داتگ ات کہ ایشان ء ہم چونی ء
 مرگ ء ترس ء بے توار کرتگ۔ من وتی چمان ء گیشتر پیچ کت کہ موٹل ء
 نزیک ء مردمان ء پچہ بیار آل دانکہ باندات و لجه دادان ء ہال سر بکن
 آل کہ پلان پلان انسان دروشمیں هیوان، انسانی زھگانی شکبی ء کنزگا
 انت۔ منی دل ء اندریں شائر ء جہہ جت..... ہماندارہ منی چمانی دیما
 گوست کہ من اشکرنگ ات کہ ارب ء شیخ پہ وتی دل وشی ء پہ ایش ء اے
 گونڈس زھگانی زند ء ندرکن انت۔ اشتر تاچی، زھگانی اشترانی سرا
 بندنگ ء نندارینگ... وا، پریات، پیسک، ہمپانی... گوشے زانا منی
 دیما یک ہنچیں لیے پینکا انت ء منی چم ہے لب ء سک انت۔
 لاج، ایراتلکلیں، دینیں مرد موٹل ء نزیکا اتک انت تہ دگہ یک مردے چہ
 موٹل ء ایراتک، گوں ہما دینیں مرداں دست ء دروت بوت ء
 درانینت۔

“ہفت انت ء دگہفت ہمے ماہ ء بیت ء نہہ ء شپ ء

ہماں.....“

اے شیرکنیں تو ارماں اے بے تواریں شپ ء کہ منی گوشاں کپت منی جہلی

جہل ء بابلی بال ء شت انت..... منی دل ء گوشت کوکار جنان ء میتگ ء

بروآں بلئےھیال پہ شہدیں زبان ء اے فرمان ء شت

“..... بھووتی زبان ء ہم بند کس ء ہیچ نہ گوشئے.....“

گود والے

گود والے او گود والے پیت والے بُو دیگ
 والے موڈیرہ والے گود والے او گود والے انا گہا منی چم پرا
 پنج شش سر ۽ نیم سریں گونڈ والے پست بوت کہ ہمزبانی ۽ گود والے
 پیت والے ۽ جار ۽ جنان ۽ منی دکان ۽ دیما گوزنگا ات انت۔ من دل
 ۽ گوشت گند زہگ چینکہ گیرگا نکار بیت ہو بہو ہما توار۔ ہما وڈ ات کہ
 چہ مروچی ۽ لہتے ماہ ساری ۽ یک گند بہا کنوکیں او گانے ۽ دمک پہ دمک گئی
 پہ گئی، میتگ پہ میتگ ہمے وڑیں توار جنگ ات۔ ۽ پدا پے زال، پے
 زہگ، پے نشنگیں ۽ پے سوری کلیں جنیاوم آئی دیما دزگاری ۽ سرا ایریں
 مزن مزنیں لوتان ۽ چا گرد کرتگ ات ۽ اوشتا تک ات انت۔ کسے ۽ گشانی

گدے وتی نیمگا ہر جتگ ات، کسے ء پشلی - کسے ء پیت ء چوی یے ژپتگ
 ات ء سے ء بندیک ء ڈیریے گشتگ ات
 ڈرستیں جنیادمانی ہمے خیال ات کہ اے اوگان سک ارزان ء گدے ء بندیک ء
 ایندگہ جنیادی چیز ء بہا کنت -

چوناء اے شہر ء بازیں اوگان ء ایندگہ درآمدیں مردے ء
 میتگ پہ میتگ، دمک پہ دمک گشتگ ء چیز بہا کرتگ ات، کسے ء ذرگاڑی
 گون ات، کسے ٹرالی ء کسے ء وتی چیز ان ء بلاہ بلاہیں لوتانی تھا کرتگ
 ات ء بڈا ات انت اش - اداں کس ء راکن نیست ات - کسے چے بہا
 کرتگ ات، چون بہا کرتگ ات یا چینکر ء بہا کرتگ ات - اے شہر ء
 ناپڑ سال ات ء ہاس پہ درآمداں - پریشکا ہر درآمدے وتی آگ ء وہدے
 پودنی پوپل ء بندیک یادزگاڑی ء سراسبری بہا کرتگ ات بلئے چیزے
 سالان پدمزن مزنیں دکان یا ہوٹل ء لاریانی واہند بوتگ ات انت ء وتی
 جاگہ ء دگہ درآمد اش آورتگ ات - شہر ء آبادی روج پہ روج وڈان ات،
 ہندی مہلونک کم بیان ء درآمد زیاست بیان ات بلئے گد بہا کنوکانی تھا
 جنیادمان اینکہ کہ ہمے اوگان ء سراپسہ ات دگہ کسی سر ء نہ ات اے
 درستانی لالہ ات..... لالہ ء را دزگاڑی یے گون ات - بلئے اے

دزگاڑی چه شریں دکاناں کیے ات۔ ایشی سراگد دوچی مشین ء سوچن ء بڈر
 داں دو تگلیں پشک ء سرگ ء بیا۔ چشمیں جنیادی چیزے نیست ات
 کہ اے دزگاڑی ء سرامہ بیت گوشئے زانا آئی جنیادی تب زانتی ء پی
 ایچ ڈی کرتگ ات۔ اے اوگان ہمک سہب ء سراوتی دزگاڑی ء
 تیلانک دیان ء میترگاں اتلگ ات۔ نیمروچ ء وهد ء ایندگہ کلیں چیز بہا
 کنوک وتی وتی کر یہہ زرتگہ نہیں کونیاں شتگ ات انت بلئے اے اوگان
 ء سر ہر کجام لوگ ء بہ کپتیں سبارگ بمودان ات یے لالہ ات ناکلیں
 جنیادمانی۔

سبارگ ء پدائی پداوتی دزگاڑی ء تیلانک دیان ء توار جنان ء
 اے دمک ء پردمک بوتگ ات، گو دوالے.... او بو دوالے.... بوندیگ
 والے.... پیت والے.... موڑیرہ والے.... گو دوالے.... گو دوالے....
 ماڈر سیں دکانداران ء اے اوگان ء سراز ہر اتلگ ات۔ ایشی
 نہر ء نہاد ہنچوش ارزان ات کہ ماکل دکاندار ہیران ات این کہ اے اوگان
 ہمے چیزاں چه کجام نہادی ء کارایت کہ چوش ارزان ء دنت.... ماچہ دل ء
 سوک ء گو شتگ ات کہ ایشی مال بھنیں انت.... اے وهد گو تسلیمیں مال
 ء کارایت جنیاد مال رہتپین ایت بلئے مئے اے گپان نہ ایشی گراکانی گوش

ء مورے ۽ وارنگ ات ۽ ننیلہ ایشی پیاری ۽ سرانہ سے کپنگ ات۔
 چیا کہ ماں جہات انت کہ منیک ات انت۔ بنے نہاد جہات کہ ماچہ کراچی
 ۽ بد وئی ۽ کپنگ ات۔ آئی اداں ریز کی ۽ داتگ ات۔ پریشکا مرے شہر ۽
 چشمیں جنیادم باز کم ات کہ چرے اوگان ۽ چیزے نہ کپنگ ۽ ایشی ہادار نہ
 ات.... کیے ارزان ۽ دومی وام، ۽ پدا کجام وام.... سال ۽ ششماھی وام۔

یک روچے نیمروچ ٹاک ات۔ من نوکی دلما ننگ ات آں کہ
 وتی دکان ۽ بند بکن آں کہ ہمے اوگان کوکار جہاں ۽ وتی دزگاری ۽ تیا ننگ
 دینان ۽ چہ دیم ۽ دمک ۽ پد ر بوت.... من دکان ۽ در آتک آں ۽ کمیں دیما
 شت آں ۽ چہ دل ۽ سوک ۽ چرے اوگان ۽ جت کرت۔
 لاہ....! تو اے ساماناں چہ کجا کارئے۔

آئی تو ازہمی بچکند گے جت.... گوشے زانا منی جت کنگ ۽
 متلب ۽ سر پد بوت.... پدا پسا دات یے۔ چیا زان کے....!! من ایشاں
 چہ کراچی ۽ کار آں۔

کراچی ۽....!!؟ من بہمنت اول.... کراچی ۽ چہ کجام جاہ ۽....؟

چہوداں کہ شاکار ات.... چہ لیما رکیت ۽....

لیما رکیت....؟ من وتی سر نمنگی سرینت....

لیمارکیٹ ء و اے چیزانی نہاد ہمانت کہ تو ہماں بہا اش کن ءے
گذاں ترانپ چے رس ایت ۔

لالہ ء پدا کنڈئے ہست ولجہ تو کمال کن ءے نپ ءتاواں خدء
دستان انت ہما بلوٹ ایت نپ دنت ہما بلوٹ ایت تاوان ...
ہنو بلئے

بلئے چے؟ آئی منی گپ چہ دپ ء پل ات من وتی ملک ،
ڈیہہ ، زہگ ء جنین ، پت ء مات ، برات ء گہار یلدا تک اداں اے
مہلو تک ء ہزمت ء نیا تلگ آں منا الما پانید گے ہست ولجہ
چم زاہر ء ترا دگہ پانید گے نیست ابید چریشی کہ بازیں زہگ ء
چوری یے تنی د مہا انت ء تنی دزگاڑی ء تیلانک دے انت گوں ۔ پرتو
دزسبکی یے ہست ۔

سیت ء پانیدگ چشیں چیزے نہ انت ولجہ کہ ہر کس اش بکند
ایت ۔ اے چک ء چوری کہ منی د مہا انت من چریشان ہم چیزے
پانیدگ گند آں ماہمے گیا ات ایں کہ یک گونڈوے اتک
لالہ مات گوش ایت لوگ ء بیا

شریں آئی یک چے منا چارات ء پداوت ء ہمے گونڈو

دزگارِی ء تیلانگ دیان ء راہدگ بوت اُنْت ء من پشنا آرازہر ء زہر
چارنگ ء پدکان بند کرت ء لوگ ء نیمگاراہ گپت اول۔

چہ لوگ ء من دیگر کز ء وا تر کرت۔ منادیر بوتگ ات اسل ء منی بازیں
وہدے ہمے لالہ ء گو از نیتگ ات۔ ء پدا لوگ ء چیزے مہمان پمں
نندوک ات، من دکان تچ کرت نوکی نشت آل کہ چہ منی میتگ ء مسیت ء
لوڑ ء تچ پینگ ء تو اراتک۔ بانگ ء وهد تنے وہدی نہ ات ء ہما وهداں
کہ بانگ ء وهد مہ بیت ء مسیتاں لوڑ ء تو اربہ بیت گڈا ہر کس ء گمان
پرے گپ ء روت کہ کسے بیران بوتگ۔

پریشکا وہدے چارچین ء گوشت کہ مسلمانان.... تہ من.... ان لا اللہ ان
الیہ راجعون ونت ء گوشاناں ٹا پرینت باریں کئے انت۔ کہ منی گوشان کپت۔
مسلماناں یک زلوری جارے گوشدار ات.... بازیز ء شنبہ ء سے ء چار سالی کیں
زہگ تنے وہدی لوگ ء نیا تلگ انت کسے ء دچار کپ انت لوگ ء سر بکت اش
یا اے مسیت ء بیار ایت اش کہ لوگ ء مردم پریشان انت۔

چماروچ ء پدمروچی من زہگانی دپ ء گو دو الے ء گیرگانکاری
ء اشکننگا ات اول ء ہیران ات اول کہ زہگ چہنکہ گیرگانکار بنت۔

ہیات ۽ ایمبولینس

بروڙے بچہ تگ.... من ۽ بازیڙا ایمبولینس ۽ یک درواز گے ۽
 دراتک ایس ۽ هیات چه دومی ۽.... مارا کس ۽ رایک دومی ۽ هوش نیست
 ات.... من تچا ناپشتا چک جت داں آراوائے مان انت۔
 اے مناں ڙے.... اے مناں.... بازیڙا....! گر لکو.... اے
 مناں.... بوشت ات ڙے.... اے مناں.... بلئے آئی اے کوکار ۽ گوش
 ۽ زانا مارا گیشتر ترا س دات.... مادونیں سنگت هیسک ۽ همپان ات
 ایس بلئے چو هیات ۽ ایمبولینس ۽ بریک ۽ وڙا مے پادانی بریک هم فیل
 ات انت ۽ مے دل ۽ دڙی هلگ هم چو کچا نمیں دگ ۽ سرا تچو کیس

کنارا میں تھے ایبوی لینس، چست، ہامیو ننگا ات۔

انہاں بابا.... پوش و باز رنداں پتنگ.... اے تر سہلی گپے نہ
 انت.... ماسد کرت داں مایک پیریں مردے، دیماندوک این ہم آمارا
 تسلاہ دینگ، جبدا انت.... رندا مارا تا کپت مروچی مارا تہمی روج انت
 کہ ماہمی پیریں مرد، مہمان این.... ماچم نیچک کرتگ ہمے پیر مرد،
 چارنگا این، آوتی ورنائی، نیچیں اناسرے بیان کننگا انت۔ بلنے منے
 ھیانی تہا ہا اولی روج، ندرگ، چوگوشنگیں گرگ، وتی دنٹاں پہا
 بخیننگ انت۔ اولی روج، کہ مانوکی چہ کارگس، رزا کرتگ، غ سنے
 نہیں سنگت من گرکو، بازیز، شپول ہمراہی، وتی کریہہ زرتگ نہیں کوئی،
 اتک این، یکے وسیوی سکا گرم ات، پدا مئے! اے لگھی نہیں بان، رانہ
 درے پرات نہ دریکے بس نام، بانے ات، پدا مئے مالی نزوری، سبب
 ، ایشرا گواتو ہم مان نہ ات۔ وہدے مالوگ، سر بوتیں (ایشرا لوگ
 گوشتنگ ہم لوگ، ڈو بارگ ات) غ من سبارگ، گرادگ، گلانیس بوت
 آل کہ مروچی سبارگ، گرادگ، منی بارگ ات، بازیز، بالٹی سے
 زرتگ، ہمسایگ، لوگ، پاپ، آرنگ، غشتگ ات۔ سہتے گوشتنگ
 ات کہ یک کوکارے چست بوت۔

ابوماتی مرت آں.... ابو اللہ مرت آں.... ابو بابی نہ بوت
 اوں.... ابوئی بابی مرت آں.... یک نیمک، من وئی منجیل میں دات نہ وئی
 نیمکا بازیز کہ نوکی گوں بالٹی، آپ، رستگ ات بالٹی دوردات نہ درک
 کرت۔ مادیت داں شیپول وئی دوئیں دست گنگ، امر ابر کرنگ،
 پریات، انت۔ مادونیناں شیپول، بڑ، بت، سیوی، شاحدگ، اتک
 ایں نوں مارا سیوی، تبد، سمانہ ات منے پوشاک چہ سید، آپچکرات
 انت بلنے مارا ہر جاور، موئل، لاری، ہے، ات دانکہ زوتاں زوت
 شیپول، یک ترہجائے، سر بکن ایں۔

انا گہا یک موئلے، تو ار منے گوشان کپت، منے چم وئی منیل،
 بے تو ار، نیمکا شانک کپت انت۔ دانکہ ایبولینے..... ماخذانی شگر کپت
 نہ ہمے ایبولینس، رادست دات، آئی اوشنگ، شرت، ماشپول، راسوار
 کرت، نرندا ایبولینس، ڈرائیور، راگوشٹ کہ مارا ترہجائے، بارت۔
 نہ وہدے ماسیوی، مزنیں ترہجاہ، شت ایں، ڈاکڑاں شیپول، جاور
 دیت انت تہ مارا سلاھ اش دات کہ مامریز، زوتاں زوت کوئٹہ، ترہجاہ
 سر بکن ایں۔

اے وہدی بیگاہ، چارنج نزیک ات۔ گرمی وئی ساگی نہیں جاہ، سرجم،

برجم ء اوشتا تک ات۔ ماہمی ایسبولینس ء سوداجت ء کونہ ء راہدگ بوت
 ایں۔ بلے زوت مارا سما کپت کہ اے ایسبولینس ء رفنار گوشے زانا
 گونڈیں زہگے تی تی پاداں روکگا انت۔ بلے مانا سیلاجی ء تواری نہ کزت کہ
 نیستی ء شمبو انت بلے ہنچوش اے ایسبولینس ء چاریں ٹیر سست
 ترنگا ات انت ہمی وڈالیشی ڈریور ء زبان تیز ات....

منی نام ہیات انت.... ہیات.... ہیات زندگی ء ہم گوش انت....
 زندگی بے وفائیں چیزے بلے من.... من بے وفاے نیاں.... من اول
 سراریڈو ء کار ء بوتگ آں.... نوں پیرا نسری ء گپتگ آواں منادوار
 بند (پنشن) دا تک.... من بیچار کرت کہ دوارندی رستگیں زراں چون
 بکن آں.... مناھیال اتک کہ مہلونک ء ہزمت ء بکن آں.... پریشکا
 من اے ایسبولینس گپت.... چل ء پنچ ہزار ء گپتگ.... تنے وہدی گچ
 کارے نو ارتگ.... منی کار باز شریں کارے.... من بے وسیں نادراہاں
 داں ترنجبا ہے ء سرکن آں.... منی نام ہیات انت نا.... باید انت من
 مردمان ء ہیاتی بدے آن.... نا کو ہیات گپات ء من بیچار ات
 آں کہ۔

دریگتے نا کو ء زبان ء وڈا آئی ایسبولینس تیز بوتیں۔ یکے و اے

ایمبولینس کو ذہن ات غ دومی دگ ہنچوش ہراب ات کہ ذراہ غ تو انیس
مردے غ سفر بکرتیں ہم نادراہ بوتگ ات۔

شیپول پشتا کپتگ یکوئی نارگا ات.... ابوبابی نبوت اون.... ابو
الآہ.... ابوالآہ.... ابوماتی.... ابونہ بوت اون.... ابو....

مارکا نکا نسر ات ایس کہ مئے دست ہج غ نہ رستگ ات ابید ہما در ماناں کہ
مارا سیوی تر ہجاہ غ ڈاکٹر اں دا تگ ات انت۔ شپ غ نہہ نج بوتگ ات غ
نوں شیپول غ در مان دینگی ات ما ایمبولینس پہ کترھے داشت.... بلئے
وہدے ایمبولینس پداروان بوت نا کوھیات غ ہم وتی دپ تچ کرت....
چہ تیز رونگ غ، کم کم، تڑھ تڑھ غ رونگ شر تر انت.... نادراہ جکا نسر نہ
بیت.... من ہما تر غ ایمبولینس غ تیز نہ برنگا آں.... لاہ خیر کنت.... شتا
بے فکر بت.... من دانکہ اے ایمبولینس گپتگ غ نادراہاں برغ آرکنزگا آں
ایشی تھا کس نہ مر تگ.... اے ایمبولینس غ را خدائی ذواے گون انت....
من برکس غ راتر ہجاہ غ برتگ جوڑ بوتگ.... شتا ہج وڑیں فکر مہ بکن ات....
مناسک انت اے ورنا انوں جوڑ غ تو ان بیت.... کئے نام انت ایشی....
ناکووت سرا گپا ات غ مئےھیال گوں شیپول غ ات

بازیں چست غ ایر غ منی لاپ غ یک دردے بنا کرت من لہم لہم غ گوں

بازیز ۽ گوشت ڪه مني ااپ زيم انت ايمبولينس ۽ بازير چست ۽
 ايراا... من و سرين ۽ هلاس آل آئي پسہ دات بلننن تو ارگمن دانگہ ما
 شپول ۽ ترهجاہ ۽ کرت بکن اير۔

دومي روتچ ۽ دہنج ۽ ماشال ۽ سربوت اير۔ اے وهدی شپول

چه بازير نبر دگاں کپنگ ۽ بے تو ارات

واب کپنگ بے چارگ... ناکو هيات ديم ۽ آدينک ۽ چارات ۽
 دراينت۔ مادونيناني چم۔ يپارگی پشت ۽ شانگ گپت انت دانگہ شپول ۽
 چم بندانت ۽ تچک انت

بنو... واب کپنگ... مادونيناں يپارگی دراينت۔

وهدے ماترهجاہ ۽ سربوت اير کميس اے وارڈ ۽ آوارڈ ۽ سرجننگ ۽ پد
 ايمرجنسي وارڈ ۽ شپول ۽ هال سرکرت ۽ لهتہ ڈاکٲر ۽ نرساں مارا آرنگ ۽
 گوشت ۽ مار لهتہ مرديس نرس دات ڪه آواں شپول دزپادگ سراکرت ۽
 ڈاکٲراني ديمآورت... ڈاکٲراں شپول چاگردکرت... ماپشتا بے چارگی
 ۽ بت جوڑات اير ميالنگ ات اير، انا گها یک ڈاکٲرے ۽ مننن نيمگا
 ديم ترينت....

شماره کنگ ورناباں... شے همراه خدا ۽ وتي مال کنگ... اے

دائک ، چہ ڈاکٹر ، درپ ، در آئیگ ، یہ نہ بوت کہ منے نہیلی جبلی ، ہ ہانی
بالا اوستات انت مارا گوش نے زانا زومے ، و جنگ ات ۔

ایشراگس ، جرات کچ ، مردم ات شام ڈاکٹر ، ہست ، منے
سیالان ، و اترینت ۔ ما ماکمران ، من پسہ دات ۔

اوو جرات یہ خدا ، کاراں کسی دست نہ رس ایت ۔
ڈاکٹر ، مارا تسلا ۔ دات ۔

ما یک رندے پداؤنا دراتک این کہ بکند این باریں نا کو چون
بوت مارا اے ہمت نیست ات کہ مادگہ سواری یہ در کچچ این نا کو
وتی ایسبولینس ، تہا نشنگ پہ ما و در یگ ات مارا دیست یہ ترندی ، امیر
اتک غو دیما تک چون خیر انت نا؟ تنے و ہدی ما پسہ ندات کہ پدا
درانینت یہ انشالا خیر بیت ما آرا حال دات کہ منے ہمراہ خدا ، وتی
مال کتگ غونوں آرا مکران غ برٹلی انت چداں مارا دگہ موٹل نہ رس
ایت تو چون کن نے

مک کو را نا آئی یک رندے دراجیں مکرانایے کشت غ پدا
درانینت ۔ من تیاراواں من منی کار مہلونک و ہذمت انت منا
ارمان انت کہ اے منی ایسبولینس ، اوہلی مُردگ انت ایشی برنگ منی

پر زانت.... کمیں بیچارے پد، پدا درائنت یے.... بلئے چار پیسہ زیاست
 بدئے ات کہ منی تیل درنیت۔ کمیں اینگو انگرے پد ماشپول ء لاش پدا
 ایبو لفس ء تہا کرت۔ اے وہدی نیمروچ ء دوازده بیچ ء کمیں ملٹ کم
 ات کہ ماپہ مکران ء رهاگ بوت ایس۔

مکوراں.... مکوراں سک دُور انت.... من مکوراں نہ دیستگ....
 منی پیرک و مکورانی یے بوتگ.... ما اسل ء رندا ایس نا.... رند چہ مکوران ء
 اتلگ انت.... مکوراں مئے ہم لوگ انت.... بلئے مناوتی سیال ء آزی زانی
 سامنیست کجا.... خیرنوں و منی سیال ء آزی زانی.... نا کوھیات پدا گپ بنا
 کرت آرا اےھیال ہم نیست ات کہ نوں مارا مر دگے گوں ات.... بے
 تواری ء سفر نہ گوز ایت.... نا کو ء زانا مئے تب پجا آورت.... ہنو.... منا
 پہل کن ات کہ مارا میتے گوں انت.... بلئے چوں بکن آں سفر دراج انت
 مردم بے تواری بہ بیت وت لاشے بیت.... راہ سک ہراب انت.... شماراہ ء
 شماراہ ء.... شر بکنا مین ات من شمارا مفت ء بر آں.... شمئے دیم ء مردم
 کئے انت.... منیھیال ء آوان ء گوں مکوراں بیچ وڑیس دوستی نیست....
 منا پہل کن ات.... شمئے دیم ء مردم لاپ دوست انت ڈیہہ دوست نہ
 انت کلیس بلوچستان ء دگ ہراب انت بلئے نیکہ مکوران ء.... من وت

مکوران ۽ کدی نہ شتگ آں.... من واتری ۽ ایوک ہاں نا....

اے وہدی ماسوراب گوازیٹگ ات.... دیگر کزات - ناکوھیات وت سرانروندان
 ات.... مادوئیں سنگت بے توارات ایں.... کہ انا گہا ایسبولینس ۽ یک مز نہیں چھے
 جت منی ۽ بازی ۽ سرگاڑی ۽ مہر ۽ لگ ات - آر.... آرچینکریں جھپ انت مکوران
 ۽.... ناکو ۽ پدانروڈگ بنا کرت -

انا گہا من مارت کہ منی راستی کو پگ ۽ دستے ایربوت دگہ دستے بازی ۽ چچی کو بگ ۽
 ایربوت ۽ لہمیں توارے مئے گوشاں کپت....
 شامنا تربت ۽ برنگات....

ماسنیاں یہ پارگی پشچک جت.... مئے کو پگاں شپول ۽ دست ایرات انت.... ۽
 پدابرو بچہ تگ -

فحوس بہار 1952ء ماں اور مارو ۽ دوی

ہوت۔ تان بی اے ۽ وانگ ۽ رند سرکاری نوکری ہتاکت،

مرہ چاں وتی روزگار ۽ کنگا انت۔ آ بلوچی ۽ نامی تیں

شہو یسے زانگ بیت۔ آئی اے کتاب چاپ بوتنک انت:

بلوچی دریاب، بلوچی لیکوڑ، کر لیک، ایتلین بلور، آ جوئی

۽ چراغ۔ آئی نوشتانک ماں بلوچی ماحتا کاں چاپ بوہکا

انت۔ واجدوت بلوچی اکیڈمی ۽ باسک بیے۔